

1. Vzdávej čest Tvůrci,
On vládcem je země i nebe,
s úctou a v pokoře
vděčně mu obětuj sebe.
Vroucně ho chval,
On je tvůj nebeský Král,
věř, že má v péči i tebe.

2. Vzdávej čest Bohu,
On spravuje sám vesmír celý,
nad tebou stále bdí,
jeho vztah k tobě je vřelý.
Když Boha znáš,
radost ve svém srdci máš,
z lásky čiň to, co On velí.

3. Vzdávej čest Pánu a každý den
slav jméno jeho,
svým celým životem
vyvyšuj Ježíše svého.
On světlem svým
prozárí života stín,
tak budeš žít jen pro něho.

---

1. Svatý, svatý, svatý
Bůh všemohoucí,
k chvále jeho stoupá dnes
píseň k nebesům.
Svatý, svatý, svatý
v slávě věčně skvoucí,
přesto se sklání
ke všem národům.

2. Svatý, svatý, svatý
Pán nebes celých,
slávu jemu andělské
sbory vzdávají.
Svatý, svatý, svatý
Tvůrce světů skvělých,
lásku a milost
jeho hlásají.

3. Svatý, svatý, svatý
v slávě a síle,
všemohoucí Tvůrce
je Otec, Duch a Syn.
Svatý, svatý, svatý,
nedostižný v díle,
Bůh, světů vládce,
mocný Hospodin.

---

1. Tebe, Boha, chválíme
my, tak hříšné lidské plémě,
před tebou se skláníme
s pokorou do prachu země.
Ty od věků na věky
Bůh jsi mocný, veliký.

2. Přijmi, Otče, oběť chval,
s díky ti ji přinášíme;
svého Syna nám jsi dal,
spása je v něm, jeho ctíme,
též i Ducha svatého,
Rádce, Vůdce mocného.

3. Všechno, Pane, co je tvé,
cherubíni, serafíni,
v úctě sklání hlavy své
v tvé tak krásné rajske síni.
Ať to zazní v tvorstva sluch:
Svatý, svatý, svatý Bůh.

---

1. Buď Pánu čest, jen pějme písně chvály,
v nich Tvůrce svého chceme oslavit.
Bůh láska jest, to do blízka i dále
po země tváří má se rozeznít.

**Ref.: Chceme zpívat k oslavení
svého Krále písně chval,
chceme svědčit o spasení,
jak On nám to přikázal.**

2. Buď Pánu čest, se svatou uctivostí
své city vložme v žalmy vroucích chval,
Bůh láska jest, vždyť ve své laskavosti
se skálou spásy nám ztraceným stal.

3. Buď Pánu čest. Je nejkrásnější úkol
o jeho lásky činech vyprávět.
Bůh láska jest, to rozhlašujme vůkol,
ať obrátí se k němu všechen svět.

---

1. Bůh je mezi námi,
s úctou skloňme hlavy,
Pána každý tvor ať slaví.
Bůh je mezi námi,
vírou hledme k němu,
k svému Otci nebeskému.
On jen sám je náš Pán,
života zdroj stálý,
hoden naší chvály.

2. Bůh je mezi námi,
jemu bez přestání
andělů se zástup klaní.
„Svatý, svatý, svatý“,
zpívá nebe celé,
slaví svého Stvořitele.
Každý z nás chce svůj hlas
povznést k Boží chvále,
děkovat mu stále.

3. Velebný jsi, Bože,
chceme slavit tebe
stejně tak, jak ctí tě nebe.
Dej nám, Pane milý,
svoje požehnání,
ať jsme tvoji bez přestání.
Ať se jen každý den
v tobě těšit smíme,
tebe velebíme.

---

1. Jen Bohu děkujeme
dnes ústy, srdci svými,
že v lásce předivné
vždy nám všem dobře činí.
On, dárce života,
byl s námi v každý čas
a stejně jako dřív,
i nyní vede nás.

2. Vzývejme Ježíše,
ať dá nám milost svoji,
vždyť jenom u něho
se všechny rány zhojí.
On dá nám sílu svou
i víry pevný štít,
a když nás očistí,
u něho můžem být.

3. Buď tobě, Otče náš,
i tvému Synu sláva,
též Duchu svatému,
jenž pokoj svůj nám dává.
Ó Bože jediný,
buď tobě vzdána čest,
neb věčná tvoje moc
vždy vítězstvím nám jest.

---

1. Chvalte Pána v písni své, haleluja,
všichni Boží tvorové, haleluja.
Nebeské když sbory zní, haleluja,
ať i zemi naplní, haleluja.

2. Celý vesmír vypráví, haleluja,
všechno Tvůrce velebí, haleluja.
Od věků až na věky, haleluja,
slavný je a veliký, haleluja.

3. Slavte jej za spasení, haleluja,
Bůh se nikdy nemění, haleluja.
Z lásky svého Syna dal, haleluja,
aby naše hříchy sňal, haleluja.

---

1. Buď oslaven Pán,
On je slávy Král,
ať zní do všech stran
zpěv díky a chval.
On vysoko na nebi sídlo má své,
a přesto nás z lásky své blíž k sobě zve.

2. Je vesmíru Pán,
má bezmeznou moc,
On světlem je nám
a zažene noc.
Když potemní obzor a zní hromu hlas,
i v přírodě moc jeho osloví nás.

3. Bůh svět v péči má,
ač vládne v něm hřích,
vše dobré nám dá
On rád z rukou svých.
Ta péče je vláhou pro vyprahlou zem
a jistotou života, záchranou všem.

4. My jdeme s důvěrou,
kam vede nás Pán,
On má náruč svou
pro nás dokořán.
Je Vůdce náš stálý a bezpečná stráž,
je Stvořitel, Přítel a Spasitel náš.

---

1. Chci tobě, Bože, vzdávat chválu,
vždyť kdo by jiný chvály hoden byl?
Mne vedeš v radosti i žalu
a pomáháš mi, abych zvítězil.
Já v Ježíšovu jménu čest ti vzdám
za všechno, Otče, co z tvé ruky mám.

2. Ty skloň se, prosím, v lásce ke mně,
já vroucně chci ti za vše děkovat;
když zazní moje píseň jemně,
ty z nebes výše rač jí naslouchat.
Tou písní chci ti, Bože, chválu vzdát,
že máš mne stále, nekonečně rád.

3. Tak veď mne, Pane, vzhůru k cíli,
kde dětem svým jsi místa přichystal.
Ať Duch tvůj svou mne láskou sílí,
bych jako ty své bližní miloval.
Ať víra roste v živé vyznání,
že v tobě jediném je spasení.

---

1. Ze srdce svého hloubi
ti oběť chvály vzdám,
můj duch se s tebou snoubí,
ty se mnou buď vždy sám.
Ó Bože, Králi můj,
ti vroucí díky zpívám
a modlitbou tě vzývám,
jak učí mne Syn tvůj.

2. Tvá velká láska chrání
mne v každé době zlé,
ke mně se stále sklání,
jsem šťasten v péči tvé.
Slyš, Pane, prosbu mou
a odpusť vinu moji,
jíž v životním mém boji
tvář zarmoutil jsem tvou.

3. A k tomu ještě „amen“
já svoje připojím,
vždyť lásky Boží plamen
mne očistí, to vím.
Tak radostně jdu dál
a směle konám dílo,
jež svěřeno mi bylo.
Mne vede nebes Král.

---

1. Vzdávejte chválu jen Hospodinu,
všichni lidé na zemi,
zpívejte radostně jeho Synu,
děkujte mu písněmi.

**Ref.: Haleluja, On je svatý,
On mocný je Pán náš,
haleluja, On je svatý,
On mocný je Pán náš.**

2. Vzdávejte chválu, vždyť milost dává
všemu tvorstvu dobrý Pán,
zpívejte, jásejte: Bohu sláva,
vede nás do nebes bran.

3. Vzdávejte chválu, vždyť věrnost jeho
na věky se nemění,
zpívejte k oslavě Tvůrce svého
písně chvály s nadšením.

---

1. Ty, Bože náš,
když na tvou zem se dívám,
tu srdce mé je plné nadšení.
Obdivu písně o tvé moci zpívám
a duše má se díkem rozezní.

**Ref.: Mé nitro zpívá, až se zalyká:
Jsi dobrý Bůh, jsi velký Bůh,
a srdce mé se k tobě utíká,
jsi mocný Bůh, jsi svatý Bůh.**

2. Když procházím se
po rozkvetlé stráni
a slyším písně ptáků ve větvích,
či hledím z výšin do rozlehlých plání
a nad hlavou mi leží věčný sníh.

3. Když pomyslím,
že Bůh dal svého Syna,
abych tu krásu mohl stále mít,
že smrtí Pána smytá je má vina
a život dal, bych mohl věčně žít.

4. A když se Pán můj,
Ježíš Kristus, vrátí,
já půjdu s ním tam do nebeských krás,
kde s nadšením ho budou chválit svatí
a s radostí jej slavit zas a zas.

---

1. Čest, chvála ti, Bože náš, za lásku tvou,
že hříšníkům podal jsi pravici svou.
Syn tvůj pro nás podstoupil golgotský kříž,
svou obětí vede nás k nebesům blíž.

**Ref.: V písni své radostné
chceme Bohu dík vzdát,
v písni své radostné jeho oslavovat.
Ať zní celou zemí, že On je náš Pán,
do nebeské vlasti že každý je zván.**

2. Jsme smířeni s tebou,
vždyť Otec jsi náš
a v Ježíši Kristu nám spasení dáš,
všem dáti chceš úplné odpuštění,
tvé poselství záchrany k hříšníkům zní.

3. Tvá láska je věčná a zbavuje pout,
teď u tebe smíme si odpočinout.
Až tvůj Syn se vrátí a zanikne zlé,
pak zůstanem na věky v náruči tvé.

---

1. Chvalte Stvořitele svého,
lidstvo, tvorstvo, andělé,
k slávě Pána nebeského
pějte písně vesele.
Chvalte jej, vždyť ve svém slovu
On se nikdy nemění,
jeho slovo stále znovu
všemu světu jasně zní.

2. Všechno dílo rukou jeho
chválí Tvůrce velikost,
slávu Pána vznešeného,
jeho moc a velebnost.
Má snad člověk němý býti,
nemá vzdávat Pánu čest?
Vždyť jej přišel zachrániti,
k Otci svému s láskou vést.

3. Z prachu země dítky tvoje
klaní se ti s pokorou,
přijmi, Pane, děti svoje,
jejich službu oddanou.
Ať jen díky všude znějí,
na zemi i na nebi,
všichni s láskou písně pějí,
tebe, Bože, velebí.

---

1. Buď oslaven Pán,
jenž dlí v nebesích,
má nádherný chrám
na výsostech svých.
Tam andělské zpěvy
mu k oslavě zní,
o moudrosti, lásce
všem vyprávějí.

2. Buď oslaven Pán,
jenž nad zemí bdí,
On od zlého sám
ji vysvobodí,
vždyť z veliké lásky své
Syna dal nám,
by pro naše hříchy
byl obětován.

3. Buď oslaven Pán
za vykoupení
a dík do všech stran
ať vesmírem zní.
Já také se k písni té
chci připojit,
jež vesmírem věčně
pak dál bude znít.

---

1. Buď Bohu vzdána sláva, čest
a dík za milost jeho.

Nám v Kristu spása dána jest,
již nebojme se zlého.

Bůh přišel nás v něm zachránit
a nebesa nám otevřít,
kde život věčný dává.

2. Náš Spasiteli nevinný,

ó Kriste, Boží Synu,
pro nás na kříži zmučený
za každou naši vinu.

Náš Smírce, Dárce milosti,
my jdeme za tebou s vděčností,
dej nám své požehnání.

3. Ty, Duchu svatý, Vůdce náš,
jsi Dar a Utěšitel,

nám sílu proti hříchu dáš,
buď Rádce náš a Přítel.

My krví Krista ztropeni
a jeho láskou spaseni,
na tebe spoléháme.

---

1. Sláva, chceme Kristu zpívat,
děkovat za spasení.
K Pánu s důvěrou se dívat,
jen v něm radost pramení.
Nezoufejme v žádné tísní,
nabízí nám život svůj,
proto zajásejme v písni:
Spasiteli, jsme lid tvůj.

2. Sláva, On je času pánem,
naplní i život náš,
vstoupí v srdce rozervané
jako jasná světla zář.
Sílu svou a pokoj dává,
jaký svět dát neumí,
láska jeho obětavá
všem nám dobře rozumí.

3. Sláva, Spasiteli sláva,
nesl za nás těžký kříž,
On je cesta k nebi pravá,
přivede nás k Bohu blíž.
Když se Kristu odevzdáme,
nikdy nebudem se bát,
sílu v jeho slově máme,
vítězství nám slíbil dát.

---

1. Ó Bože náš, jenž na nebesích dlíš,
sám slunce řídíš, o všech hvězdách víš,
dal jsi jim dráhu, krásu zářivou.
Dnes naše píseň hlásá slávu tvou.

2. Tvé rámě v dávnu vedlo národ tvůj,
dal jsi mu volnost, manu, pokoj svůj.
Buď též i nám tím Vůdcem laskavým,
sám doved' nás tam k branám nebeským.

3. Před hrůzou válek chraň a dej nám mír,
hřích když se rozmáhá, utiš jeho vír,
svou víru vlévej zas do srdce nám,
dávej své církvi Ducha svého sám.

4. Buď lidu svému živou studnicí,
veď světlem nás jak oheň zářící.
Za lásku tvou, již denně dáváš znát,
chválu a díky chcem ti, Bože, vzdát.

---

1. Buď Bohu dík vzdán,
On nám vítězství dal,
když nás v Synu svém vykoupil,
na milost vzal.

**Ref.: Haleluja, budiž chválen,
haleluja, amen,
haleluja, budiž chválen,
Pán požehnej nám.**

2. Buď oslaven Pán,
vede nás Duchem svým,
mocně provází, chrání nás
před svodem zlým.

3. Buď vzdána mu čest,
vždyť nám odpustil hřích,
v krvi Beránka můžem být
čistí jak sníh.

1. Haleluja, nebes Králi
naše srdce zpívají,
svého Pána šťastně chválí,
slávu, čest mu vzdávají.
Vždyť On za nás z lásky věčné
na Golgotu nesl kříž,
z milosti své nekonečné
vede k svému Otci blíž.

2. Haleluja, Kristu sláva,
vždyť přemohl smrti stín;
tím zas možnost povstat dává
lidem v Pánu zesnulým.
Poděkují Bohu svému
za dar jeho laskavý,
Spasiteli všemocnému,
až se před ním postaví.

3. Haleluja, Kristus žije,
též my můžeme věčně žít.
Díkem naše srdce bije,
že nás přišel zachránit.
Když na zemi lásku jeho
budem k bližním stále mít,
pak u Otce nebeského
můžeme věčný život vzít.

---

1. Kdož jste Boží bojovníci
a zákona jeho,
proste od Boha pomoci
a doufejte v něho,
že konečně s ním vždycky zvítězíte.

2. Kristus vám za škodu stojí,
stokrát víc slibuje;
pakli kdo proň život složí,
věčný míti bude.
Blaze každému, kdo na pravdě sejde.

3. Nepřátel se nelekejte,
na množství nehleďte,
Pána svého v srdci mějte,
proň a s ním bojujte
a před nepřáteli neutíkejte.

---

1. Jsi moudrý a všemocný,
Pán Bůh jsi náš
a ve světle nesmírném
tvář ukrýváš.
Tvá sláva se od věků na věky skví
a jméno tvé vítězné doprovází.

2. Tvé světlo se pokojně
rozlévá v dál,
jsi Vládce a Panovník,
vesmíru Král.
Jsi mocný, a přesto jsi spravedlivý,
jsi vtělená láska, Bůh dobrotivý.

3. Tys děti své životem
obdaroval
a celému stvoření
dáváš ho dál.
Ač člověk je smrtelný, vadne jak květ,
tys život mu zaslíbil dát brzy zpět.

4. Jsi sláva a světlo,
jsi nesmírná zář,
i andělé před tebou
skrývají tvář.
A přesto my, hříšníci, chceme díky ti vzdát
a jednou tě navěky oslavovat.

---

1. Znějte zvony tónem jasným
k chvále Pána v nebesích.
Jásej země zvukem krásným
k chvále Pána v nebesích.
Těž i my své spojme hlasy
v zvučných písních oslavných,
v díků slovech, v tónech krásy
k chvále Pána v nebesích.

2. Jen tam pravé štěstí vládne,
kde je chválen nebes Pán,
radost, pokoj neuvadne,
kde je chválen nebes Pán.
Tam, kde Kristus vždy je hlavou,
bratrem naším je On sám;
spojeni jsme láskou pravou,
kde je chválen nebes Pán.

3. Země celá mocně zvučí
k chvále Pána v nebesích,
těž i lidi zpívat učí
k chvále Pána v nebesích.
Proto i my jdeme směle
s písní díků na rtech svých,
život Bohu dáme cele
k chvále Pána v nebesích.

---

1. Bůh je má píseň, žehná dítkám svým,
tím, že ho chválím, jsem mu blízko, vím.
V té písni chvály radost získávám,
pak denně cítím, jak mne vede Pán.
Pak denně cítím, jak mne vede Pán.

2. Bůh je má píseň, zachránce je můj.
On pro mou spásu zmařil život svůj.
Svou píseň díky jemu zazpívám,
rád svému Pánu čest a chválu vzdám.
Rád svému Pánu čest a chválu vzdám.

3. Bůh je má píseň, pryč je bolest, žal,
s ním mizí tíseň, smutek prchá v dál.
Pán lásku dává, víru přepevnou,
vím, že mne chrání mocnou rukou svou.
Vím, že mne chrání mocnou rukou svou.

4. Bůh je má píseň, tiší bouře vír,
svůj pokoj dává, v srdce vlévá mír.
Dál Boží péči svěřím cestu svou,
vím, že mne vede ve vlast nebeskou.
Vím, že mne vede ve vlast nebeskou.

---

1. Pán Ježíš, Přítel můj,
mám v něm blaha pramen svůj,
sám Otec nám v něm se z lásky dal.
Chválu mu proto vzdám,
spásu v něm svoji mám,
jen On je srdce mého Král.

2. Krásou se odívá
příroda tak zářivá,
když jara čas přišel nádherný.
Tvůrce moc poznávám,
chválu mu písni vzdám
se srdcem vděčným, pokorným.

3. Krásný je slunce jas,
ptáků zpěv, jenž těší nás,
krásný je též hvězdné noci svit.
Více však září nám
Přítel a drahý Pán,
On srdce umí obšťastnit.

4. Krásu má květu stvol,
mládí též, když nezná bol,
v životě svém jenom radost má.
Krása však pomine,
mládí čas uplyne,
jen Ježíš pravou radost dá.

---

1. Náš Bůh má v nebi sídlo své,
s úctou se před ním sklánět smím.
Vzdávám mu díky nesmírné,
že obdařil mne spasením.

2. On mocným tvůrčím slovem svým
mne z prachu země stvořil sám.
Z krás jeho díla slyším rým
a jeho moudrost poznávám.

3. Vzývejme Pána s jásáním,
vroucně mu díky vzdávejme,
jej oslavujme s nadšením,
zvučně mu chvály zpívejme.

4. Bůh milost svou nám dává znát,
slíbil nám vejít v sídla svá,
v svých slibech bude věrně stát,
a jeho láska zůstává.

---

1. „Náš Stvořitel je tvorstva Král,“
zní vesmírem dnes píseň chval,
haleluja, haleluja.

Kéž také člověk vzdá mu čest,
dík, chválu chce mu vděčně nést,
haleluja, pějme stále,
haleluja, haleluja Bohu k chvále.

2. Ať všude chvalozpěvy zní,
Bůh nám dal v Kristu spasení,
haleluja, haleluja.

Svůj život za nás Ježíš dal
a všechny spasit si vždy přál,
haleluja, pějme stále,
haleluja, haleluja Bohu k chvále.

3. Je mocný, silný, svatý Bůh,
kéž promění nás jeho Duch.
Haleluja, haleluja.

Pak vykoupených zazní hlas:
Bůh Duchem svatým pokřtil nás,
haleluja, pějme stále,
haleluja, haleluja Bohu k chvále.

4. K té písni připojit se chcem,
ať chválí Boha celá zem,
haleluja, haleluja.

Dík Otci, Synu, Duchu zní
za stvoření a spasení,
haleluja, pějme stále,
haleluja, haleluja Bohu k chvále.

---

1. Veliká sláva září nám
z nebeské výše vstříc,
tou lidi Bůh zve k výšinám,
svou poznat dá jim líc.

2. Slunce i luna nad hlavou
Boží moc hlásají,
Bůh mluví k lidem přírodou,
však oni nedbají.

3. Pohled, ty stráně, louky, háj,
všechno to říká nám,
že stvořil v lásce krásný ráj
náš Tvůrce, moudrý Pán.

4. I já bych Pánu s díky chtěl
radostnou chválu vzdát
a jednou kéž bych v slávě směl
před trůnem Tvůrce stát.

---

1. Když tvoji moc já, Pane, zřím
a velkou moudrost tvoji,
když lásku věčnou pochopím,
jež s tebou mne vždy pojí,
tu nevím, plný radosti,
co přinést mám ti z vděčnosti,
můj Otče a můj Tvůrce.

2. A když se kolem podívám,
zřím divy tvojí moci,
nad hlavou jasné slunce mám
a krásu hvězdné noci.
Ty sám jim dáváš záři svou,
i zem má dráhu určenou,
vše tvoji slávu hlásá.

3. Ty bouří, víchř ovládáš
a stavíš hráze moří,
o všechno živé péči máš,
tys krásu světů stvořil.
Svit luny, tichý vánek z hor,
zvuk hromu, jarních písní chór,
vše tobě chválu vzdává.

4. Chval Pána svého den jak den
a vzývej jeho jméno,
ať Otec náš je veleben
a jeho slovo ctěno.
Ať všichni s láskou, nadšením,
jdou za ním, za svým spasením,
ať celá zem jej chválí.

---

1. Můj Tvůrce, Pane můj,
co mám, je darem tvým.
V mém životě mne posiluj
a buď vždy vůdcem mým,
v mém životě mne posiluj
a buď vždy vůdcem mým.

2. Jsem dílo rukou tvých,
vždy v péči své mne máš,
ty slyšíš prosby dítek svých
a rád jim pomáháš,
ty slyšíš prosby dítek svých
a rád jim pomáháš.

3. Nech mocně milost svou
i ve mně působit,
mně Ducha dej, ať za tebou
v tvé síle mohu jít,
mně Ducha dej, ať za tebou
v tvé síle mohu jít.

---

1. Vše stvořil Otec můj,
zní celou přírodou,
i vesmír sám je jeho chrám,
nic není náhodou.
Vše stvořil Otec můj.
Když o něm přemýšlím,
tu nebe, zem zní šepotem,
jak málo ještě vím.

2. Vše stvořil Otec můj,
to v trylcích ptáků zní,
hvězd bledý třpyt i ranní svit
mi o něm vypráví.
Vše stvořil Otec můj,
já v úctě skláním tvář.
Před veškerou tou nádherou
až bledne slunka zář.

3. Vše stvořil Otec můj.
Ač zastřel krásu hřích,
však přijde čas, že zkrásní zas,
On má svět v rukou svých.
Vše stvořil Otec můj,
tak proč bych se měl bát?
Vždyť kraluje a miluje
mne nebes Majestát.

---

1. Za slunce a jeho jas,
i za chladný lesní stín,
skřivánčího trylku hlas,
jenž se snáší do lučin:
Chceme, Bože, vzdát ti dík,
jsi náš Tvůrce, Panovník.

2. Za tu krásu kolem nás,
kterou jsi nás obdařil,
za květ jara, zimní mráz,
za déšť, jenž zem zavlažil:
Chceme, Bože, vzdát ti dík,
jsi náš Tvůrce, Panovník.

3. Za slzy i za štěstí,
za smutek i za radost,
za zdraví i bolesti,
za sílu i za slabost:
Chceme, Bože, vzdát ti dík,
jsi náš Tvůrce, Panovník.

4. Za to, že dáš sílu svou,
když nás tíží těžký kříž,
za milost a lásku tvou,
jež nás vede ve tvou říš:
Chceme, Bože, vzdát ti dík,
jsi náš Tvůrce, Panovník.

---

1. Hle, nebe vzdává Bohu čest,
o slávě Tvůrce vypráví,
den hlásá noci stejnou zvěst:
Vše stvořil Bůh, Pán laskavý.
Jej chválí v písni radostné
i záře slunce den jak den.
To krásné nebe blankytné
i země má svůj původ v něm.

2. Když v kapce rosy zazáří
nach červánků i slunce svit,
o moci Tvůrce hovoří,
chce jeho lásku vyjádřit.
Když stíny noci nastanou,
zem v záři luny smáčí tvář,
zas zní tou hloubkou závratnou:
Slyš, země, v Bohu původ máš!

3. Však člověk řeč tu neslyší,
jen vírou Tvůrce chápat smí,
Bůh touhu ducha utiší
a srdce náhle rozumí.
Tu k chvále té i svůj hlas dám:
Můj Bůh je láska úžasná,
své díky Pánu odevzdám,
vím, všechno v Bohu původ má.

---

1. Věrný a stálý jsi, Otče náš milý,
žádný tě v lásce tvé nepřekoná.
Vše kolem zvěstuje každíčkou chvílí,
že nikdo víc než ty nevykoná.

**Ref.: Velká je věrnost tvá,
nesmírná věrnost tvá,
každého dne dáváš lásku nám znát.
Všechno, co máme, je z milosti tvojí,
velká je láska tvá, již nás máš rád.**

2. Celá tvá příroda o tobě svědčí,
zima i léto i podzimu čas,
jarního slunce jas tvá láska předčí,
věrně nás vésti chce do lepších krás.

3. Odpouštíš hříchy nám, pokoj svůj dáváš,
když s tebou můžem být, nechceme víc,
v milosti své k sobě nás povoláváš,
věčnému životu jdeme již vstříc.

---

1. Milost Boží plyne
z výšin nebes k nám,
spásu církev hlásá
světa končinám.
Vzácné sliby lásky
dává světu Pán,
otevívá vesmír
lidem dokořán.

2. Své dej světlo, Pane,
proved' světa tmou,
z beznaděje ved' nás
k cíli pravdou svou.
Bez tebe se ztrácí
víry naší cíl,
tvá však milost vrací
nebeský nám díl.

3. Mřit je světlem s tebou,
tmou bez tebe žít,
víra v tebe může
útěchou nám být.
Stíny nezakryjí
navždy slunce zář,
ten, kdo tobě věří,
uvidí tvou tvář.

4. Dotkni se nás, Pane,
otevři zrak náš,
Duchem svým nám z očí
závoj odnímáš.
Slovo tvé když svítí,
překoná tmu zlou,
dovede nás k tobě
v říši nebeskou.

---

1. Přijď, Bože, Otče náš,
vždyť jen ty hlas nám dáš
k oslavě tvé.

Ty, který v slávě dlíš,
svým slovem zvítězíš,
veď nás vždy k sobě blíž
v království své.

2. Přijď, Boží Synu, k nám,
jen ty nám vládni sám,
slyš proseb hlas.

Požehnej národ svůj,
svým slovem posiluj,
svou pravdou podmaňuj,
provázej nás.

3. Přijď, Boží Duchu, přijď
a mocně svůj lid řiď
i v tento čas.

Svou, prosím, sílu dej,
útěchu v srdce vlej,
vždy s námi setrvej,
ovládni nás.

4. Náš Bože veliký,
ctí tě tvor všeliký
i každý duch.

Ty, Otec, Duch a Syn,
Tvůrce náš, Smírce vin,
ve slávě Hospodin,
ty jsi náš Bůh!

---

1. Dnes díky zpěv vřelý ať zní světem celým
od lidí všech Tvůrci až před jeho trůn.
K nám z nebe se sklání, nás vede a chrání,
On dětem svým žehná i všem jejich dnům.
Jak ohnivý oblak zas
svítí nám, vede nás,
dovede jistě až do nebes bran.
Tam nebude smrti noc
a hřích svou ztratí moc
v nebeské vlasti, kde vládne sám Pán.

2. O Tvůrcově chvále zář hvězd mluví stále
i z blankytné oblohy sluneční jas.
I mohutné hory a šumící bory
i řeky a moře zvou k chválení nás.
Těž člověk by k chvále té,
věčné a staleté,
podíl svůj přidat měl, upřímný dík.
Pak Bohu na výsosti
vzdá díky s radostí,
vždyť mocný Tvůrce je náš Panovník.

---

1. Před láskou tvou se, Pane, skláním,
jež v Kristu dána byla nám.
Je nám všem vzácným požehnáním
a vede k nebes výšinám.
Do lásky tvé se, Bože, hroužím,
zachránit svůj tak život toužím.

2. Tys prolil krev svou, Spasiteli,
dal za hřích světa život svůj.
Chceš, aby všichni život měli,
proto jdu k tobě, Králi můj.
Za lásku tvou a slitování
chci vděčný být ti bez přestání.

3. Kéž jméno tvé mne, Pane, sílí,
navždy se vtiskne v mysl mou,
tvá láska vroucí v každé chvíli
mne naplňuj a vládni mnou.
Ať slovem, skutkem jasně svítím
tak jak ty, Kriste, celým žitím.

---

1. Pojď, chceme zpívat s radostí,
Bůh láska je,
jeho se těšit milostí,
Bůh láska je.
Již všichni ze sna povstaňme,
spasení věčné hledejme,
noc smrti přejde, jásejme,
Bůh láska je.

**Ref.: Bůh láska je, Bůh láska je.
Pojď, radujme se, jásejme,
Bůh láska je.**

2. Všem oznamujme hříšníkům,
Bůh láska je,
On spásu dává národům,
Bůh láska je.
Sám sebe z lásky v oběť dal,
nám věčnou spásu přichystal,
zpívejme proto písně chval,
Bůh láska je.

3. Když jsi ho přijal, zajásej,
Bůh láska je,
dobrotu jeho okoušej,
Bůh láska je.
Máš v Bohu stálé síly zdroj,
dát chce ti plnou Ducha zbroj,
vítězně skončí pak tvůj boj,
Bůh láska je.

---

1. Slavme Pána s radostí,
zpívejme mu s vděčností.

**Ref.: Nabízí nám milost svou,
věrnou, jistou, trvalou.**

2. Stvořil zemi slovem svým,
tvůrčím slovem všemocným.

3. Štědře dlaň svou otvírá,
všechno živé v péči má.

4. Proto tedy z radosti
slavme Pána s vděčností.

---

1. Chci vždy Boha oslavovat,
Pánu zpívat písně chval,
nekonečné díky vzdávat
za dar, jenž mi v Kristu dal.
Je to velká milost jeho,
že mne všude provází,
u něj spásu nacházím,
proto chválím Pána svého.
I když všechno pomine,
Boží láska nikdy ne.

2. Jak orlice mladé skrývá
pod svá křídla rozpjatá,
i mne hřeje milostivá
Boží náruč přesvatá.
On mne vždy svou rukou chrání.
Dřív, než jsem se narodil,
o mne zájem projevil,
před zlým svůdcem i dnes brání.
I když všechno pomine,
Boží láska nikdy ne.

3. Neušetřil svého Syna,
na smrt dal ho kvůli nám.
Shlazená je naše vina,
Kristus vzal ji na kříž sám.
Nikdy zcela nedocením
jeho lásku nesmírnou,
vlast mi chystá nádhernou.
I když celý svět se mění,
i když všechno pomine,
Boží láska nikdy ne.

---

1. Milost, láska tvoje, Pane,
jako širé moře je.
Srdce naše rozervané
pravda tvoje zahřeje.

2. Hříšníkům dáš odpuštění,
milosrdné odměniš.
Radost, pokoj, vykoupení
vydobył pro nás tvůj kříž.

3. Nikdy plně nedoceníš
hloubku tvé milosti,
že nám ve svém utrpení
dáváš přístup k věčnosti.

4. A proto se tvého slova
vděčným srdcem přidržím,
v něm má víra roste znova,
ty jsi pravda, dobře vím.

---

1. Jak vzácná milost, Pane můj,
že s tebou mohu jít.
Já v bídě zmíral, teď jsem tvůj
a vírou smím tě zřít.

2. Mou úzkost mírní milost tvá,
před ní se ztrácí strach,
můj život opět smysl má,
vždyť sám jsi světlem v tmách.

3. Když bouře zmítá nitrem mým,
duch hříchem rozerván,
je milost lanem záchranným,
jsem k tobě připoután.

4. I kdybych směl zde v slávě žít
a jako slunce plál,
jen milost tvou chci velebit,
ty milosti jsi Král.

**Ref.: Jdi, všemu lidu hlásej
překrásnou zprávu v širou dál.
Pán narodil se, jásej,
k nám přišel Kristus Král.**

1. Je noční chvíle vlhá
a ztichlá stáda spí.
Tu z výše záře blahá
je náhle obklopí.

2. Zní andělů zpěv krásný,
jak nadpozemský sen,
ten zpěváků hlas jasný
se nese v širou zem.

3. Pán jako dítě malé
na zemi přišel k nám,
On z lásky neskonalé
se obětoval sám.

---

1. Slyšte zpívat písně chval,
andělé je zpívají.
Narodil se Kristus Král,
jemu slávu vzdávají.
Pokoj nese národům,
odpuštění hříšníkům,
dokázal, jak má nás rád,
pojdme též mu chválu vzdát.

**Ref.: Jásot celým nebem zní:
Bůh dal světu spasení.**

2. Slyšte píseň nebeskou:
Kristus náš je věčný Pán!
Začal cestu pozemskou
anděly oslavován.
Přišel s námi lidmi žít,
přišel všechny zachránit.
Imanuelem se stal,
Ježíš, pánů Pán a Král.

3. Slyšte zpívat každý ret:
„Sláva, Kníže pokoje!
Život získal znovu svět,
v tobě záře světla je.“
Spasitel se narodil,
aby člověk věčně žil.
Kdo má vroucně Krista rád,
nemusí se smrti bát.

1. Andělský zpěv z výšin nebe
hlásal zprávy radostné:
Lidský úděl vzal na sebe
Kristus z lásky nesmírné.

**Ref.: Sláva Bohu, sláva Bohu,
narodil se Kristus Král.**

2. Krajem slavné písně zněly,
zvaly všechny k oslavám:
Pokloňte se Spasiteli,
Boží Syn dnes přišel k vám.

3. Hvězda vedla přímo k cíli,
poslal ji Bůh laskavý.
Dítěti se poklonili,
Písmo o tom vypráví.

4. Simeon do chrámu vešel,
Annu též tam vedl Duch,
k vyslyšení proseb došel
věrných Božích dětí kruh.

---

1. Již pojďme vzdát chválu
nebeskému Pánu,
On z výše své sestoupil
z lásky k nám,
změnil svou slávu
za pozemskou hanu.
Tak klanějme se jemu
a s chválou jděme k němu,
ke Spasiteli svému,
On náš je Pán.

2. Již pojďme čest vzdávat,
celé nebe zpívá,
vždyť Bůh v Kristu k zemi
se sklání sám.
Hle, vesmír celý
k Ježíši se dívá.
Tak klanějme se jemu
a s chválou jděme k němu,
ke Spasiteli svému,
On náš je Pán.

3. Již pojďme a v písni
chvalme svého Pána,
vždyť anděly též je
oslavován.
Záchrana z hříchu
je nám v Kristu dána.
Tak klanějme se jemu
a s chválou jděme k němu,
ke Spasiteli svému,
On náš je Pán.

---

1. Ježíš, to jméno z Písma znám,
do srdce vlévá zář,
a jednu touhu stále mám:
Uvidět jeho tvář.

2. Ježíš je spásnou nadějí
pro duši mou i tvou.
Všem, kteří v hříchu klesají,
je jistou záchranou.

3. Ježíš svou láskou sloužící
příklad dal též i nám,
On volá k sobě bloudící,
zvedne je k výšinám.

4. Ježíš co říká, nemění,
vírou to chápat smím,
On svoje dítky promění,
brzy ho uvidím.

---

1. Ty láska vzácná, úžasná,
jsi víc, než člověk ví a zná,
vždyť Bůh se stává člověkem
a život dává v Synu svém.

2. Pro nás byl křtěn a snášel hlad,
i bídu znal i cítil chlad,
byl sváděn k hříchu, nezhřešil;
tak příkladem všem lidem byl.

3. Pro nás i zrádci nohy myl
a hrůzu kříže podstoupil.
Vždyť kříž, kde zmíral Kristus Pán,
byl určen lidem, patřil nám.

4. Pro nás vstal z hrobu, vzkříšen byl,
jak vítěz k Otci vystoupil.
Pak Ducha svého církvi dal,
v něm sílu k službě daroval.

5. Za lásku jeho úžasnou
ať s díky všichni k Pánu jdou.
Náš Otec v nebi, Syn i Duch
je Tvůrce, Smírce, Láska – Bůh.

---

1. Více než svět je Pán Ježíš,
v něm pokoj, radost mám.
Je stálým zdrojem života,
v něm sílu získávám.
Když smutek přijde tísnivý,
těší mne Přítel laskavý,
když někdy lkám,
pomůže sám Přítel můj.

2. Více než svět je Pán Ježíš,
chci věrně s ním vždy jít,
jen jemu cele náležet,
jej nikdy neznadit.
Nesejdu z cesty, když jdu s ním,
vždyť On ji zná, to dobře vím,
bych nezbloudil,
ukáže cíl Přítel můj.

3. Více než svět je Pán Ježíš,
je víc než přítelem.
On bratrem mým se zvatí chce
a mít mne v domě svém.
On život dá mi, má tu moc,
obživí mne, až přejde noc.
„Život ti dám,“
řekl to sám. Přítel můj.

---

1. Aj, lékař náš je přítomen,
ten vzácný, vlídný Ježíš.
On dí: „Buď hříchu pozbaven.“
Tak věř, to říká Ježíš.

**Ref.: To jméno lidem zjevené
buď nade všechno zvýšené
a na věky chválené
vzácné jméno Ježíš.**

2. Proč trápíš se nad nemocí,
když lékařem je Ježíš?
On vždy ti může pomoci,
v moc Kristovu když věříš.

3. „Chci hříchy tvoje odpustit“,
ten slib ti dává Ježíš.
Jen tehdy budeš věčně žít,
když uzdraví tě Ježíš.

---

1. Slávu svou nebeskou rád jsi opustil,
abys můj na věky shladil hřích.
Pane, vím, lidé tvou svatost odmítli,
když jsi k nám přišel z výšin svých.
Tak vejdi do srdce mého,
Pane, v něm tobě místo dám.

2. Andělé k chvále tvé písňě zpívají,
slaví tvůj vznešený majestát,
přesto k nám přišel jsi s pravou pokorou
bratřím svým život v službě dát.
Tak vejdi do srdce mého,
Pane, v něm tobě místo dám.

3. Až se k nám navrátíš, mocný světů Pán,
v slávě své jako Bůh náš a Král,
kéž hlas tvůj pozve též mne v tu novou zem,
kde jsi nám místo přichystal.
Pak tam vděčně s písni chvály
s tebou rád chtěl bych věčně žít.

---

1. Ó hlavo plná trýzně,
ran plná pro můj hřích.
Zbav srdce moje tísně
a očisť v ranách svých.
Od věků ozdobená
ctí, slávou, milostí,
jak jsi dnes pohaněná
mou lidskou hříšností.

2. Kam zanést bídu svoji,
kde mám se, Pane, skrýt?
Vždyť trest za vinu moji
jsi musel podstoupit.
Do rukou tvých se vkládám,
tvým být jsem zatoužil,
o slitování žádám,
vždyť smrt jsem zasloužil.

3. Jak zpívat písně chvály,
kde slova díky vzít?
Je možné tobě, Králi,
svou vděčnost vyjádřit?
Mne učíš svým, můj Pane,
dej věrnosti mi ctnost,
skryj mne vždy do své dlaně
jak zde, tak po věčnost.

---

1. Tam na Golgoty výšinách
se veliký div stal,
vždyť Pán Ježíš tam život svůj
za hříchy naše dal.

**Ref.: Jak předobry je Spasitel,
je radost jeho být.
Jen věřme v jeho spásnou krev
a pro něj chťjme žít.**

2. Zda může člověk pochopit,
jak mnoho vytrpěl?
V něm jistou máme naději,
vždyť On za hříšné mřel.

3. On splácel dluh za hříšný svět.
On z lásky přijal trest,
jak spravedlnost žádala,
jenž my jsme měli nést.

4. Kdo mohl stejnou oběť dát
a z nás tak sejmout hřích?
Jen Kristova krev dá nám vjit
do slávy v nebesích.

---

1. Na Golgotu za mne šel,
pro mne trpěl sám Syn Boží,
za mé viny, hříchy mřel,
Bůh je všechny na něj vložil.
Tak mne vroucně miloval,
že se slávy nebes vzdal.

2. Tak jsi trpěl, Pane můj,
trpěl tiše, bez reptání.
Položil jsi život svůj,
abych já žil bez přestání.
Tvoje krev mne spasila,
trestu smrti zbavila.

3. Jak se tobě odměním,
co ti dám, můj Spasiteli?
Srdce své ti zasvětim,
odevzdám ti život celý.
Ty jsi můj, já tvým chci být,
chci na věky s tebou žít.

---

1. Je noc a nikde žádná zář,
jen tma a bolest vládne tam,
kde v boji sklání svoji tvář
naš Vykupitel sám a sám.

2. Je noc, v ní zazněl Kristův sten,
když vidí svého kříže stín,
vše spí a On je opuštěn,
sám nese tíhu našich vin.

3. Je noc a oči tíží sen,
jen Ježíš zvedá vzhůru dlaň:
„Můj Otče, vezmi kalich ten,
ne má, však tvá se vůle staň.“

4. Je noc, však náhle zaplál jas,
to anděl Krista posílil.
Bůh Otec slyšel Syna hlas
a Ježíš slavně zvítězil.

---

1. Sláva tobě, Spasiteli,
za tu láskou velikou,
že jsi kříž i pro mne nesl,
vzal na sebe vinu mou.

**Ref.: Sláva tobě, Spasiteli,
že jsi za mne zemřel sám,
vykoupen jsem krví tvou,
tvůj jsem já i vše, co mám.**

2. Dlouho jsem se marně snažil
pokoj získat v síle své,
až jsem prožil živou vírou:
spasení je v krvi tvé.

3. Tobě sloužit chci vždy věrně,
hotov žít i zemřít jsem,
pravdu tvou a slávu šířit.
Jsi můj Bůh, chci říci všem.

4. Pane můj, tys dobrý Pastýř,
veď mne stále v lásce své,
abych přijmout brzy mohl
věčný život v říši tvé.

---

1. Vjeď, Pane náš, se slávou svou,
kéž lidé svým tě Králem zvou.
Palmami cesta vystlaná,
kol chvála zní a hosana.

2. Vjeď, Pane náš, se slávou svou,
andělé svým tě Králem zvou.
Dnes však jim smutek zastřel líc,
vždyť smrti zlé jdeš právě vstříc.

3. Vjeď, Pane náš, se slávou svou,
vznešenou záříš chudobou.
Vzkříšením svým smrt porazíš,
nad mocí hříchu zvítězíš.

4. Vjeď, Pane náš, se slávou svou,
smutnou máš tvář, tak ztrápenou.
Však dílo spásy dokonáš
a přijmeš chválu, Králi náš.

---

1. /:Byl jsi tam, když byl Pán můj křižován?:/

Já jsem tam stál a hřích mne tížil

mocí temnou, temnou, temnou.

Pro můj hřích byl Pán Ježíš křižován.

2. /:Byl jsi tam, když slib lotru dával Pán?:/

Já jsem tam stál a hřích mne tížil

mocí temnou, temnou, temnou.

Slibem tím těší i mne stále Pán.

3. /:Byl jsi tam, když se v hrůze třásla zem?:/

Já jsem tam stál a hřích mne tížil

mocí temnou, temnou, temnou.

Vinou mou se tam v hrůze třásla zem.

4. /:Byl jsi tam, když jej kladli v hrobu stín?:/

Já jsem tam stál a hřích mne tížil

mocí temnou, temnou, temnou.

Z lásky k nám vstoupil Ježíš v hrobu stín.

---

1. Pohleď, jen pohleď na svého Pána,
nedotkne se tě golgotské drama?
Tam za tvé hříchy Syn Boží zmirá,
pro tvoje viny úzkost ho svírá.

2. Pohleď, jen pohleď na Pána svého,
koruna z trní na hlavě jeho,
krůpěje krve smáčí mu čelo,
pohleď na jeho zmučené tělo.

3. Pán přišel na zem nám život vrátit,
z lásky své velké dluh smrti splatit.
Náš přítel Ježíš, Spasitel pravý,
nám v nebi chystá příbytek slávy.

4. Toho, kdo srdce dá jenom jemu,
dovede k cíli vytouženému.
V Kristově jménu mám přístup k Bohu
a díky jemu být spasen mohu.

---

1. Pojďme zpívat s radostí,
naplnění chválou
za Kristovo vzkříšení,
oběť dokonalou.
Ze smrti nás vyvádí,
život svůj nám dává,
proto pějme s vděčností:
Ježíšovi sláva!

2. Pán otevřel vězení,
pouta smrti láme,
světlo spásy září tmou,
v něm svůj život máme.
V Kristu znovu nastává
jaro lidských duší,
zimou hříchu zahnal Pán,
srdce chválou buší.

3. Haleluja, ať zní dál
nebeskému Králi,
Pán Ježíš je Kníže náš,
Vítěz dokonalý.
Naši zemi oprostí
od všech temných stínů.
Haleluja zaznívá
Otcí, Duchu, Synu.

---

1. Jak Vítěz stoupá vesmírem
ten vzkříšený Pán náš,
tím tajuplným prostorem,
kde hvězdy drží stráž.
Tam záře sluncí ohnivých
se před ním ukrývá.
V těch hvězdných dálkách nesmírných
i čas se rozplývá.

2. Už přijala ho nebesa,
zvon slávy vyzvání
a celý vesmír zaplesá
a všude chvála zní.
Však Pán je tolik laskavý,
že nezůstal jen tam.
I v našem srdci postaví
si zářící svůj chrám.

---

1. Haleluja, chvalme Pána,
slávu, čest mu pojdme vzdát
a před jeho majestátem
s pokorou a úctou stát.
Z lásky k nám On na zem přišel,
slávu nebes opustil,
aby nám svou krví svatou
spásu věčnou vydobyl.

2. Haleluja, Kristus žije,
vzhůru k Otci vystoupil,
přesto chce být stále s námi,
jak nám kdysi zaslíbil.
Ten, kdo Boha vírou vzývá,
pokoj v duši může mít,
pak Duch svatý bude mocně
v jeho srdci působit.

3. Haleluja, manu z nebe
v jeho jménu smíme brát.
Pán svým hříšným dítkám stále
dává lásku svoji znát.
Přímluvcem a Prostředníkem
je před Otcem v nebesích,
aby jednou mohly zaznít
chvalo zpěvy spasených.

---

1. Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal,
smrt již nemá práva, ty jsi Vítěz, Král.
Anděl jako plamen z nebe sestoupil,
odvalen je kámen, prázdný hrob tu zbyl.
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal,
smrt již nemá práva, ty jsi Vítěz, Král.

2. Buď tobě sláva, spatřit jsem tě chtěl,
ty jsi láska pravá, jsi můj Spasitel.
Veď své stádce malé, doved' k vítězství,
ať se k Boží chvále dívky tvoje skví.
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal,
smrt již nemá práva, ty jsi Vítěz, Král.

3. Buď tobě sláva, Otče věčnosti,
víra v tebe dává sílu v slabosti.
Ve svém utrpení s tebou zvítězím,
jsi mé vykoupení, jsi mi, Pane, vším.
Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal,
smrt již nemá práva, ty jsi Vítěz, Král.

---

1. Přimlouváš se za zbloudilé,
drahý Pane Ježíši,
neumdléváš v spásném díle,
přijmi poctu nejvyšší.
Vždyť tě chválí andělé,
ctí tě jako svého Krále.
Před tebou se sklánějí,
slávu, čest ti vzdávají.

2. Pamatuješ na nás hříšné,
odpuštění své nám dáš.
Ponižuješ lidi pyšné,
slabých se však zastáváš.
Dáváš nám své víry dar,
oblažuješ láskou vřelou.
U Otce, kde kraluješ,
milost svou nám daruješ.

3. Ty víš, jak nás hříchy bolí,
s nimi smíme k tobě jít.
Slovo tvé je světlem, solí,
může nemoc zahojit.
Přijmi dík za spasení
a za hříchů odpuštění,
za to, žes nám život dal,
zpíváme ti píseň chval.

---

1. Lásko Boží, svatá, čistá,
Spasiteli, Bože náš,
záchrana jsi naše jistá,
odpuštění své nám dáš.
Před Bohem nás zastupuješ,
vždy máš soucit s hříšníkem,
milost svoji prokazuješ
v díle spásy velikém.

2. Mocí Ducha, pravdy slovem
vyzbroj slabé, bezmocné,
v životě pak jejich novém
projev dílo všemocné.
Obnov v srdcích obraz ráje,
bratr bratra ať má rád.
Pole světa ke žni zraje,
s tebou uč nás pracovat.

3. Dokonči v nás, Spasiteli,
dílo, jež jsi započal,
ať je tvůj lid hotov celý,
až se vrátíš jako Král.
Proměň naše srdce cele,
mocně působ v každém z nás,
oslavovat chcem tě vřele
zde i v zemi věčných krás.

---

1. Bůh nebesa opustil
a zakusil velikou bídu.
Jak člověk tu s námi žil,
by spasení přinesl lidu.

**Ref.: Chce také být Spasitel tvůj,
tak navrat' se ke svému Králi.
On utiší zármutek tvůj,
budeš zpívat mu písně chvály.**

2. Vše podstoupil kvůli nám,
to pro moje a tvoje hříchy,
on prožíval úzkost sám,
svět nepřijal jej z lidské pýchy.

3. On pro tebe nesl kříž,
svou smrtí ti svobodu vrátil.
Teď čeká, kdy uvěříš,
chce pokoj ti dát, jenž jsi ztratil.

4. Dnes žije tam v nebesích,
však přece se k nám lidem sklání.
Zve k sobě tě z výšin svých,
tak následuj jej bez přestání.

---

1. Ježíši můj, tvá spravedlnost
je roucho mé a vzácný skvost.
Jen oděv ten když budu mít,
před trůn tvůj smím se postavit.

2. Ježíši můj, jsi Přímluvcem mým,
u soudu sám neobstojím.
Krev tvá však smývá hříchy mé
a dluhy mé jsou splacené.

3. Bez viny, hříchu mohu teď stát,
v den soudu nemusím se bát,
vždyť tvá krev snála moji tíž
a já se k tobě vinu blíž.

4. Až přijdeš v slávě jak Král a Pán,
pak slavně vyjdu z hrobu bran
a zpívat budu s vděčností,
že spasen jsem tvou milostí.

---

1. Brzy k nám se Kristus vrátí,
všechny boje zastaví.
Světlem zní, že čas se krátí,
pak On mír svůj obnoví.
Pán se vrací, Král se vrací.
Kníže pokoje,
Kníže pokoje, přijď k nám.

2. Když Pán zemřel, zem se chvěla,
slunce skrylo svoji zář.
Až se vrátí, země celá
Ježíšovu uzří tvář.
Pán se vrací, Král se vrací,
světem zazní v dál,
světem zazní v širou dál.

3. Radostnou tu zprávu známe,
zvěstujme ji lidem všem.
Mocně hlásat dnes ji máme,
ať to slyší celá zem.
Pán se vrací, Král se vrací.
Přijď již, Pane můj,
přijď již, Pane, pro lid svůj.

---

1. Kdo ví, kdy náš Pán
ve své slávě se zjeví?
Snad v jitřní čas,
nikdo to zatím neví.
Náš Spasitel přijde
a s anděly všemi
své dítky pak vysvobodí.

**Ref.: Ó jak blízký je čas,
kdy ozve se radostný hlas:
Náš Pán Ježíš již přichází!
Haleluja, amen, haleluja, amen.**

2. Kdo ví, kdy náš Pán
zjeví se ve své moci?
Snad v polední čas,
nebo v temnotě noci.
Pak všech králů Král
v záři své k nám se vrátí
a své dítky vysvobodí.

3. Kéž brzo pro nás
přijde Ježíš, jak slíbil.
Chci pracovat tak,
abych se mu vždy líbil.
Pak s věrnými též
půjdu vstříc svému Pánu
a na věky budeme s ním.

---

1. Nikdo z nás hodinu nezná,
kdy se vrátí Mistr zas,
podle znamení však pozná,
že se blíží rychle čas,
kdy ve slávě Otce svého
opět přijde světa Pán,
andělskými sbory jeho
jako Král oslavován.

2. Zůstaň Kristu věrný dále,
bojuj s hříchem směle jen,
v modlitbách svých neustále
vzhlížej vzhůru každý den.
Znamení, jež vidíš v úkol,
dají sílu víře tvé.
Vyplň věrně daný úkol,
volej k Bohu bližní své.

3. Proto bděme bez přestání,
svět ať naše světlo zří,
před Ježíšem ať se sklání,
cele jemu uvěří.
Vítězům pak v boji žití
Kristus dát chce slávy říš,
v novou zemi mohou vjíti,
složí navždy všechnu tíž.

---

1. Dne slávy hvězda jasná
se na obzoru skví,
je blízko chvíle šťastná,
kdy Pán se objeví.
Ten oblak z dálav bílý
zří pohled víry již,
kdy vrátí se Pán milý,
kdy přijde Pán Ježíš.

2. Zas přátelé se sejdou,
Pán sejme okovy,
žal změní v radost věčnou
a všechno obnoví.
On smrti vládu změní
ve věčné slávy jas,
s ním vejdou vykoupení
do nevýslovných krás.

3. Tak s nadějí a vírou
vpřed v lásce jděme dál,
zvěst nesme v zemi šírou,
že Pán Ježíš je Král.
Pro bližní práci spásnou
Bůh slavně požehná,
pak smíme v zemi krásnou
vjít šťastně – ty i já.

---

1. Až se vrátí Ježíš jak Pán a Král,
aby všem svým věrným zas život dal,
kéž bych já jej také pak přivítal,
až zazní: On přichází!

**Ref.: Pán Ježíš už přichází,
Pán Ježíš už přichází,
já tak vroucně toužím už zavolat:
Pán Ježíš už přichází!**

2. Až se vrátí Ježíš jak Pán a Král,
potom bolest zmizí i smrt a žal,
tolik rád bych s milými svými stál,
až zazní: On přichází!

3. Až se vrátí Ježíš jak Pán a Král,
též i já chci zazpívat píseň chval,
píseň díky, jakou jsem nepoznal,
až zazní: On přichází!

---

1. Už dlouho, Pane náš,
tě čeká církev tvá
a v cizí zemi, bez přátel,
zrak vzhůru pozvedá.

2. Jak dlouho, Bože náš,
tu bude vládnout hřích?
Už setři slzy, prosíme,
nám z očí plačících.

3. Chceme uslyšet hlas tvůj
a vidět tvoji tvář,
pak z milosti se ponořit
ve tvoji slávy zář.

4. Přijď, drahý Pane náš,
zem nepřestává lkát,
vždyť zpátky krásu ztracenou
jen ty jí můžeš dát.

---

1. Pán až v slávě své se vrátí,
tváří v tvář ho uvidím,
v úctě budu svého Krále
vroucně vítat s nadšením.

**Ref.: Tvář pak jeho mohu s láskou
zřít jak jasnou slunce zář,
stále budu vděčně Pánu
hledět v nebi tváří v tvář.**

2. Dnes jej vidím jenom vírou,
závoj hříchu dělí nás,
den však už se rychle blíží,
kdy mne vezme v slávy jas.

3. Bůh do srdce radost vrátí,
pláč už nikdy nezazní,
v přítomnosti mého Pána
všechna „proč“ se objasní.

4. Tváří v tvář, kdo pochopí to?
Tváří v tvář mu budu stát!
Tváří v tvář být svému Pánu,
který tolik má mne rád.

---

1. Již noc se krátí a den se blíží,
v kterém přijde Pán,
ať země celá tu zprávu slyší,
tak volej do všech stran.

**Ref.: Má zájem též o tebe,
zbaví svět všech nesnází.
Král náš a vládce nebe
v slávě přichází.**

2. Kdo chce, ten vidí ve vřavě světa
jasná znamení,
že země spěje ke konci času,
kdy Pán vše promění.

3. Tak pohled vzhůru, už brzy skončí
doba čekání;
i obzor v dálce už nachem hoří
ve slavném svítání.

---

1. Naději máme v srdce vloženou,
že brzy přijde Kristus Král.
Vzhlížíme k nebi vírou přepevnou,
sám Bůh nám do srdce ji dal.
Víme, že už přijde čas,
znamení zní jasný hlas;
zpívat chceme písně chval,
haleluja, Kristus Král!
Naději máme v srdce vloženou,
již brzy přijde Kristus Král.

2. Naděje sílí, zmocňuje se v nás,
Pán už je téměř ve dveřích.
Již brzy přijde, ukazuje čas,
jak čteme v jeho proroctvích.
Soudu doba nastává,
církev Boží povstává,
hlásá světu poselství:
přijde Pán, ať každý ví.
Naděje sílí, zmocňuje se v nás,
již brzy přijde Kristus Král.

---

1. V širém světě znamení se množí,
praví nám, že blízko Páně den.
Skončí cesta plná trní, hloží,
splní nám se touhy naší sen,
splní nám se touhy naší sen.

2. Měsíc, slunce znamení už daly,
země tvář se v hrůze zachvěla,
vzbudily se národy, jež spaly,
setba zla už ke žni dospěla,
setba zla už ke žni dospěla.

3. Znějí písně o domově milém,
kde již více není bol a žal.
Život v míru, jenž je naším cílem,
dobrý Bůh nám v nebi přichystal,
dobrý Bůh nám v nebi přichystal.

4. Vzmužte se a pozvedněte hlavy,
radí v Písmu Spasitelův hlas.
Už se blíží vítězství, den slávy,
uvítá nás nová, věčná vlast,
uvítá nás nová, věčná vlast.

---

1. Zvedněte polnice, ať mocně zní:
Již brzy náš přijde Pán.
Moc smrti zanikne, hřích zmizí s ní,
až v slávě náš přijde Pán.

**Ref.: Již brzy k nám,
jak slíbil sám,
naš nebeský přijde Pán.**

2. Země i nebesa všem zvěstují:
Již brzy náš přijde Pán.
Úkazy v přírodě nás varují,
že k soudu náš přijde Pán.

3. Bouří se národy, chvěje se zem,
již brzy náš přijde Pán,
pak ztichne nepokoj, umlkne sten,
když v slávě náš přijde Pán.

---

1. Anděl Páně trouby hlasem
světu zprávu přinese:
Slyšte všichni,
brzy přijde Kristus Pán!
Slávy den se blíží,
jeho záři hříšník nesnese.
V nebi čtena budou jména, budu tam?

**Ref.: Až tam čtena budou jména,
až tam čtena budou jména,
až tam čtena budou jména,
budu tam.**

2. Krásu toho posledního jitra
nezastíní mrak,
vždyť v něm přijde Pán
pro děti svoje sám,
všem jim radostí a díkem
bude šťastně zářit zrak.
V nebi čtena budou jména, budu tam?

3. Proto zvěme všechny k Pánu,
dokud máme k tomu čas,
všechněm zvěstujme,
co Bůh učinil nám,
že je Kristus touží přijmout
k sobě tam do nebes krás.
V nebi čtena budou jména, budu tam?

---

1. Kristus, jenž za hříšné trpěl,
přijde brzo v slávě své.

Přijde, aby spasil věrné
a odsoudil nevěrné.

Haleluja, přijde v slávě Kristus Pán,
haleluja, přijde v slávě Kristus Pán.

2. Pak jej každý člověk spatří
v záři jeho svatosti,
s velkou bází se mu mnozí
kořit budou v úzkosti.

Spravedlivě soudit bude všechny Pán,
spravedlivě soudit bude všechny Pán.

3. Navždy už se hříchu zbaví
země, moře, nebesa,
potom vesmír novou písni
svému Pánu zaplesá.

Přijď, Ježíši, svému lidu vládni sám,
přijď, Ježíši, svému lidu vládni sám.

---

1. Už otevřte se, křídla bran,
ať může vstoupit slávy Pán.
Již všude zní: Jde Králů Král,
je tím, kdo světu spásu dal.

2. Již vjíždí Pán, Rek vítězný,
jej vítá obdiv bezmezný.
Je zdoben láskou, svatostí,
má v ruce žezlo milosti.

3. Je stále dobře v zemi tam,
kde Kristus má svůj lásky chrám.
Jen dům ten může v míru být,
kde člověk touží s Pánem žít.

4. Chcem srdce Pánu otevřít,
by mohl sám On do něj vjít.
Pak sny a přání pozemské
se změní v touhy nebeské.

5. Přijď, Pane můj, já mám tě rád,
chci v službu tvou se cele dát.
V tvé lásce žít chci stále dál,
ty můj jsi Bůh a můj jsi Král.

---

1. Slyš, země, slavnou zvěst:

Pán Ježíš je tvůj Král.
I andělé mu pějí čest,
tu zprávu nesou v dál.
Tak povstaň, duše má,
i ty mu vzdávej dík
a zpívej slavné hosana,
je věčný Panovník.

2. Slyš, země, spásy zvěst:

Pán Ježíš je tvůj Král.
On smrt za lidstvo přišel nést,
na našem místě stál.
To všechno z lásky k nám,
by člověk mohl žít,
na kříži trpěl sám a sám,
jak vděčný bych měl být!

3. Slyš, země, věčnou zvěst:

Pán Ježíš je tvůj Král.
Chcem lidem zprávu spásy nést,
tak jak si Kristus přál.
Svůj pozvedněme hlas,
ať zazní do všech stran,
že sám má ve svých rukou čas,
On Bůh je, On je Pán.

---

1. Ať jméno Ježíš zazní všem,
ať zvučí do všech stran,
jej zdobí slávy diadém,
vždyť Kristus Bůh je, Pán,
jej zdobí slávy diadém,
vždyť Kristus Bůh je, Pán.

2. On z hříchu lidí vykoupil,
byl pro nás křížován,
svou milostí nás zachránil,
a proto náš je Pán,
svou milostí nás zachránil,
a proto náš je Pán.

3. Kéž každý národ na zemi
zná Boží lásky plán,
ať oslaví jej písněmi
a zpívá: Bůh je Pán,
ať oslaví jej písněmi
a zpívá: Bůh je Pán.

4. Kéž brzy všichni vejdemo
v ten jeho věčný stan,
u nohou Krista padneme,
vždyť On je Bůh a Pán,
u nohou Krista padneme,
vždyť On je Bůh a Pán.

---

1. Slavte, slavte Ježíše, mocného Krále,
rozhlášte poselství jeho všem.
Sláva, sláva, plesejte, synové Boží,
prozpěvujte, spasení máte v něm.
Jako pastýř vodí On ovce svoje,
na svých rukou jehňátka nosívá.
Slavte, pějte, Ježíš je Spasitel světa,
slavte, pějte, hlaste to s jásáním.

2. Slavte, slavte, Beránka Božího slavte,
zemřel za nás na kříži Golgoty.
Vyvyšujte jméno tak hříšníkům vzácné:
Ježíš, Ježíš, Ježíš, haleluja.
V každé době miloval tebe Ježíš,
nezapomeň, co má v něm duše tvá.
Slavte, pějte, Ježíš je Spasitel světa,
slavte, pějte, hlaste to s jásáním.

3. Slavte, slavte, Zástupce hříšníků slavte,
plesej, lide, z milosti spasený.
On je Pánem života, smrti i soudu,
jemu patří všech světů končiny.
Málo jen a zjeví se v slávě nebes
všemu lidu k soudu a k spasení.
Slavte, pějte, Ježíš je Spasitel světa,
slavte, pějte, hlaste to s jásáním.

---

1. Příklad k nám, již příjď, ó Duchu Páně,
to přání kéž je splněno,
ať zúrodní se širé pláne,
jak je nám v Písmu slíbeno.
Ta pole, jež tak zpleněná jsou,
ať rozkvetou zas novou krásou.

2. Ó příjď ty sám, náš milý Pane,
a pohleď na svou vinici,
tvá láska ať v tvém lidu plane,
jej chraň svou mocnou pravicí.
Ať všechen svět to jasně vidí,
že vedeš nás, a nikdo z lidí.

3. A dej, ať v tobě vkořenění
jsme jedno tělo, jeden duch,
do díla spásy zapojeni
jsme oporou vždy druhu druh.
Ať všechna ústa mocně, vřele,
pějí ke slávě Spasitele.

---

1. Přijď k nám již, Duchu pravdy,
nás naplň mocí svou,
svým světlem zažeň navždy
tmu hříchu, faleš zlou.
Nám vlévej v srdce stále
své velké lásky zář,
ať všichni ke tvé chvále
svou pozvedáme tvář.

2. Tak málo víry vůkol,
ty dej ji v srdce nám,
ať můžeme svůj úkol
vždy splnit, jak chce Pán.
Dej sílu k bojování
a celou svoji zbroj,
ty sám ved' bez ustání,
ať dobrý je náš boj.

3. Nás připrav, svatý Duchu,
pro nové letnice,
ať nás v tom světa ruchu
tvá chrání pravice.
Sám probud' srdce lidem,
nám uděl síly své,
ať v moci tvojí vyjdem
se zvěstí spásy tvé.

---

1. Náš nebeský Otče, slyš prosby hlas,
přijď Duchem svým k nám a potěšuj nás.
Ať žijeme láskou a víru nám dej,
do zemdlených srdcí svou nadějí vlej.

2. Když jdeme v tvé síle, přemůžem hřích,
vždyť jistotu máme jen v rukou tvých.
Kéž Duchem tvým dáme se vést v každý čas,
ať můžeme vejít do nebeských krás.

---

1. Duchu svatý, z výšin svých
přijď do srdcí zkroušených,
vyžeň stíny hříchu ven,
znovu proměň temno v den.

2. Duchu svatý, silou svou
vyčišť srdce, mysl mou.
Dlouho zlo už vládlo v nich,
duši moji poutal hřích.

3. Duchu svatý, starost mou
proměň v radost nebeskou;
obvaž všechny rány mé,
uzdrav srdce zraněné.

4. Duchu svatý, tvým chci být,
všechno zlé chci opustit.
Proměň srdce moje v chrám
a jen ty v něm vládni sám.

---

1. Duchu svatý, sestup k nám,
proměň nás v svůj živý chrám.
Ohni Boží, jen tvůj žár
změní srdce, spálí svár.

2. Duchu svatý, v tento čas
vdechni svoji sílu v nás,
jako kdysi v letnicích
dej se poznat v dětech svých.

3. Duchu svatý, jen moc tvá
hřích a bolest překoná.
Proto prolň srdcem svým,
opevni je před vším zlým.

4. Duchu svatý, pravdou svou
osvětluješ cestu mou.
Jenom ty nás můžeš vést
ze tmy, zmatku našich cest.

5. Duchu svatý, láskou svou
naplň srdce, mysl mou,
ať jsem novým stvořením,
obdař mne svým spasením.

---

1. Od Beránkova trůnu
života pryští proud,
je jako křišťál čistý,
v něm chtěl bych spočinout.

**Ref.: Proude žití,
z tebe pítí touží srdce mé,
proude žití, z tebe pítí
touží srdce mé.**

2. Ty proude vody živé,
jsi lidem otevřen,
já z tebe toužím pítí,
vždyť jsem tak unaven.

3. Ó, jakou slast a radost
jsi, Pane, přichystal.
Za nekonečnou lásku
zpívejme písně chval.

---

1. Proud tvé lásky z dále cítím,
z tvého trůnu prýští k nám,
žíznivý jsem jak to kvítí,
svlaž mne, Pane, svlaž mne sám.
Těž i mne, těž i mne,
svlaž tou vláhou těž i mne.

2. Déšť té lásky dává sílu
duši hříchem ztrápené;
kéž Duch tvůj mne silí k dílu,
zvát chci k tobě soužené.
Těž i mne, těž i mne,
sil a očist' těž i mne.

3. Bože, ty jsi v slovu stálý,
sliby tvé jsou přepevné.
Když se Duchem skláníš v dále,
žehnej, Pane, těž i mne.
Těž i mne, těž i mne,
Pane žehnej těž i mne.

---

1. Slyš, Bože, prosbu pokornou,
dej Ducha svého nám,
nás veď a chraň sám mocí svou
a buduj v nás svůj chrám.

2. Dej, Bože, světlo pravdy nám,
ať každý svůj stav zná,
ze smrti veď nás k sobě tam,
kde život svůj zdroj má.

3. Dej Ducha svého nadšení,
zažehni jej i v nás,
ať v jeho mocném plameni
roztaje hříchu mráz.

4. Chraň, Bože, nás vždy Duchem svým,
pod křídly lásky hřej.
Nám, lidem cestou zemdleným,
zas novou sílu dej.

5. Slyš, Bože, naše volání,
nás proměň v obraz svůj.
Dej plné pravdy poznání,
ať věrný lid jsme tvůj.

---

1. Přijď, svatý Duchu, k nám,
naplň nás životem,
ať jdeme konat dílo tvé
vždy v duchu statečném.

2. Přijď, svatý Duchu, k nám,
v srdce nám stálost vlej,
ať s tebou jedno v činech jsme,
všem nám svou sílu dej.

3. Přijď, svatý Duchu, k nám,
chceme být lidem tvým,
pozemských pout zbav dítky své,
veď k cílům nebeským.

4. Přijď, svatý Duchu, k nám,
nauč nás věrnosti,
vlej v srdce lásku, radost, mír
na cestě k věčnosti.

---

1. Bůh slíbil své požehnání
na zemi dětem svým dát;
kdo se zde před Bohem sklání,
smí před ním též v nebi stát.

**Ref.: Náš Pane drahý,
jsi mocný vesmíru Král;
svým Duchem ved' naše snahy,
bez tebe nemůžem dál.**

2. Bůh slíbil své požehnání,
všichni je můžeme vzít,
když s Bohem svým bez přestání
životem toužíme jít.

3. Bůh slíbil své požehnání,
dává je vždy v pravý čas.
Pro Ducha toužebné lkání
potěší Pán lid svůj zas.

4. Bůh nám dá své požehnání,
můžem je vzít s důvěrou.
On slyší upřímná přání,
posílí nás moci svou.

---

1. Duchu svatý, Rádce náš,
vyslyš proseb našich hlas.
Kroky naše stále ved,
úzkou cestou k cíli vpřed.

**Ref.: Ruce k práci posiluj,
srdce v žalu potěšuj,
v síle tvé vždy chceme jít,
tebe, Pane, oslavit.**

2. Zmocňuj, Duchu svatý, nás
k dílu lásky v každý čas.
Když bol tísní srdce, hrud',
s námi, Duchu svatý, buď.

3. Duchu pravdy, nauč nás
stále vnímat jen tvůj hlas.
Dál ať můžem k cíli jít,
radost v tobě smíme mít.

---

1. Přijď, Duchu svatý, proměň srdce mé,
ať pravou láskou mocně zahoří.
Vždyť bližním sloužím tehdy v síle tvé,
když moje já se mlčky pokoří.

2. Buď, prosím, Pane, stálým hostem mým
a v boji víry vždy mne posiluj.
Dej trpělivost, když jdu soužením,
důvěru ve tvou pomoc upevňuj.

3. Jen ty mne zbavíš pochybnosti sám
a umíš kořen hříchu vytrhnout.
Když prosbu svou ti, Pane, předkládám,
ty vždy mne slyšíš, smím se spolehnout.

4. Rád mi vždy dáváš milosti dar svůj,
chci pevně věřit zaslíbením tvým.
Můj život k službě bližním uschopňuj,
ať plody lásky přinášet ti smím.

---

1. Duchem svatým ved' nás, Pane,
v hojné míře dej ho nám,
ať v nás tvoje láska plane,
radost, pokoj daruj sám.

2. Přidej nám svou trpělivost,
uč nás tiše nést náš kříž,
dávej k bližním přívětivost,
ať jsme stále sobě blíží.

3. Dobrota ať tvoje vede
každé slovo, každý čin;
v ní pak člověk nedovede
ubližovat bližním svým.

4. Chceme jak děti Otce svého
hájit tvého jména čest;
vždyť ovoce Ducha tvého
jenom v tobě můžeme nést.

---

1. Hledej v slově Božím směle
svoji spásu každý den,
pravdu otevře ti cele,
Boží moudrost najdeš v něm.

**Ref.: Hledej v Bibli, Pán tak radí,
pros o pravdy poznání.
Upřímnému Pán ji zjeví,
vyslyší tvé volání.**

2. Hledej pilně pravdu čistou,
hledej v Bibli, uvažuj,
srdcem chápej, přijmi vírou,
neprosazuj názor svůj.

3. Hledej v knize Boží dále,
najdeš moudrost, získáš klid.
Zbloudilé veď k Pánu stále,
aby mohli věčně žít.

---

1. Tvé slovo, Bože můj,
ten vzácný poklad tvůj,
já s vírou z tvé chci ruky vzít,
vždy při mně, Pane, stůj.

2. Tvé slovo rádcem jest,
v něm není žádná lest.
Ze světa, kde jen vládne hřích,
chce k spáse vždy mne vést.

3. Dej nám z tvé milosti
vše činit s vděčností.
I já chci tvou vždy cestou jít,
být tvým na věčnosti.

---

1. Dávej mi, Pane můj, chléb živý sám,
vím, že zdroj života v tvém slově mám.
Stránky ty dýchají tvým poselstvím,
s láskou mi zvěstuješ: „Jsi dítětem mým.“

2. Své slovo požehnej, syť duši mou,
jak kdysi rozmnož chléb ten rukou svou.
Pak zbaven otroctví, vin, okovů,
rád půjdu s tebou, Pane, k domovu.

3. Tím chlebem posilněn dál mohu jít,
tvým věrným dítětem chci stále být.
V tvé síle dokončím boj pozemský,
vítězně vejdu v domov nebeský.

---

1. Ty Pán jsi můj a slovo tvé
je vzácným dědictvím,
já toužím mít je v mysli své,
z něj sílu čerpat smím.

2. O lásce tvé v něm čtu vždy rád,
tvůj zákon poznávám,
co slíbil jsi, že chceš mi dát,
v tom radost nalézám.

3. Je slovo tvé zem úrodná
a prýští pramen z ní,
i poušť pak zkvete neplodná,
moc tvá ji promění.

4. To slovo tvé i v loučení
mou bolest utiší,
vždyť naděje na vzkříšení
jsi, Pane Ježíši.

---

1. Pohled zpět na časy dávné,
v kterých Bůh svůj zákon dal,
zjevil nám v něm, co je správné
a jak nás vždy miloval.
Kdo má Pána Boha rád,
chce ten zákon zachovat.
Kdo má Pána Boha rád,
chce ten zákon zachovat.

2. Jeden Bůh je, Otec všeho,
čest a chválu vždy mu vzdej,
měj vždy v úctě jméno jeho,
sobotní den zachovej,
vždyť jej Pán dal dětem svým,
je jim vzácným znamením.
Vždyť jej Pán dal dětem svým,
je jim vzácným znamením.

3. Otce svého, matku drahou
uč se cítit a poslouchat,
bližním svým vždy lásku pravou
skutkem dávej denně znát.
Nechtěj závist v srdci mít,
bratru nic, co jeho vzít.
Nechtěj závist v srdci mít,
bratru nic, co jeho vzít.

4. Lež a klam ať nevysloví
nikdy více jazyk tvůj,
zabít můžeš též i slovy,
na to vždycky pamatuj.
Chceš-li zákon zachovat,
bližní své měj vždycky rád.
Chceš-li zákon zachovat,
bližní své měj vždycky rád.

---

1. Chceme Pánu díky vzdávat,
že dal napsat slovo své,
svým je vdechl služebníkům
ve své péči laskavé.
Vlivem Ducha mohli psát,
že má Pán Bůh lidi rád.

2. Chceme Pánu díky vzdávat,
že k nám dosud promlouvá,
lásky slovem v Písmu svatém
těší, radí, domlouvá.
Všemu světu dává znát,
že má Pán Bůh lidi rád.

3. Chceme Pánu díky vzdávat
za poselství radosti,
dává moudrost chápat zákon
i dar Boží milosti.
Stále máme zvěstovat,
že má Pán Bůh lidi rád.

4. Chceme Pánu díky vzdávat,
že nám srdce otvírá,
svým je slovem naplňuje,
hříchu cestu zavírá.
Pojďte všichni děkovat,
že má Pán Bůh lidi rád.

---

1. Mám Bibli svatou, je mi zdrojem síly,
mé zraky zvedá až před Boží trůn.
Ač by ji bouře rády pohltily,
přec září na mé cestě k nebesům.

**Ref.: Chci svaté Písmo nechat stále svítit
na každodenní cestu pozemskou,
bezpečně mohu v jeho záři jít,
jistě mne vede ve vlast nebeskou.**

2. Mám Bibli svatou, Boží slovo drahé
zjevuje Krista, jeho lásky moc.
On zahnal všechny síly hříchu dravé,
proměnil v život temnou smrti noc.

3. Mám Bibli svatou, zprávu o spasení,
v ní ke mně z nebe mluví Otcův hlas.
Nad jeho lásku žádná větší není,
ta láska zve mne v říši věčných krás.

1. Slyšme slova spasení,
jež se nikdy nemění,
zdrojem světla bude nám
Hvězda jitřní, Ježíš sám.

2. Mocně září temnotou,
nabízí nám sílu svou,
cestou k nebi učí jít,
Boží tvář v něm smíme zřít.

3. Slovo, které Bůh dal sám,
jeho vůli hlásá nám,
těší, sílí stále nás,
do nebeských vede krás.

4. Nechte svatou knihu knih
řídít směr všech kroků svých,
v radosti i v soužení
je nám cestou k spasení.

---

1. Pán Ježíš tě s láskou
v náruč volá svou,
miluje tě vroucně
láskou hlubokou.
Přátelství ti schází,
cítíš, že jsi sám?
Pán Ježíš ti říká:
„Dítě, rád tě mám!“

2. Pán na tebe myslí,
má tě na dlaních.
Dá ti odpuštění,
smaže každý hřích.
Proč se tedy trápíš?
Nemusíš se bát!
Své jen srdce musíš
Pánu svému dát.

3. Pán pro tebe práci
v díle svatém má,
lásky službu bližním
sám On požehná.
Sloužit proto bratru
úkolem je tvým.
Žloutne pole ke žni,
pracuj s Pánem svým.

4. Pán pro tebe místo
má tam v nebesích.
Vládne mír v těch věčných
místech radostných.
Nemusíš už bloudit
krokem nejistým.
Pán ti domov chystá,
budeš žít tam s ním.

---

1. Bůh volá sklíčené, hřích když je tíží,
jen poďte k Pánu bliž, váš stesk On zná,
přes vaši bídu zlou vás nepřehlídí,
pro bolest každou náš Pán lék vždy má.

2. Po době bloudění, úzkost když svírá,
Pán, který nitro zná, sílu zas dá.
On, dobrý přítel náš, nám slzy stírá,
pro hořkost každou náš Pán lék vždy má.

3. Pán živý chléb je náš, nám život dává,
jak voda prýstící poušť překoná.
Sám lékem v soužení nám všem se stává,
pro nemoc každou náš Pán lék vždy má.

---

1. Důvěřuj vždy v Pána, ó duše má,
z večera i z rána On ti pomáhá.
On zná tvou strast, promění ji v slast,
květy nové zkrášlí tvou pozemskou vlast.
On v každé době i v tento čas
pomoci chce tobě, tvůj slyší hlas.

2. Důvěřuj vždy v Pána, ó duše má,
z večera i z rána On ti pomáhá.
On z žalosti vede k radosti,
a tvé srdce získá hojnost milosti.
Pak Bohu svému, jenž vše ti dal,
Otci nebeskému pěj písně chval.

3. Důvěřuj vždy v Pána, ó duše má,
z večera i z rána On ti pomáhá.
Vždyť brzo již strasti odložíš,
po skončeném boji vejdeš v jeho říš.
Tam končí víra, naděje sen,
náruč otevírá Pán v slávy den.

---

1. Pastýře slyšte zvučný hlas,
jak v poušti rozléhá se zas.
Ovce, jež stádce ztratily,
zve zpátky Pastýř přemilý.

**Ref.: Přiveďte, přiveďte
v širém světě bloudící.
Dovedte, dovedte
v Boží náruč milující.**

2. Ty, jež jsou cestou znaveni,
přiveďte k žití prameni,
tam složit mohou tíhu vin,
kde nebude už smrti stín.

3. S Pastýřem tím i ty pojd' rád
zpět v náruč Boží lidi zvat,
ať jednou prosti hříchů svých
vstříc půjdou Pánu v oblacích.

1. Proč znavený v žalu se trápíš,
že cestu tvou tma zastírá?
Vždyť Pán Ježíš jak slunce svítí,
tvůj duchovní zrak otvírá.

**Ref.: Vírou k Pánu se dívej,
hled' na jeho velebnou tvář,
tu se stíny pozemské rozplynou,
když je promění nebeská zář.**

2. Pán přemohl hřícha moc zhoubnou;
i my v jeho síle chcem jít
ven z otroctví svých vin a vášní,
s ním můžeme vítězi být.

3. Jen Kristovo slovo je stálé,
tak věř mu a poznáš to sám.
Pak hlásej všem tu dobrou zprávu,
že spasení chce jim dát Pán.

---

1. V náruči Ježíšově
vždy odpočívám rád,
tam mohu z jeho rukou
k životu sílu brát.
On pokoj svůj mi dává,
jen na něj spoléhám;
ať cokoli mne potká,
v něm svoji skrýši mám.
V náruči Ježíšově
vždy odpočívám rád,
tam mohu z jeho rukou
k životu sílu brát.

2. V náruči Ježíšově
mám pocit bezpečí,
On každou bolest ztiší,
mé rány vyléčí.
Pán v pokušení chrání,
s ním mizí pochybnost,
k vítězství nad zlem dává
ochotně síly dost.
V náruči Ježíšově
mám pocit bezpečí;
On každou bolest ztiší,
mé rány vyléčí.

3. V náruči Ježíšově
záchranu svoji mám,
své lásky důkaz dal mi,
když za mne zmíral sám.
Až panství hříchu skončí,
tvář Boží uvidím,
On život věčný dá mi,
pak budu stále s ním.
V náruči Ježíšově
záchranu svoji mám,
své lásky důkaz dal mi,
když za mne zmíral sám.

---

1. Ježíš je ten dobrý pastýř,
dobrou cestou vodívá,
zbloudilé On ovce hledá,
v náruči je nosívá.

**Ref.: Ježíš je ten dobrý pastýř,
slyším jeho volání,
když se cele jemu svěřím,
bezpečně mne ochrání.**

2. V slově svém On znát mi dává
svoji moc a pravdy jas,
radí jít mi těsnou branou,
cestou úzkou v každý čas.

3. Svět když vábí mne a láká
opojným svým pramenem,
prutem svým Bůh zastaví mne,
mocným chrání ramenem.

4. Život můj na této zemi
za Ježíšem spěje výš,
On mi z lásky otevírá
bránu slávy ve svou říš.

---

1. Důvěřuj mi den co den,
Pán tak říká v slově svém.
Když zrak víry slábne tvůj,
slyš tu výzvu: „Důvěřuj“.

**Ref.: Pánu důvěřovat smím,
když i hrozbu smrti zřím.
Víry cíl než spatřím svůj,
Bůh mi říká: „Důvěřuj“.**

2. Pán je pro mne příkladem
svým tak zářným životem.
On je přítel věrný můj,
sám mi řekl: „Důvěřuj“.

3. V jeho záři kráčím vpřed,
modlitbou se chvěje ret.
Bázně prost běh konám svůj,
vždyť mi řekl: „Důvěřuj“.

---

1. Pojď ke Kristu, duše milá,
u něho je mír a klid,
z něho prýští tvoje síla
v každé chvíli šťastná být.
Kde bys chtěla hledat štěstí,
kdo ti může pokoj dát?
Jenom v Kristu bude kvéstí,
On ti ho chce darovat.

2. Nechtěj déle bloudit světem
jeho zloba zraňuje.
Bůh se sklání ke svým dětem,
protože je miluje.
V náruči pak jeho stále
jako dítě spočívej,
pevně věř ve svého Krále,
srdce své mu s láskou dej.

3. V době zkoušky Boží milost
dává sílu zvítězit,
vždyť nám svého Ducha plnost
slíbil Pán Bůh udělit.
Vítězství ti Kristus dává,
požehnání v plnosti.
Když je tvoje víra pravá,
k nebi kráčíš s radostí.

---

1. Pán Ježíš pro tebe již místo chystá,
dát zemi slíbenou chce dětem svým.
Nespi a připrav se vítat už Krista,
bez strachu, radostně setkat se s ním.

2. Svůj poklad nehledej na této zemi,
vždyť všechno pomine dříve než sen.
Vzhůru tam k nebi hled' s bratřími všemi,
záchrany tvé rychle blíží se den.

---

1. Zda víš, co jméno Ježíš
pro hříšné znamená?
Zda víš, že naše hříchy
na svá vzal ramena?
Ve tváři jeho vlídné
jas pokoje se skvěl,
svou náruč otevřenou
každému nabízel.

2. Už často mnohý slyšel,
že spásu dát chce nám,
přec nechce tomu věřit
a ve tmě bloudí sám.
Když hříšný člověk stále
Ježíše odmítá,
pak jeho krok se vzdálí
od zdroje života.

3. Ty však jdi cestou pravou,
vždyť spása je tvůj cíl,
a pros, by Pán ti lásku
a sílu v srdce vlil.
Ten má již život věčný,
jen ten se raduje,
kdo v kříži, žalu, štěstí
vždy Boha miluje.

---

1. Listí jen máš? A víc už nic?
Tak ptá se tebe Bůh.
Tak málo jsi jej miloval,
tak málo jen jsi vykonal,
kdy chceš mu splatit dluh?
Listí jen máš,
listí jen máš.

2. Listí jen máš? To málo je.
Kdy vůbec pochopíš,
jak má tě Kristus vroucně rád,
co všechno chce ti z lásky dát?
Tak hled', ať neslyšíš:
Listí jen máš,
listí jen máš.

3. Listí jen máš? Jak obstojíš,
až vrátí tvůj se Král?
Co můžeš, s láskou vykonej
a svému Pánu život dej,
by jednou nezvolal:
Listí jen máš,
listí jen máš!

---

1. Na tvoje pozvání
jdu k tobě, Pane můj,
krev tvá je moje spasení,
jež kříž přinesl tvůj.

**Ref.: K tobě pospíchám
z hříšné temnoty.
Svou mne očist' krví sám
tam z kříže Golgoty.**

2. V svém slovu podáváš
nám svoje spasení
a radost, pokoj stálý náš,
toť tvé je žehnání.

3. Chceš při mně dokončit
to dílo moci své,
bych já též mohl brzy být
u trůnu lásky tvé.

4. Buď tobě sláva, čest,
žes dílo dokonal.
Krev tvá, Beránku, drahá jest,
nám spasení jsi dal.

---

1. Slyš, jak zve tě Ježíš k sobě,
z tvých tě volá vin.
Ve svou náruč chce tě vzít,
na svůj klín.

2. Byť snad víc tvých hříchů bylo
než hvězd nebeských,
přece On chce tebe skrýti
v ranách svých.

3. Věř jen cele Spasiteli,
své mu srdce dej.
Uslyšíš pak jeho slovo:
Pokoj můj.

---

1. Ze světa hříchu, pout moci zlé,
jdu k tobě blíž, jdu k tobě blíž.
Jsem svobodný jen v náruči tvé,
jdu k tobě, Pane můj.
Když nemoc trápí, lék vždycky máš,
když nouze tíží, svůj poklad dáš.
Má pouta hříchu ty dobře znáš,
jdu k tobě, Pane můj.

2. Ze světa pádů a mnohých ztrát
jdu k tobě blíž, jdu k tobě blíž.
Příklad tvůj toužím následovat,
jdu k tobě, Pane můj.
Když žalem zmirám, dáš balzám svůj,
když zuří bouře, mám pokoj tvůj.
Úzkost když přijde, vždy při mně stůj,
jdu k tobě, Pane můj.

3. Ze světa pýchy, kde nechci žít,
jdu k tobě blíž, jdu k tobě blíž.
Zveš k sobě stále, rádcem chceš být,
jdu k tobě, Pane můj.
Bez sobectví chci v lásce tvé žít,
bez zoufalství vždy jas v srdci mít
a v pevné víře vždy s tebou být,
jdu k tobě, Pane můj.

4. Ze světa bídy veď Duchem svým,
jdu k tobě blíž, jdu k tobě blíž.
Mou přijmi chválu, zůstat chci tvým,
jdu k tobě, Pane můj.
Z propasti tmy, kde hrobu je stín,
z poklesků, svárů, hříchů a vin
jak malé dítě v otcovský klín
jdu k tobě, Pane můj.

---

1. Neznal jsem, Pane, jak bych měl,
tu moc a sílu, milost tvou,
životem svým jsem bludně šel,
chtěl znát jen radost pozemskou.
Teď prosím vroucně, změň mne sám,
ať v srdci mém tvou moudrost mám.

2. Neměl jsem bázeň, jak bych měl,
nestřežil činy, slova svá.
Častokrát jak bych zapomněl,
že blízko nás je sláva tvá.
Dej pravou víru v srdce mé,
ať žiji život v bázni tvé.

3. Neměl jsem rád tě, jak bych měl,
a tys mne tolik miloval.
Jen občas rád jsem s tebou šel
a málo tvář jen tvoji znal.
Dej mi svou lásku, Pane můj,
ať srdcem svým jsem cele tvůj.

4. Nechtěl jsem sloužit, jak bych měl,
na úkol svůj tak málo dbal,
tvou výzvu k práci neslyšel,
boj s hříchem často nevyhrál.
Horlivost k práci dej mi sám
a sílu tvou ať v boji mám.

5. Než budu znát tě tváří v tvář,
správně tě ctít a milovat,
než objeví se světla zář
a v slávě své zde budeš stát,
kéž myslím stále na ten čas,
kdy všechny k sobě vezmeš nás.

---

1. Můj Pán mne volá již:
„Pojď ke mně, dítě mé,
slož u mne svoji tíž,
já znám slabosti tvé.“

**Ref.: Jen Kristova krev
shladila můj hřích;
úžasné to lásky zjev,
teď čist jsem jako sníh.**

2. Tvá krev, ó Pane můj,
ta hříchy sňala mé.
Ty stále při mně stůj,
mne v síle zmocni své.

3. Že nikdy nesplatím
dluh svůj, to, Pane, vím.
V tvé lásky objetí
už zůstat navždy smím.

4. Až přijdeš v oblacích
a vezmeš dítky své,
chci tobě v nebesích
dík vzdát za skutky tvé.

---

1. Skálo spásy, Kriste můj,
hříchů mých mne pozbavuj,
k tobě já se utíkám,
krví svou mne očisť sám.
Lék, jenž z kříže pramení
je zdroj mého spasení.

2. Žádná snaha, žádný čin
nezbaví mne hříchů, vin.
Kdybych horlit nepřestal,
kdybych až na věky lkal,
nic mne hříchů nezproští,
spasit můžeš jenom ty.

3. Co ti mohu, Pane, dát?
Jen u tvého kříže lkát.
Prosím vroucně o milost,
dej mi svého šatu skvost,
sejmi hřichy, sílu dej,
čistě žít mi pomáhej.

4. A když přijdeš pro lid svůj,
chci i já být věčně tvůj,
vždyť když s tebou zvítězím,
potom žít u tebe smím.
Skálo spásy, Kriste můj,
hřichu mých mne pozbavuj.

---

1. Má v tvém srdci místo Ježíš?
Viš, že pro nás nesl kříž?
Nebo jenom sobě věříš,
s Pánem chodit netoužíš?

**Ref.: Spasiteli, Pánu slávy,
místo ve svém srdci dej,
On ti dává pokoj pravý,
jen se jemu odevzdej.**

2. Dáš vše svému Spasiteli,
jenž chce v nebi s tebou žít,
nebo snad chceš život celý
v hříchu ztratit, promarnit?

3. Svůj čas věnuj cele Pánu,
pozvi Jej, On touží vjít,
chce ti přinést z nebe manu,
svým tě slovem nasýtit.

4. Hleď, jak se již doba krátí,
ke konci se schyluje.
Pán se v slávě brzy vrátí,
věř mu, On tě miluje.

---

1. Jen pojdte všichni ke mně,
kdo lkáte pod svým jhem.
Tak do všech končin země
Pán hlásat dává všem.
Jak sladce znějí sluchu
ta slova milosti
o odpuštění hříchu,
o lásce, radosti.

2. Již pojdte, kdo snad ještě
ve tmách dnes bloudíte,
vždyť světlo k nové cestě
jen v Písmu uzříte.
Ať srdce prosté tísně
ozáří nebes jas
a zní v něm nové písně
již dnes i v každý čas.

3. Tak pojdte, slabí v boji
a na smrt zranění,
já prolil jsem krev svoji,
z ní lék vám pramení.
V těch slovech mého Pána,
ač boje zuří dál,
je odvaha mi dána,
proč bych se tedy bál?

---

1. Jak daleko jsem zabloudil,
teď chci domů jít,
bez Boha v hříchu stále žil,
teď chci domů jít.

**Ref.: Domů jdu, domů jdu,
nechci bloudit víc.
Náruč svou mi otvírá,
Otec jde mi vstříc.**

2. Tak mnoho let jsem promarnil,
teď chci domů jít,
jak rád bych všechno napravil,
teď chci domů jít.

3. Jsem znaven hříchem, blouděním,
teď chci domů jít,
však sám tu bídu nezměním,
teď chci domů jít.

4. Mám v Kristu svoji naději,
teď chci domů jít,
já vím to stále pevněji,
teď chci domů jít.

5. Jen jeho krev mne obmyje,
teď chci domů jít,
Pán život svůj mi daruje,
teď chci domů jít.

---

1. Mé nesl hříchy Ježíš,
v něm svobodu teď mám,
můj Spasitel, Pán Ježíš,
zbavil mne hříchu sám,
zbavil mne hříchu sám.

2. Mou vinu smazal Ježíš,
jsem zbaven trestů zlých.
Svou krví mne Pán Ježíš
od poskrvn obmyl mých,
od poskrvn obmyl mých.

3. Mou bídu snášel Ježíš,
své bohatství mi dal,
z milosti své Pán Ježíš
mým spasením se stal,
mým spasením se stal.

4. Zná moji touhu Ježíš,
že chtěl bych žít jak On,
tak čistě jak Pán Ježíš,
krásně jak harfy tón,
krásně jak harfy tón.

5. Až přijde v slávě Ježíš,
pak budu věčně s ním.
Můj život je Pán Ježíš,
mne přijme, jistě vím,
mne přijme, jistě vím.

---

1. Slyš, Otče, prosby hlas,
buď s námi v tento čas,
hřích k zemi táhne nás,
sejmi tu tíž.
Všechno je nesličné
bez přítomnosti tvé,
nás potěš v lásce své,
pozvedni výš.

**Ref.: Slyš, Otče, prosby hlas
a skoň se k nám,
buď s námi v tento čas
a pomoz nám.**

2. Ó sejmi hřichu tíž,
nás táhni k sobě blíž
a dej, ať cele již
jen tvůj jsme lid.
K svědectví nám dej moc,
ať jiným na pomoc
dřív, nežli přijde noc,
můžeme jít.

3. Dej, Pane, milost svou
i lásku velikou,
ať kroky naše jdou
za tebou jen.
Ty veď nás, Pane, sám
a buď vždy světlem nám
a potom vezmi tam,
kde věčný den.

1. Zda strážným svého bratra jsem
a zájem o něj mám?
Jsem vždy mu správným příkladem?
Tak sám se mnohdy ptám.
Když někdy ve tmě klesá
a zůstal v boji sám,
zda má to není vina,
že málo o něj dbám?

**Ref.: Jsem strážným bratra svého,
jsem na modlitbě s ním?
Podpirám zemdleného
svou láskou, přátelstvím?
Vždyť Pán mi sílu svoji
a lásku svou chce dát,
pak budu v jeho zbroji
na stráži stát.**

2. Jsem v boji s hříchem unaven,
ač měl bych stále bdít.
Když závist, zlobu v duši mám,
jak mohu šťasten být?
Vždyť Bůh je láska věčná,
všem dát chce spasení.
Když budu věrným strážným,
mou službu ocení.

3. Chci proto svému příteli
dnes říci: „Mám tě rád“,
i tomu, kdo mne zarmoutil,
svou přízeň, lásku dát.
Dej nám svou sílu, Pane,
ať září z nás tvůj jas,
pak bratra strážným bude
vždy věrně každý z nás.

---

1. Mne odzbroj, Pane můj,
a zajmi mocí svou,
vždyť se jen jako vězeň tvůj
smím chlubit svobodou.
Tvou náruč chci vždy mít
za svoje vězení,
jen v ní přec mohu šťasten být
a získat spasení.

2. Mé srdce podmaň sám
a spoutej láskou svou,
jen tehdy pravé blaho mám,
když jsi mou oporou.
Chci břímě tvé vždy nést,
jho lásky tvé mám rád
a mám to za svou poctu, čest,
když smím se tobě vzdát.

3. Když vzdornou vůli mou
své vůli podřídíš,
pak každou moji prohru zlou
ve výhru proměníš.
Tvé slovo, Pane můj,
chci s úctou plnit rád.
Jen stále blízko při mně stůj,
nic víc si nechci přát.

---

1. Hlas Pána svého slyšel jsem:

„Proč zmíráš únavou?

Skloň u mne hlavu zemdlenou
a odlož tíhu svou.“

Já šel, a On mne z lásky své
hned sám za ruku vzal,
mne zbavil strachu, bolesti
a sílu svou mi dal.

2. Hlas Pána svého slyšel jsem:

„Hle, voda spasení.

Kdo žízeň máš, neváhej víc
a zdarma naber z ní.“

Já šel, svou duši napojil,
tu nastal spásy div:
můj život v Kristu pookřál
a teď jsem v Pánu živ.

3. Hlas Pána svého slyšel jsem:

„Já světlo světa jsem.

Kdo zbloudil, vrať se, na mne hled
a choď již v světle mém.“

Já šel, a On mi na cestu
rozsvítil pravdy zář,
v té chodit chci, až v nebesích
pohlédnu v jeho tvář.

---

1. Moudrost, Pane, dej mi svoji
marných slov ať nemluví,
ať se hříchu, viny bojím
dřív, než něco vyslovím.
Všechna prázdná slova, Pane,
jednou sečteš v soudu den;
pak před tebou každý stane,
bude jimi usvědčen.

2. Postav stráž k mým ústům, Pane,
sám mi dávej moudrost svou,
jinak mocný oheň vzplane,
ztratím říši nebeskou.
Ty jsi připravil nám spásu,
tu však vzít mi může hřích;
proto ať odrážím krásu,
která září ze slov tvých.

3. Ze své proto uděl síly,
naplň srdce láskou svou,
ať má slova, Pane milý,
tobě příjemná vždy jsou.
Dej, ať spásy vzácné zvěsti
slyší každý lidský duch,
k sobě pak jej můžeš vésti,
dáš mu poznat, že jsi Bůh.

---

1. Více o Pánu chtěl bych znát,
víc jeho pravdu zvěstovat,
víc z jeho krásy poznat smím,
když jeho lásku pochopím.

**Ref.: Znat více chci Pána.
Znat více chci Pána.
Víc z jeho krásy poznat smím,
když jeho lásku pochopím.**

2. Víc se o Pánu naučí
mé srdce v jeho náručí,
vždyť noc i den mi dává znát:
Pán Ježíš má mne stále rád!

3. Více o Pánu z Písma vím,
je přece Krista poselstvím,
z něj slyším jeho spásy hlas:
Hříšníci, poďte, přijmu vás.

4. Víc se o Pánu dovědět,
více mi může dát než svět,
On ztíší všechny rozbroje,
Kníže je míru, pokoje.

---

1. Pomoz mi, Pane, tichým být,
ať se vždy umím pokořit.
Svou láskou naplň život můj
a ve všech bouřích při mně stůj,
nad hříchem pomoz zvítězit.

2. Nauč mne, Pane, mírným být,
vždy vůli tvé se podřídít.
Když přijde úzkost, zkoušek čas,
naději naplň srdce zas,
ať vděčně smím tě velebit.

3. Proměň mne, Pane, v obraz svůj,
raněnou duši potěšuj.
Jsi Vítěz, Král můj, Bůh a Pán,
život svůj z lásky rád ti dám,
navěky být chci už jen tvůj.

---

1. Já k tobě, Pane, zřím
a srdcem zkroušeným o milost lkám.
Po cestách šel jsem zlých,
jak červec můj je hřích;
ty v dlaních skryj mne svých
a spas mne sám.

2. Kdybych lkal v nemoci
od rána do noci bez pokoje,
kdybych šel světa kruh,
svůj chtěl tak splatit dluh,
nemá to za nic Bůh,
vše marné je.

3. Jen Ježíš může dát
svou lásku sám mi znát, zahladit hřích.
Můj Pane, pojď mi vstříc,
já toužím víc a víc
v tvou jasnou hledět líc
tam v nebesích.

4. I když mi smrti mrak
chce navždy zkalit zrak, naději mám.
Vždyť jsi můj Stvořitel,
laskavý Spasitel,
v soužení Těšitel,
vždyť jsi můj Pán.

---

1. Přijď, Jezu drahý můj,
v mé srdce vejdi sám,
můj život posvěcuj,
ať tvým vždy zůstávám.

**Ref.: Přijď, Jezu, působ Duchem svým,
mne učíš dítkem poslušným.
Skrýj mne v rukou svých zbodených,
ty sám odpusť mou vinu, hřích.**

2. Ó prokaž milost svou,
mne pozbav hříchů mých,
tvůj Duch mne za tebou
vod' vždy po cestách tvých.

3. Svým Pánem chci tě mít,
mne táhni k sobě blíž.
Já za tebou chci jít
a nésti vždy svůj kříž.

---

1. Ó vezmi ruku moji
a veď mne sám,
na cestě, v práci, v boji
ať neklesám.
Já dál si nevím rady.
Jsi Přítel můj,
ty sám mne proved' všady,
vždy při mně stůj.

2. Před láskou tvou se skláním,
ty, Otče náš,
vždyť vím, že bez přestání
mne v péči máš.
U tebe být chci, Pane,
na každý den,
ať stane se, co stane,
chci věřit jen.

3. A byt' si mnohý zoufal,
že je tak sám,
dej, abych já vždy doufal,
vždyť tebe mám.
Ty vedeš svoje dítě
po cestách svých,
a potom uvidím tě
tam v nebesích.

---

1. Jak touží jelen žíznivý
po vodě prýšticí,
tak vznést se výš chce, Bože můj,
má duše toužící.

2. Jak prahne duše znavená
se zahledět v tvou tvář,
chce k tobě, Pane života,
před tvoji vstoupit tvář.

3. Proč trápí smutek duši mou,
vždyť v Pána doufat smím.
On Bůh je můj, chci oslavit
jej chvalozpěvem svým.

4. Chci Otci, Synu, Duchu též
tou písni díky vzdát,
kéž chvály moje doletí
před Boží majestát.

---

1. Lásku svou já dávám tobě,
Pane můj, tys život sám.
Přiviň bliž mne, Bože, k sobě,
požehnání tvé at' mám.
Jako láskou přítel pojí
srdce svoje s přítelem,
jako dítě s matkou svojí,
s tebou jít chci životem.

2. Rád chci mít i dítky tvoje,
vždyť to moji bratři jsou.
S nimi z tvého pravdy zdroje
brát chci manu nebeskou.
S učedníky tvými, Pane,
pokoj cítí srdce mé,
v kruhu jejich láskou plane,
kráčí k nebes otčině.

3. Tobě, všeho Stvořiteli,
všechny věci známé jsou.
Nebe, země, Spasiteli,
chválí moc a lásku tvou.
Dnes ji zčásti jenom známe
ve tvém daru spasení.
Až se vrátíš, pak se, Pane,
všechno v lásku promění.

---

1. Jméno nad vše požehnané
Otec svému Synu dal.
Světu mocně zvěstované
zvučně zní dnes v širou dál.

**Ref.: Slavně jméno Ježíš zní,
čas tu slávu nezmění.
Proto dej mu ruku svou,
za ním kráčeš s pokorou,
Kristus tvou je záchranou.**

2. Bůh své dává požehnání
ve svém jménu v každý čas,
cestou k nebi jistě chrání,
všem chce dát svou milost zas.

3. Spojme v písni svoje hlasy,
chvalme jméno jeho dál,
On je Bůh, On Pán je spásy,
Kristus sám je králů Král.

---

1. Na každý den, můj Pane,
ať cokoliv se stane,
ty sám mi radu dej.
Ku potřebnému dílu
mi denně dávej sílu,
já prosím, v srdce moudrost vlej.

2. Tak často po svém soudím
a jako ve tmě bloudím,
když jdu po cestách svých.
Ty chceš mne v každou chvíli
sám k věčnému vést cíli,
jist mohu být jen v rukou tvých.

3. Když slovem tvým se řídím,
pak bezpečný se cítím,
vždyť ty vše předem znáš.
Když přijde bol, či radost,
když srdce svádí žádost,
přec, Otče můj, mne v lásce máš.

4. Krev tvá mé hříchy smyla,
jen ty jsi moje síla,
veď životem mne dál.
Rád se ti odevzdávám,
ne tebe očekávám,
můj Vůdce buď, můj Pán a Král.

---

1. Přítele jsem našel svého,
který za mne život dal,
než jsem poznal lásku jeho,
dávno už mne miloval.
Prolil za mne krev svou drahou,
věčnou spásu vydobyl,
naději mi dává blahou,
abych v její síle žil.

2. Koho chtěl bych místo něho,
který za mne život dal?
Opustil i Otce svého,
hříchy mé na sebe vzal.
Proto chci být věrný jemu,
jenom Kristu přednost dám.
Svému Pánu nebeskému
celý život odevzdám.

3. Jeho milost nehynoucí
nikdy dost nedocení,
jak se za tu lásku vroucí
svému Pánu odměním?
Poslušně chci srdce jemu
s vděčností vždy v oběť dát.
Svému Pánu nebeskému
za vše vroucně děkovat.

4. Přítel můj má veškerou moc
na nebi i na zemi,
radu, sílu, ve všem pomoc
v každé chvíli dává mi.
Směle kráčím v síle jeho
kupředu, vždy stále výš.
Brzy uzřím Pána svého,
vejdu v jeho slávy říš.

---

1. My na skále věků stavíme,
na Ježíši, věků skále.
Ta skála se nikdy nepohne,
ať bouře zuří stále.

**Ref.: On je sám skálou nám,
On je sám skálou nám,
my stavíme na skále přepevné,
na Kristu Ježíši.**

2. Na písku staví jen nemoudří,
na vábení smyslů klamném,
na základu stojí nejistém
v tom shonu světa marném.

3. Ta skála je naše jistota,
tak stavějme na ní dále.
Jen v ní kotví naše naděje
a život k Boží chvále.

---

1. Můj Ježíš je mi drahý,
jsem jeho ctitelem,
jej nikdo nenahradí mi,
je věrným Přítelem.
Bez něho nechci dále žít,
jen On je láska má,
tak dlíme vždycky spolu —
můj Pán a já.

2. Jsou okolnosti těžké,
kdy nevím kudy kam,
však u Přítele svého jen
svou jistou skrýši mám.
Na křižovatkách různých cest
ten správný směr On zná,
tak jdeme vždycky spolu —
můj Pán a já.

3. Když starosti mne souží,
neb radost potká zas,
vždy se vším se mu svěřit smím,
On pro mne má vždy čas,
rád naslouchá mi s účastí
a dobrou radu dá,
tak hovoříme spolu —
můj Pán a já.

4. Všem lidem říct se snažím,
že spasil mne můj Pán
a pro záchranu hříšníků
byl na smrt kříže dán.
V tom vidím hlavní pokoj svůj,
ten velkou cenu má,
tak pracujeme spolu —
můj Pán a já.

---

1. Já tebe mít chci, Pane,
vždy víc tě toužím znát.
Jsem jako chudý poutník
a nemám ti co dát.
Ach, mít tak tvoji lásku,
bych sílu svou v ní bral,
když ozáří mi cestu,
pak půjdu v lásce dál.

2. Chci v srdci mít tě, Pane,
a dát ti starost svou.
Já s důvěrou se dívám
a čekám pomoc tvou.
Mít tvého Ducha, Pane,
by naučil mne žít,
ať jenom tvůj jsem stále,
chci za tebou jen jít.

3. Chci s tebou být vždy, Pane,
vždyť blízko už je čas,
kdy k nám se vrátíš v slávě
jak mocný vítěz zas.
Lid tvůj tě bude vítat,
já též bych tam chtěl stát,
za lásku tvou tě chválit
a v písni dík ti vzdát.

---

1. Tam nad hvězdami v nebi Otce mám,
na jeho věčnou lásku spoléhám.
On zve mne z této ciziny
do zaslíbené otčiny.
Jsem hotov, hotov odtud jít,
jsem hotov, hotov odtud jít
a v krásném domě otčiny
s ním nový, svatý život žít.

2. Tam nad hvězdami věnec slávy mám,
na hlavu vloží mi ho Pán můj sám,
On zve mne z této ciziny
do zaslíbené otčiny.
Jsem hotov, hotov odtud jít,
jsem hotov, hotov odtud jít
a v krásném domě otčiny
tam věnec z ruky Páně vzít.

3. Tam nad hvězdami sejdeme se zas,
až všechny věrné svolá Páně hlas.
Ó kdo tu radost vypíše,
až padnem k nohám Ježíše!
Jsem hotov, hotov odtud jít,
jsem hotov, hotov odtud jít
a s lidem svého Ježíše
tam novou píseň započít.

---

1. Ty, Pane, sám mne proved' nocí tmou,
veď vždy krok můj,
jen s tebou půjdu cestou bezpečnou
až v domov svůj.
Ač dosud skrývá tma břeh otčiny,
mně stačí vidět na krok jediný.

2. Ne vždy jsem toužil, Pane, srdcem svým
jen s tebou jít
a hřích mne sváděl, vládl touhám mým,
chtěl ve mně žít.
Rád jsem měl svět, to přece neskrývám,
mně odpusť, Pane, svůj hřích vyznávám.

3. Kéž tvoje láska krok můj požehná
a vede dál.
Když cestou číhá propast bezedná
a srázy skal,
naději jenom v tobě, Pane, mám,
tak světlem zůstaň na mé cestě sám.

---

1. Ztiš srdce mé, můj Pane všemohoucí,
nauč mne nést můj každodenní kříž,
daruj mi sílu, obnov víru vroucí,
neumím žít, a ty to, Pane, víš.
Ztiš srdce mé v své lásce nehynoucí,
jsi Přítel můj, jen ty mi rozumíš.

2. Ztiš mysl mou, ať mohu chápat vírou,
vždyť jenom v ní ti, Bože, rozumím,
ať nechám vést se tvou pravdou čistou
a s důvěrou se tebe uchopím.
Ztiš mysl mou, buď nadějí a silou,
ať nikdy víc se tebe nepustím.

3. Ztiš duši mou, vždyť už se doba blíží,
kdy z nebe přijdeš jako Král a Pán,
pomine vše, co dosud nás tak tíží,
a každý hřích už bude překonán.
Ztiš duši mou, kéž moje touha míří
v otcovský dům, tam, kde chceš mít mne sám.

1. Pán v lásce své nás doprovází,
stále chrání, mocně chrání,
milostivě k nám se sklání
v každý čas.

Ref.: **Náš Vládce a Vůdce,**
v oblaku skrytý,
ved' nás k cíli v každý čas.
Náš vítězný Vůdce,
v ohnivém sloupu,
ved' nás v říši věčných krás.

2. Když nás tu bouře ohrožuje,
Bůh nás kryje, stále kryje,
svůj lid mocně ochraňuje
v každý čas.

3. Na tebe, Pane, spoléháme,
když jdem cestou, úzkou cestou,
vedeš nás vždy rukou jistou
v každý čas.

---

1. Hvězda moje jasná
Pán Ježíš je sám,
skála moje pevná,
svůj kde základ mám,
cíl života mého,
chléb, jenž dal se nám.
Moc, jež prýští z něho,
vede k výšinám,
moc, jež prýští z něho,
vede k výšinám.

2. K Pánu Ine má víra,
On je láska má,
když mne úzkost svírá,
naději mi dá.
Niž mne sice sklání
vina má a hřích,
mám však milost v dlaních
jeho zbodených,
mám však milost v dlaních
jeho zbodených.

3. On je zdrojem blaha,
mír v něm, pokoj mám,
má když noha váhá,
sílu dává sám.
K němu se ve strasti
vinu těsněji,
jen On v této vlasti
mou je naději,
jen On v této vlasti
mou je naději.

4. Proto věřím Pánu,
chci mu věrný být,
s ním pak v nebes bránu
chtěl bych jednou vjít.
Byť i život zde již
nádherný se zdál,
nade vše je Ježíš,
Pán je můj a Král,
nade vše je Ježíš,
Pán je můj a Král.

---

1. Když mír jako proud cestu mou zaplaví,
či zármutek rve duši mou,
přec vím, v nebesích žije Bůh laskavý
a On touží mne vzít v náruč svou.

**Ref.: Nemusím víc se bát
duše má, ztiš se, Bůh má tě rád.**

2. Já sám nemusím snášet trest za svůj hřích,
vždyť místo mne Pán nesl kříž
a lék pro mne má v předrahých ranách svých,
proto díky k nebesům stoupá výš.

3. Dnes vírou jen smím vidět nebeský cíl,
však vím, že už blízko je čas,
kdy Pán přijde k nám, abych s ním věčně žil,
pak i já vejít smím do těch krás.

---

1. Jak toužím blíž ti, Bože, být
už v klidu nebeském.
Mne vede k tobě světla svit,
jenž září v slově tvém.

2. Když šel jsem s tebou životem,
v mé duši vládl mír.
Proč prázdno mám dnes v srdci svém
a bolestný jen vír?

3. Duch tvůj jak posel pokoje
zpět kéž se vrátí k nám.
Vždyť kde je hřích, tam smutno je,
tam radost nepoznám.

4. Vše, co mne svádí, den co den
chci tobě odevzdat.
Ty sám ať mým jsi Pánem jen,
chci dítětem tvým se stát.

---

1. Přijmi, Pane, život můj,
k své jej službě zasvěcuj.
Přijmi ruce moje sám,
ať vše z lásky vykonám,
ať vše z lásky vykonám.

2. Přijmi nohy mé, ať jdou
stále jenom za tebou.
Přijmi hlas můj, zpěvem svým
dej, ať jenom tebe ctím,
dej, ať jenom tebe ctím.

3. Přijmi rty mé, jimi svým
oslov bližní poselstvím.
Přijmi dary, které mám,
rád je tobě z lásky dám,
rád je tobě z lásky dám.

4. Přijmi slabou vůli mou,
posilni ji mocí svou.
Přijmi srdce moje sám,
království ať tvé v něm mám,
království ať tvé v něm mám.

5. Přijmi, Pane, lásku mou,
skládám ti ji u nohou.
Přijmi celé moje já,
ať je duše má jen tvá,
ať je duše má jen tvá.

---

1. Kéž žiješ ve mně, Pane,
a ve mně chrám svůj máš.
Na všechna „proč“, můj Králi,
jen ty odpověď znáš.
Veď Duchem svým mne stále,
buď rádce, světlem sám,
ať životem svým hlásám,
že jsi můj Král a Pán.

2. Chci chrámem Ducha tvého
se ve tvé síle stát
a zbaven poskvrn hříchu,
tvou slávu zjevovat.
Ztiš proto moji pýchu,
chci stále být jen tvým,
tím tichým služebníkem,
vždy tebe poslušným.

3. Chci být tvé církve údem,
vždyť ta je tělem tvým,
a konat tvoje dílo
ve službě potřebným.
Jím spásu v tobě hlásat,
ten příkaz jsi mi dal,
tvůj pokoj v srdce vlévat
a mírnit jejich žal.

4. Chci v srdci mít tvou lásku,
být zbaven zloby pout
a čekat, jak ty sám chceš
můj život rozhodnout.
Chci být tvým živým chrámem,
můj Králi, Pane můj,
svým Duchem obnov ve mně
sám svatý obraz svůj.

---

1. S Ježíšem chci věrně v každou chvíli
kráčet tímto světa údolím.

On mne vede k nebeskému cíli,
když jdu s ním, pak nikdy nezbloudím,
když jdu s ním, pak nikdy nezbloudím.

2. S ním chci jít, ať cokoli se děje,
k věčnému mne vede pokoji.

S ním i v bouři srdce písňě pěje,
u něho se zlého nebojí,
u něho se zlého nebojí.

3. Ne vždy krásné zdobí cestu kvítí,
trnům též je často posetá.

Budiž, chce-li někdy Pán tak míti,
vždyť i růže v trní rozkvétá,
vždyť i růže v trní rozkvétá.

4. Na tvou milost spoléhám se zcela,
Pane můj, a vím, že nezhygnu.

Když pak přijdeš vzkřísit naše těla,
přijmi mne tam v nebes otčinu,
přijmi mne tam v nebes otčinu.

---

1. Bože můj, chci tvým být stále,
i když svírá srdce hřích,
k tobě jdu jak dítě malé,
umyj sám mne v ranách svých.

**Ref.: V každé chvíli, v každé chvíli,
ty jsi stále zdrojem síly,
v každé chvíli, v každé chvíli,
Spasiteli přemilý.**

2. Bílé roucho vlastnit toužím,
nečistý je oděv můj,
v bídě své se marně soužím,
k tobě lkám, chci být jen tvůj.

3. S tebou jít vždy mohu směle,
hřích mne svádí, když jdu sám.
Duchem svým mne zmocni cele,
na tvou sílu spoléhám.

4. Co mi zítřek asi chystá,
radost, úspěch, nebo žal?
Cesta má je s tebou jistá,
proto půjdu s tebou dál.

---

1. Tvým chci být, Ježíši, uč mne znát
zákon svůj, zákon svůj.
Vůli tvoji plním vždycky rád,
v boji se mnou stůj.

**Ref.: Cele tvým, cele tvým,
dej, at' tobě náležím.
Cele tvým srdcem svým
život svůj ti zasvěťím.**

2. Bez tebe je všechno marností,
Pane můj, Pane můj,
proto dám ti všechno s vděčností,
chci být jenom tvůj.

3. Vše, co dává svět, já nechci brát,
ty jen sám, ty jen sám
jsi můj Spasitel, má skála, hrad,
kde svůj úkryt mám.

---

1. Jezu, drahý Jezu, tvým chci navždy být,
tíše, čistě, svatě jako ty chci žít.
Hříchu zbav mne cele, tíhy jeho pout,
nauč srdce moje jenom k tobě lnout.

2. Jezu, drahý Jezu, veď mne k sobě blíž,
v stálém boji víry má buď skála, skrýš.
Dej, ať na té skále pevně mohu stát,
chci jak dítě tvoje za tebou se dát.

3. Jezu, drahý Jezu, když jdu světa tmou,
přitahuj mne stále velkou láskou svou.
Potom dej, ať vezmu v nebesích svůj díl,
kde jsi svému lidu místo připravil.

---

1. Vzdám se všeho pro Ježíše,
všechno jemu v oběť dám?
Chci mu sloužit věrně, tiše,
jak On kdysi sloužil nám?

**Ref.: Vše ti v oběť dám,
vše ti v oběť dám,
všechno tobě, Spasiteli,
všechno tobě dám.**

2. Vzdám se všeho pro Ježíše.
Buď pastýřem, Pane, mým,
veď mne do své krásné říše,
nadchni svatým Duchem svým.

3. Vzdám se všeho pro Ježíše.
Vezmi, Pane, srdce mé,
táhni k sobě výš a výše,
ať je plné lásky tvé.

4. Vzdám se všeho pro Ježíše,
rád mu svoje srdce dám.
Pán je moje spásná skryše,
záchranu v něm věčnou mám.

---

1. Pod křížem Krista znaven
tak rád se postavím,
jak skály stín je, v chladu tom
vždy sílu obdržím.
Je útočiště na poušti,
kde smím si oddechnout,
On mírní prudký slunce žár,
v něm mohu spočinout.

2. Na kříž Ježíšův v touze
své oči pozvedám,
tam přibily ho hříchy mé,
to v žalu vyznávám.
Vždyť já jsem smrt si zasloužil,
však Bůh jej za mne dal.
Je zázrak, že mne zachránil,
On – lásky věčné Král.

3. Pod křížem proto stále
chci místo svoje mít,
jen v záři tváře Ježíše
svůj život chtěl bych žít.
Již slávu světa nechci mít
a víc ji nechci znát.
Své hříšné „já“ mu odevzdám,
chci Pánu srdce dát.

---

1. V blízkosti Ježíše svého
chci život služby vždy žít
a jenom u něho mohu
jistý a bezpečný být.

**Ref.: V blízkosti Ježíše svého,
v blízkosti jeho chci být,
cele se odevzdat jemu,
pod jeho vedením jít.**

2. V blízkosti Ježíše svého
nemám strach z odloučení.
Pán můj mi laskavě dává
milosti zaslíbení.

3. V blízkosti Ježíše svého
k životu sílu smím brát.
O jeho dobrotě toužím
svým bližním vypravovat.

---

1. Chci být, Pane, dobrý křesťan
v srdci svém, v srdci svém,
chci být, Pane, dobrý křesťan
v srdci svém.
V srdci svém, v srdci svém,
chci být, Pane, dobrý křesťan
v srdci svém.

2. Chci mít, Pane, více lásky
v srdci svém, v srdci svém,
chci mít, Pane, více lásky
v srdci svém.
V srdci svém, v srdci svém,
chci být, Pane, dobrý křesťan
v srdci svém.

3. Chci být, Pane, upřímnější
v srdci svém, v srdci svém,
chci být, Pane, upřímnější
v srdci svém.
V srdci svém, v srdci svém,
chci být, Pane, dobrý křesťan
v srdci svém.

4. Chci být, Pane, jako Ježíš
v srdci svém, v srdci svém,
chci být, Pane, jako Ježíš
v srdci svém.
V srdci svém, v srdci svém,
chci být, Pane, dobrý křesťan
v srdci svém.

---

1. K svému kříži ved' mne blíž,
Spasiteli milý,
tam je hojnost milosti,
duchovní zdroj síly.

**Ref.: V kříži tvém,
v kříži tvém
mám svou sílu stálou,
ty ve světě nejistém
přepevnou jsi skálou.**

2. Až ke kříži došel jsem,
ztrápený a bídny,
Pán mi rány zahojil,
On je lékař vlídný.

3. Tam na kříži zmíral Pán,
ztrápen tíhou hříchů,
zaplatil za vinu mou,
nepravost a pýchu.

4. Z kříže plyne naděje,
jistota a víra,
Pán z něj světu hříšnému
náruč otevírá.

---

1. Tak bídný jsem a nemám nic,
a přece jdeš mi v lásce vstříc
a zveš mne k sobě víc a víc.
Beránku Boží, k tobě jdu.

2. Tak bídný jsem a nedoufám,
že bych se obmyl, spasil sám,
svou naději jen v tobě mám.
Beránku Boží, k tobě jdu.

3. Tak bídný jsem a mnohý mrak
můj kalí mír a víry zrak
a ducha svírá všelijak.
Beránku Boží, k tobě jdu.

4. Tak bídný jsem, ty všechno víš,
a přec mne přijmeš, potěšíš,
vždyť sliby své ty nerušíš.
Beránku Boží, k tobě jdu.

5. Tak bídný jsem, však duše má
tvou milost, tvoji lásku zná
a již je tvá, na věky tvá.
Beránku Boží, k tobě jdu.

---

1. Buď, Pane, sám mou láskou stálou,
ať ve tvé síle toužím žít,
ať život můj je tvojí chválou
a v každé chvíli tvým chci být.
Vždyť příklad tvůj a tvoje líc
mi stále září vstříc.

2. Nepřítel svou mne vábil září,
a já jsem bloudil zmámený.
Pak přišla chvíle, tvou kdy tváří
byl život můj ozářený.
Že nemusím již kráčet tmou,
způsobil láskou svou.

3. Jít s tebou vzhůru stále toužím,
u tebe jednou rád bych byl,
i když se dosud hříchem soužím,
vím, že jsi za mne zvítězil,
tys zaplatil za vinu mou,
jdu proto za tebou.

---

1. Své srdce rád bych Pánu svému dal
a lépe chtěl bych žít,
však v síle své bych málo vykonal,
tak chci jej poprosit:
Ó přijmi to, co tvé je, Pane,
má touha jako oběť plane
srdce ti dát, své srdce dát.

2. Své srdce dát chci, Bože, tobě jen,
ó prokaž milost svou,
však je v něm hřích, a já jsem nešťasten,
již odpusť vinu mou.
Chci pevně věřit tvému slovu
a z vděčností ti stále znovu
své srdce dát, své srdce dát.

3. Své srdce dát chci Pánu s nadšením
a jásat jemu vstříc:
Ty můj jsi štít, má skála, spasení,
co chtít bych mohl víc?
Tvá smrt je život můj, ó Pane,
a proto chci ti rozervané
své srdce dát, své srdce dát.

---

1. Svou sílu dej nám, Pane náš,
kříž našich bratří nésti,
když dětem svým ty pomáháš,
poznají v službě štěstí.

2. Náš Otče, dávej víru nám,
vpřed s nadějí ať jdeme,
kéž jako kdysi Ježíš sám,
své bližní milujeme.

3. Ať námi Duch tvůj proniká
jak míza ratolestí,
jen tvoje láska veliká
dá lidem mír a štěstí.

4. Vždyť hlava naše ty jsi sám,
my údy těla tvého,
kéž všichni budujeme chrám
k oslavě Boha svého.

---

1. Chci žít i umírat s Ježíšem svým,
vždyť jeho světlem jen vždy zářit smím;
dívat se na něj, chci svědkem mu být
a v každé chvíli jen za Pánem jít.

**Ref.: On v každé chvíli mne miluje, vím,
v každé své chvíli chci žít jenom s ním.
Dívám se na něj a jdu s ním vždy dál,
On v každé chvíli je můj Pán a Král.**

2. On stojí ve zkouškách po boku mém,
nenechá padnout mne pod břemenem,
sdílí můj zármutek, těžkostí tíž,
tím v každé chvíli jsem Ježíši blíž.

3. On ztlumí bolest a pláč utlumí,
On srdci mému vždy porozumí.
Když nad mrak těžkostí pohlédnu výš,
vím – v každé chvíli přec jsem Pánu blíž.

4. On dává v slabosti sílu mi svou,
Pán má lék na rány, pro nemoc mou.
On slíbil se mnou být v dobrém i zlém
a v každé chvíli být po boku mém.

---

1. Můj Pán mne našel, Přítel můj,
On svou mne hledal láskou.
Než říct jsem stačil: „Být chci tvůj,“
mne spoutal lásky páskou.
To pouto věčnou sílu má,
před zlým mou duši chrání,
nic na světě je nezdolá,
jsem jeho bez přestání.

2. Můj Pán mne našel, Přítel můj,
za přítele mne zvolil,
On pro mne dal i život svůj,
krev svoji za mne prolil.
Co mám, je jeho vlastnictvím,
v těch darech On se sklání.
Jak svému Pánu odpovím?
Být s ním chci bez přestání.

3. Můj Pán mne našel, Přítel můj,
On rádcem mým je stále,
já daruji mu život svůj
a žít chci k jeho chvále.
Kdo může mi snad uškodit,
když Pán mne mocně chrání.
Nás nic nemůže odloučit,
jsem jeho bez přestání.

---

1. Pane, veď nás jen
každou noc i den.
Koho chrání ruka tvoje,
jako vítěz vyjde z boje,
proto veď nás sám
k nebes výšinám.

2. V době těžkostí
vyzbroj smělostí.
Vždyť tě chceme následovat,
ve dnech zlých si nestěžovat.
Víme, že i kříž
vede k tobě blíž.

3. Když žal svírá nás
jako krutý mráz,
když se přítel zrádně ztratí,
výsměchem svět lásku splatí,
dávej, Pane, sám,
trpělivost nám.

4. Veď nás mocí svou
v říši nadhvězdnou.
Ať nás vedeš blahem, strastí,
i když třeba nad propastí,
cesta skončí tam,
kde jsi Král ty sám.

---

1. Ó jak mne těší ta radostná zvěst,
Pán Bůh že laskavý Otec můj jest,
poselství Bible vždy mým srdcem hne:
Ježíš, Syn Boží, On miluje mne.

**Ref.: Slyš, světe, Ježíš miluje mne,
On rád mne má, život mi dá;
slyš, světe, Ježíš miluje mne,
miluje stále mne.**

2. To moje nejdražší píseň vždy jest,
přes hory, přes doly chtěl bych ji nést,
aby jak mé srdce ke Kristu lne,
pěl celý svět: Ježíš miluje mne.

3. Slávu a čest, kterou u Otce měl,
z lásky k nám opustil, trpěl a mřel.
Vyrval mne z ďáblovy pravice lstné,
dobře vím: Pán Ježíš miluje mne.

4. Proto tak šťastný a radostný jsem,
v Pánu mám pokoj, jenž nedá mi zem;
ať svůdce zbraní svou jakkoli tne,
nesvede nic: Ježíš miluje mne.

---

1. Oslavujme Krista Krále,
na Golgotě zemřel sám,
jemu důvěřujeme stále,
zaslíbení splnil nám.
On dal za nás život svůj,
na kříži se obětoval,
zemřel, ale z hrobu vstal,
zpíváme mu písně chval.

2. Zaspíváme píseň chvály,
až to srdcem zachvěje,
ať ozvěna zazní v dáli:
„Ježíš Kristus kraluje!“
I když zemřel, z hrobu vstal
a do nebe k Otci vstoupil.
Dnes i zítra tentýž jest,
vzdáváme mu chválu, čest.

3. Rozhlašujme celým světem,
že Pán Ježíš zvítězil.
Bůh se sklání ke svým dětem,
od smrti je zachránil.
S ním pak budem věčně žít,
až se brzy v slávě vrátí.
Proto ať zní v šíř i v dál
píseň díky, píseň chval.

---

1. Můj Pane milý,
kdybch neměl tebe,
tvou krev, ve které
dalsími, Kriste, sebe,
kde měl bych složit
hříchy své a vinu,
kde odpočinu?

2. Já jsem tak toužil
prchnout hoří svému,
až jsi dal sílu,
víru srdci mému
a stal se z lásky
mojí pevnou skálou,
nad všechno stálou.

3. Teď přijmi dík ze
srdce mého hloubi,
vždyť láska tvá se
s touhou mojí snoubí,
ty jsi mne svojí
drahou krví obmyl,
mou spásu dobyl.

4. A když se vrátíš
v slávě nevadnoucí,
chci zas ti vzdávat
svoje díky vroucí
a šťastně zpívat
chvalozpěvy stále
k tvé věčné chvále.

---

1. Jakou jistotu, jakou radost mám,
když na pomoc Boží spoléhám,
jaký pokoj mám, vždyť už nejsem sám,
když na pomoc Boží spoléhám.

**Ref.: Jen v něj doufám,
jsem v bezpečí a strach nemám,
jen v něj doufám
a na pomoc jeho spoléhám.**

2. Je mi vesele, když s ním chodívám,
když na pomoc Boží spoléhám,
radost života s Kristem prožívám,
když na pomoc Boží spoléhám.

3. Koho bych se bál, čeho strachoval,
když na pomoc Boží spoléhám,
v srdci pokoj mám, který Pán mi dal,
když na pomoc Boží spoléhám.

---

1. K tobě, Pane na výsosti,
pohled víry upírám,
neboť ty mi v každé strasti
svoji sílu dáváš sám.
Láskou svou mne usměrníš,
nástrah zlého pozbavíš.

2. Spásy cestou vedeš k cíli
ty, jenž v tebe doufají,
svoji víru v tobě sílí,
z tvého slova čerpají.
Budeš jejich záchranou,
v tvé když pravdě zůstanou.

3. I kdyby se chvěla země,
svět se kácel odvěký,
svoje děti vedeš jemně,
nevzdáš se jich navěky.
Ty jsi jejich strážce sám,
Bůh jsi, Otec, mocný Pán.

4. Ten, kdo s tebou věrně stojí,
touží po tvém přátelství,
získá sílu v každém boji,
dovedeš ho k vítězství.
Též i já chci tvým vždy být,
tvých se slibů uchopit.

---

1. Na Krista, Pána svého,
já s vírou spoléhám
a pevně doufám v něho,
vždyť hřích můj obmyl sám.
On za mé hříchy zmíral
na kříži Golgoty,
jej skličoval a svíral
zlý pocit samoty.

2. Pán zná vše, co mne tíží,
a radu dá mi, vím.
Já půjdu bez obtíží,
když On je světlem mým.
U jeho nohou skládám
své starosti i žal
a s pokorou jej žádám,
by pokoj svůj mi dal.

3. Pán Ježíš je má spása,
to nejlepší je zvěst.
Ať život můj to hlásá,
chci bližní k Bohu vést.
On přichystal nám místa,
v něm život pramení.
Kdo Ježíše má, Krista,
ten má v něm spasení.

---

1. Ten, kdo přijal milost Boží,
dostal vzácný spásy dar.
Láskou k Pánu stále hoří,
neděsí ho hrobu zmar.

2. Když jej někdy k hříchu svádí
to, co dává tento svět,
Pán mu stále dobře radí:
Úzkou cestou kráčeť vpřed.

3. Kdo v Ježíši našel Pána,
ten se může radovat.
V Kristu je mu přednost dána
jeho lásku zvěstovat.

4. Sláva, radost nekonečná
vítá v nebi poutníka.
Láska Páně, milost věčná
vykoupila hříšníka.

---

1. Já zpívám rád o Pánu svém,
o lásce nesmírné.
Když ještě v světě bloudil jsem,
On měl mne v péči své.
A když jsem srdce své mu dal,
ozářil cestu mou,
a zpívám proto písně chval
za milost velikou.

2. Já o Ježíši zpívám rád,
o Spasiteli svém,
já v pravdě jeho chci vždy stát
a jít s ním životem.
On všem, kdo s vírou k němu jdou,
dá věčné spasení
a milost, pokoj naleznou
v tom lásky prameni.

3. Já zpívám rád vždy znovu zas,
jak v Kristu šťasten jsem.
Svou rukou jistě vede nás
v tu krásnou, novou zem.
Až jako Král a pánů Pán
se vrátí pro svůj lid,
pak písně chvály ze všech stran
vesmírem budou znít.

---

1. Blaze nám, blaze nám,
když nás chrání mocný Bůh,
žitím vede jeho Duch.
Blaze nám, blaze nám, blaze nám.

2. Blaze nám, blaze nám,
Bůh mi radost svou chce dát,
jeho dítkem smím se zvat.
Blaze nám, blaze nám, blaze nám.

3. Blaze nám, blaze nám,
brzy v nebi věků Pán
palmu slávy dá nám sám.
Blaze nám, blaze nám, blaze nám.

---

1. Jak zřídlo vody živé,
jež žízeň uhasí,
jak síla duši slabé,
jež s hříchem zápasí,
jak jarní i letní čas
písni rozjásán —
hle, takový je Pán Ježíš,
můj Přítel a můj Pán.

2. Jak místo křiku ticho
a mír po válčení,
jak radost ze setkání
po smutku loučení.
Jak měsíc a slunce,
když září v moře lán —
hle, takový je Pán Ježíš,
můj Přítel a můj Pán.

3. Jak spánek v utrpení,
jenž dá zapomenout,
jak volnost po otroctví,
jak klíč od hřicha pout.
V něm poutník již vidí
svůj domov dokořán —
hle, takový je Pán Ježíš,
můj Přítel a můj Pán.

---

1. Znáám jméno nejhezčí, mám je rád,
to jméno jak hudba zní.
Tak pojděte, naučím vás je znát,
vždyť máme v něm spasení.

**Ref.: Zní od věků jméno,
tak převzácné jméno,
chci oslavít jméno,
to jméno je Pán Ježíš.**

2. To jméno zvěstuje lásku nám
a spásu, vykoupení.
V něm hříchy odpustil nebes Pán
a dal ruku k smíření.

3. V tom jménu dosáhnu vítězství
nad hříchem, pokušením,
v něm zvládnou pýchu i sobectví,
to bezpečně z Písma vím.

---

1. Jistota vzácná Ježíš je můj,
nebeský dává pokoj mi svůj.
Dědic jsem spásy, vykoupený,
zrozený z Ducha, očištěný.

**Ref.: Proto jej chválím,
chci mu dík vzdát,
velice toužím lépe jej znát.
Uchvácen vírou, pochopit smím,
že je mou spásou, zachráncem mým.**

2. Oddaný Pánu, radost v něm mám,
vidím jej vírou, přichází k nám.
Andělskou písní ozvěna zní:
Spasen jsem láskou, milost je v ní.

3. Již patřím Pánu, mír mi dal svůj,
žehná mi stále Spasitel můj.
K nebesům vzhlížím, očekávám,
že už se vrátí můj dobrý Pán.

1. Těším se na ten čas,
v novou až vstoupím vlast,
píseň kde vítězná bude znít.
Ježíš tam koruny
na hlavy bude klást,
zda i v mé budou se hvězdy skvít?

**Ref.: Zda i v mé koruně
budou se hvězdy skvít,
písně kde vítězů budou znít?
Přistoupím ke trůnu,
bych vzal svou korunu,
zda i v ní hvězdy se budou skvít?**

2. Pane můj, prosbu slyš,
v síle své veď mne již,
chtěl bych vždy v modlitbách bdělým být,
k nebesům v slávě tvé
pak se vznést tobě blíž,
až hlas trub andělských bude znít.

3. V onen den všechny nás
ozáří Páně jas,
hosana vítězů bude znít.
Koruny nám dá Pán,
když zazní jeho hlas,
zda i v mé budou se hvězdy skvít?

---

1. Na vrch vzdálený zřím,
tam, kde kříž kdysi stál,
jak znamení zavržení.
Avšak já dobře vím,
že tam Pán život dal,
v něm z hříchu mám vykoupení.

**Ref.: Proto rád, mám tak rád Kristův kříž,
v něm svou sílu a jistotu mám.
Z něho Pán k sobě volá mne blíž,
vždyť mne slíbil vzít do nebe sám.**

2. Světem smích slyším znít,
křížem tím pohrdá,
nic dát mu prý nemůže víc.
Ale já budu žít,
vždyť mi Pán život dá,
až svou světu ukáže líc.

3. Drsný kříž zkropený
krví tou přesvatou
má krásu, již nechápe svět.
Kristus nám spasení
přišel dát Golgotou
a vést chce nás do nebe zpět.

4. Také já chci kříž nést,
když jej Bůh dopustí,
vždyť sílu smím od něho vzít.
K nebi jím chce mne vést,
z ruky své nepustí,
tam s ním mohu na věky žít.

---

1. Ježíši svěmu díky zpívám,
že v jeho lásku doufat smím.
K nebi se vírou v touze dívám,
brzy se vrátí, já to vím.
I když jsem hříšný, On mne zve,
milost mi dává z lásky své,
milost mi dává z lásky své.

2. Nic než smrt já si nezasloužím,
vždyť mne až dosud tíží hřích,
ale Pán ví, že přesto toužím
změnit se, být jak bílý sníh.
On krví svou, tak všemocnou,
zahladí každou vinu mou,
zahladí každou vinu mou.

3. A proto zpívám píseň díků,
vzdávám mu chválu, slávu, čest.
Chci k svěmu Pánu – Slitovníku
bližního svého s láskou vést.
Chci také v nebi spolu s ním
Ježíše chválit s nadšením,
Ježíše chválit s nadšením.

---

1. Úděl můj byl smutek a hřích,
sám jsem vlekl svůj kříž.
Radost mi vrátila Golgota,
našel mne Pán Ježíš.
Radost mi vrátila Golgota,
Golgota, Golgota,
radost mi vrátila Golgota,
našel mne Pán Ježíš.

2. V lásce své mne vyhledal Pán,
sňal mou života tíž.
Radost mi vrátila Golgota,
našel mne Pán Ježíš.
Radost mi vrátila Golgota,
Golgota, Golgota,
radost mi vrátila Golgota,
našel mne Pán Ježíš.

3. Pánem mým se stal nebes Král,
k sobě vine mne blíž.
Radost mi vrátila Golgota,
našel mne Pán Ježíš.
Radost mi vrátila Golgota,
Golgota, Golgota,
radost mi vrátila Golgota,
našel mne Pán Ježíš.

---

1. Proud vzácné vody života
pod křížem pramení,
náš hřích tam Boží dobrota
za milost zamění.

**Ref.: Znáš spásný pramen jistoty,
v něm život věčný mám.
Ten spásný pramen z Golgoty
je Kristus Ježíš sám.**

2. I zločinci na kříži dal
Pán slib, že bude žít,
a kletbu hříchu z něho sňal,
by naději směl mít.

3. Krev tvoje, drahý Pane náš,
má sílu zničit hřích,
ty lék na naše rány máš
v svých rukou zbodených.

---

1. Mou spásou je Pán Ježíš, zpívám
a vím, že je zachránce můj.
On z lásky se k nám z nebe sklonil
a na kříži dal život svůj.

**Ref.: Můj Pán, můj Pán
mne vykoupil krví svou sám.
To hlásám a v písni své zpívám,
že Pán Ježíš spasil mne sám.**

2. Mou láskou je Pán Ježíš, zpívám
a stále ho mám v srdci mém.
O Pánu chci též druhým mluvit,
vždyť On je všim v životě mém.

3. Mým Králem je Pán Ježíš, zpívám,
On dává mi rady, jak žít.
Svým slovem nám laskavě říká,
že touží nás v nebesích mít.

---

1. Já vím, že Spasitel můj žije,
On místo pro mne přichystá.
Vstříc Pánu srdce láskou bije,
když svou mi ruku podává.

**Ref.: Ač výsměch světa za mnou zní
a sílí hříchu svádění,
však krátkou, krátkou chvíli jen
a v slávu budu uveden.**

2. Svůj život Spasiteli dávám,
On svou mne krví vykoupil.
Teď výzvu jeho očekávám:
„Již pojď, bys věčně se mnou žil.“

3. Já vím, můj Ježíš přijde zase,
On sliby svoje naplní.
Až Pána uzřím v jeho kráse,
pak píseň chval se rozezní.

1. Kde je ten plamen nadšení,
jenž v dětech tvých kdys plápolal,
když jeho září vedeny
šly, Bože náš, bez bázně dál?

2. Kde je ten duch, jenž víru tvou
Abrahamovi vdechl v hruď,
vilil v srdce Pavla sílu svou,
radu mu dával: „Stálý bud!“

3. Kde je duch lásky sloužící,
s nímž David písně své směl hrát,
kde je ten výhled toužící,
jenž prorokům dal stránky psát?

4. Kde je ten duch, v němž Eliáš
nad Bálem mocně zvítězil,
v němž Mojžíš slávy tvé zřel tvář
a Job svou zkoušku podstoupil?

5. Vzpomeň na dávné dílo své,
obnov je znovu, Bože náš.
Srdce ti dáme, vždyť je tvé,
ty do něj svého Ducha dáš.

---

1. Hlas poselství dnes zaznívá
jak polnic jasné tóny,
do země všech se rozléhá,
má mocný zvuk jak zvony.
A hlaholí a burcuje,
ze spánku budí spící,
zvěst radostnou všem zvěstují
ty tóny jásající.

2. Tak zaznívá hlas poselství,
jenž slávu Bohu vzdává.
Nad celou zemí výzva zní
a výstrahu všem dává:
Již přijde brzy onen den,
kdy Pán Ježíš se vrátí,
tou nadějí buď posílen,
tvých zkoušek čas se krátí.

3. To adventní je poselství
a národům všem hlásá:
Král nebes v slávě přichází
a s ním všem věrným spása.
Přijď tedy, Pane Ježíši,
tvá církev očekává,
chce vzdát ti chválu nejvyšší,
když tvá se zjeví sláva.

1. Kdo Kristův učedník chce být
a v jeho pravdě stát,
svým životem jej oslavit,
vždy v službu se mu dát?
Jdi k Pánu s důvěrou,
On dá ti sílu svou.
Vždy vírou hled' na Kristův kříž,
pak v boji zvítězíš.

2. Buď se mnou, Pane, každý den,
bez tebe nechci jít,
vždyť ve tvé síle mohu jen
nad hříchem zvítězit.
Dej svou mi moudrost sám,
ať víru zachovám,
když povedeš mne, Pane, vím,
že nikdy nezbloudím.

3. Kdo patří cele Bohu dnes,
ten získá spasení,
Pán dovede jej do nebes
a slávou odmění.
Zrak svůj již zvedni výš,
tvůj cíl je stále blíž,
pak do nebeských vstoupíš bran,
kde uvítá tě Pán.

---

1. Bůh se v Kristu sklonil k nám,
spásu zjevil národům,
z bídy zve nás k výšinám,
světlo vzešlo pohanům.
Kéž by oheň pravdy v nás
Pán již v srdci zapálil,
dále šířil spásy jas,
aby druhé zachránil.

2. Pán když dílo vykonal,
svého Ducha poslal nám.
Kéž by každý z nás tak plál,
jako kdysi Ježíš sám.
Stále nesme lidem zvěst,
ohněm Ducha puzeni,
k Pánu že je chceme vést,
aby našli spasení.

3. Lásky zpěv zní staletím,
tón pro věky udává,
k písni té se přidat smím,
zpívat slova jásavá.
Žářem lásky zahoří,
s Pánem kdo se učí žít,
hříchu hradby rozboří,
v nebi s Kristem může být.

---

1. Srdce k srdci spěšte spolu
v Boží náruč spočinout,
plamen lásky v blahu, bolu,
nechte k Pánu vyšlehnout.
Hlavou je On, my jsme tělem,
světlem je, my jeho svit,
Pán je Rádce, Spasitelem,
my jsme bratři, jeho lid.

2. Snaž se jako Boží sluha
tak své bratry milovat,
aby druh pro svého druha
hotov byl i život dát.
Pohled jen na Pána svého,
vždyť za tebe prolil krev,
ber si příklad jenom z něho,
zanech svár a opusť hněv.

3. Spoj nás láskou, drahý Pane,
jak jsi jedno s Otcem svým,
dej, ať naše srdce plane
vždycky ohněm nebeským.
Tvé je všechno, co kde máme,
proto uč nás druhým dát,
pak svět pozná, že tě známe,
když se budem milovat.

---

1. Pro Ježíše nikdy neváháme,
pro něj chceme rádi pracovat.
Svému Pánu vždy se odevzdáme,
jeho dílo chceme dokonat.

**Ref.: Rádi za Mistrem,
rádi za ním jdeme,
rádi za ním jdeme,
rádi za ním jdeme,
jeho dílo konat chceme.**

2. Radostně všem lidem vyprávíme,
k hříšníkům jak On se sklání rád,
zachránit je touží, dobře víme,
život věčný z lásky chce jim dát.

3. Za svým Mistrem s důvěrou vždy jdeme
v jeho stopách, jak On velí nám.
Obtížené hříchem k němu zveme,
odpuštění všem nabízí Pán.

1. Když se bratr v smutku souží
žalem svírán ze všech stran
a po lásce marně touží,
jednej tak, jak řekl Pán.
Jedno slovo laskavé
nebo ruky vřelý stisk
stačit může k nápravě
a ty budeš též mít zisk.

**Ref.: Den po dni s rychlostí
spěchá vstříc k věčnosti,
proto bližním vypravuj,
že je Bůh zve v domov svůj.**

2. Pozdě přijde pláč a lkání,
když jsi marně žil dny své.
Lásku dávej bez přestání,
nepřehlížej potřebné.
Hleď, jak v hříchu tone svět,
v bídě své a trápení,
podej mdlému ruku hned,
ukaz cestu k spasení.

3. Zlato, sláva ztrácí cenu,
promění se v nicotu,
služba lásky v Božím jménu
věčnou má však hodnotu.
Símě, jež je zaseto,
kde je stín neb slunce jas,
vzejde, bude požato,
svědčit bude v soudu čas.

1. Vstaň, křesťane, již,
tak ti velí tvůj Pán,
meč vezmi i štít,
pancíř též, jenž ti dán.
Již proti zla mocnostem
vytáhni v boj a odvahu měj,
život svůj s Bohem spoj.

**Ref.: Bud' statečný, bud' statečný,
bud' statečný, Hospodinův je boj.**

2. Byť i klesáš snad,
vírou zas povstávej,
bys vítězem byl,
to na paměti měj.
Již proti svým slabostem
vytáhni v boj a odvahu měj,
život svůj s Bohem spoj.

3. Ač těžký je boj,
zdá se být ztraceným,
Pán je síla tvá,
Písmo buď světlem tvým.
Bůh jistě ti pomůže,
vytáhni v boj a odvahu měj,
život svůj s Bohem spoj.

---

1. Až přijde Pán ve slávě Otce svého,
vesmírem tóny díky budou znít.
Kdo vždy jen s úctou vzýval jméno jeho,
k té nové písni smí se připojit.
Vždyť přístup domů k života stromu
Bůh dá jen tomu, kdo zvítězí,
Bůh dá jen tomu, kdo zvítězí.

2. Kdo hleděl vzhůru, únavou když padal,
a svoji práci Bohu zasvětil,
na kolenou o sílu k službě žádal,
by jeho příkaz věrně vyplnil,
na moři skleném dostane věnem
i s novým jménem své dědictví,
i s novým jménem své dědictví.

3. Kdo tady tiše snášel útok zlého
a v Boží síle vždy se učil žít,
trpělivě se Pána držel svého,
ten u něj život věčný bude mít.
V slavné té chvíli dá mu Pán milý
čistý šat bílý z milosti své,
čistý šat bílý z milosti své.

---

1. Často zápasíš sám,
upadáš v mnohý klam,
o svou víru tak málo jen dbáš.
Když pak sklání tě níž
tvého života tíž,
nechceš dát mu své „já“ na oltář?

**Ref.: Dal jsi Pánu v svém životě
vše, cos měl dát?
Je v tvém srdci Pán Ježíš Král?
Jen tak můžeš dál mít
v duši radost a klid,
když se Pánu sám dáš na oltář.**

2. Jednou pochopíš snad,
jak tě Bůh vždy má rád,
v každé chvíli že bdí jako stráž.
On ti dá pokoj svůj,
změní sám život tvůj,
když mu své srdce dáš na oltář.

3. Za svým Králem chceš jít,
k jeho slávě jen žít,
bližní své jako sebe rád máš?
On tě zve ve svůj dům,
kráčeš s ním k nebesům,
život z lásky mu dej na oltář.

---

1. Před tvář tvoji přišli jsme,
náš dobrý Pane,
a tvé chcem si vyprosit požehnání.
Ať vůle tvá svatá se vždy jen stane
a jménu tvému dál ať má chvála zní.

2. Ty stál jsi nám po boku
v bouři a boji,
jen tvá ruka dávala vítězství nám.
A stále nás oblékáš svou pevnou zbrojí,
jen s tvou pomocí dál jdeme tam k výšinám.

3. Teď chválu ti vzdáváme, vítězný Vůdce,
a svá srdce v touze chcem s díky ti dát.
Vždyť láska tvá překazí nástrahy svůdce
a v cíli budeme dál tě oslavovat.

---

1. Zdá se ti, že kříž tě tíží?
Hleď vírou vpřed.
Tvůj zrak k Pánu ať vždy vzhlíží,
jdi vírou vpřed.

**Ref.: S křížem jdi vždy za Ježíšem,
hleď vírou vpřed,
nereptej, jdi věrně, tiše,
jen vírou vpřed.**

2. Když se snad i chvěješ v boji,
hleď vírou vpřed,
Kristus po tvém boku stojí,
jdi vírou vpřed.

3. Máš-li stále málo síly,
hleď vírou vpřed.
Pán tě vede jistě k cíli,
jdi vírou vpřed.

---

1. Když kol tebe zuří moře zbouřeno,
a ty smutný pláčeš, že vše ztraceno,
sečti všechny dary, které Pán ti dal,
a v tvém srdci zazní nová píseň chval.

**Ref.: Sečti dary, které Pán ti dal,
sečti dary, které už jsi vzal,
sečti dary, v nichž ti požehnal,
a v tvém srdci musí zaznít píseň chval.**

2. Pod břemenem práce, ran a obtíží,
když tvé oko marně pomoc vyhlíží,
sečti všechny dary, a vzdáš Pánu čest
a v tvém srdci zazní: On má pomoc jest.

3. Když má jiný růže, ty však trní jen,
hleď na sliby Páně, budeš spokojen.
Sečti všechny dary, kterých nemá svět,
a v tvém srdci zazní: Já netoužím zpět.

---

1. „Neboj se, a věř mi,“
zní Ježíšův hlas,
vede cestou k nebi
jako hvězdy jas.
Půlnočními mraky mocně proniká
krásné zaslíbení:
nikdy mne nezanechá.

**Ref.: Ne, nezanechá, ne, nezanechá,
On slíbil, se mnou že bude,
nikdy mne nezanechá.
Ne, nezanechá, ne nezanechá,
On slíbil, se mnou že bude,
nikdy mne nezanechá.**

2. Mrazem hyne listí,
spadne každý květ;
zklamou všechny sliby,
jež mi dává svět.
Nezhyne však Boží láska nesmírná,
nezklame můj Ježíš,
nikdy mne nezanechá.

3. I když budou střely
mířit v moji hrud',
Pán mi přesto říká:
„Víry nepozbud'.“
Jak se píseň ptáků hájem rozléhá,
zní mi v srdci slova:
Nikdy mne nezanechá.

1. Jak marná světská sláva
a všechny schopnosti,
vždyť nic, co člověk dává,
nás soudu nezproští.
Jen láska nebes Pána
má věčné trvání,
nám k spáse byla dána,
před zlým nás ochrání.

2. Ať pravdu umím hlásat,
svět vírou přemáhám,
ať všech se držím zásad
i celé Písmo znám,
tím nectím Pána svého,
co z lásky nečiním,
bez pravé lásky jeho
jsem kovem zvučícím.

3. Té věčné lásky pramen
je Ježíš Kristus sám,
On základní je kámen,
my tvořit máme chrám.
Jen tehdy Krista známe,
v něm berem sílu svou,
když z lásky bratru dáme
vždy ruku pomocnou.

---

1. Jen tvou chci cestou dál
vždy kráčet, Pane můj.
Za ruku uchop mne
a směr mi vyměřuj.
Sám bych se volit bál
ve zmatku mnohých cest,
vol za mne, Bože můj,
dám rukou tvou se vést.

2. Za tebou, Pane můj,
chci stále kráčet výš,
v tvých musím stopách jít,
jen ty vše znáš a víš.
Do služby přijmi mne
a srdci vládni ty,
ať zemře pyšné „já“
pod křížem Golgoty.

3. Do mocné dlaně tvé
já ruku svoji dám,
ať radost zakouším,
či smutek právě mám.
Buď, Pane, vůdce můj,
má moudrost, síla, zbraň,
a v dobrém nebo zlém,
vždy tvá se vůle staň.

---

1. Když v bouři život se jak moře dme,
spějeme výš, Pánu blíž,
když vítr nás zmítá každého dne,
spějeme výš, Pánu blíž.
Ve víře do dále pohleďme již,
jak světlo září nám Ježíšův kříž,
tam navždy složíme života tíž,
spějeme výš, Pánu blíž.

2. Když vlny moře se hrozivě dmou,
spějeme výš, Pánu blíž,
už v dále vidíme vlast nebeskou,
spějeme výš, Pánu blíž.
Kormidelníku, jen vírou se vzmuž,
pevně drž kormidlo, buď přece muž,
plujeme k přístavu, blíží se už,
spějeme výš, Pánu blíž.

3. Radostně skončíme svou cestou tam
v přístavu již, Pánu blíž,
víme, že Bůh vede nás všechny sám
v svůj přístav již, k sobě blíž.
Dík mu, že nám všem dal života dech,
že vedl nás až po náš spásy břeh,
dá život nám, laskavý Otec všech,
v přístavu již Pán Ježíš.

---

1. Slyš, jen slyš, slyš, jen slyš,
vzbuď se ze sna ty, kdo spíš.
Věrně konej práci svoji,
bojuj vírou v Páně zbroji,
než se před ním postavíš.

2. Pospěš již, pospěš již,
bez reptání nes svůj kříž.
Slovo Boží zvěst je spásy,
blízký příchod Krista hlásí.
Pojď a pospěš k Pánu blíž.

3. Dnes je čas, dnes je čas,
dnes tě volá Boží hlas,
dosud chce si získat tebe,
dřív, než zavře brány nebe,
než tě smrti spálí mráz.

4. Tak jak jsem, tak jak jsem
jdu, můj Pane, k tobě jen.
Pojď mi vstříc a ved' mne k sobě,
ať se sejdem v krátké době
v městě svatém, nadhvězdném.

---

1. Co činí Bůh, vždy správné jest,
On všechno dobře míní,
rád jeho rukou dám se vést,
před mnohým zlým mne stíní.
I z hrobu bran On, věčný Pán,
mne vytrhnout chce cele,
v něj proto doufám směle.

2. Co činí Bůh, vždy správné jest,
On nikdy nezklame mě,
vždyť v jeho slovu není lest,
je věrné jeho rámě.
Jsem spokojen, když jej mám jen,
On volání mé slyší
a bolesti mé ztiší.

3. Co činí Bůh, vše správné jest,
On v mysli své mne chová;
a jako z jara ratolest
má víra vzkvete znova.
On na bol můj dá balzám svůj,
já na něho vše skládám
a s ním být navždy žádám.

4. Co činí Bůh, vše správné jest,
v tom nezvratně chci státi
a za všechno mu dík a čest
i v soužení chci vzdáti.
Pak poznám přec, až nakonec
své celé světlo dá mi,
jak dobře smýšlel s námi.

---

1. Krok za krokem vede k cíli
Spasitel lid věrný svůj,
naději a víru sílí,
radu dává: Pevně stůj!
Vítězně pouť ukončíme,
Pán Ježíš nám sílu dal,
s ním pak domů vejít smíme,
kam nás vede slávy Král.

2. Důvěru svou Kristu dejme,
za ním věrně jděme dál.
Lásku k bližním stále mějme,
tak jak nám On příkaz dal.
Žít radostně v Páně moci,
být vždy listem Kristovým,
svítit do tmy hříchu noci
buďme stále hotovi.

3. Žal a smutek, úzkost v duši
pevná víra překoná;
více síly, než kdo tuší,
Boží láska, víra má.
Ač nepřítel v naši cestu
vplétá trní těžkostí,
Pán nás vede k nebes městu,
brzy nás v něm uhostí.

---

1. Již veď nás, věčný Králi,
čas boje nadchází.
Jen s tebou zvítězíme
bez velkých nesnází.
Tvá milost dá nám sílu,
pro zápas připraví;
teď chceme zpívat píseň,
jež tebe oslaví.

2. Již veď nás, věčný Králi,
ať nezlomí nás hřích;
vždyť svatost můžem získat
ze svatých rukou tvých.
Tvé království se blíží,
a nezná válek vír,
je zbudováno láskou,
ty nastolíš v něm mír.

3. Již veď nás, věčný Králi,
víc nechceme se bát;
máš radost ve své tváři,
nám též ji můžeš dát.
Jde záře z tvého kříže,
v tom světle chceme jít,
když s tebou zvítězíme,
pak s tebou budem žít.

---

1. Pane můj, buď vůdcem mým
životem rozbouřeným;
vítr sráží loďku mou
až na skálu záludnou.
V síle tvé jen dál plout smím,
Pane můj, buď vůdcem mým.

2. Jako matka dítě své
utišíš i moře zlé.
Vlny náhle utichnou,
rozkaz tvůj když dostanou,
vždyť jsi vládcem všemocným.
Pane můj, buď vůdcem mým.

3. I když v dálce břeh už zřím,
vím, že příboj nezkrotím.
Abych v přístav mohl vplout,
musíš sám ty zasáhnout.
Kéž už tvůj hlas uslyším:
„Důvěřuj, jsem vůdcem tvým!“

1. Ty jsi moje radost,
mého srdce žádost,
Pane Ježíši!
Nikdy nechci zoufat,
jenom v tebe doufat,
v pomoc nejbližší.
Když jsi u mne, pokoj mám,
jen u tebe, jinde není
pravé utišení.

2. Pod ochranou tvoji
nelekám se v boji,
v tobě štít svůj mám.
Když je bouře divá,
ruka tvá mne skrývá,
ty mne chráníš sám.
Když mne satan zničit chce,
ty to, Pane, nedopustíš,
ty mne neopustíš.

3. Nechci světské slasti,
zde i v nebes vlasti
v tobě poklad mám.
Světská čest a sláva
pomíjí jak tráva,
vše je pouhý klam.
Ani radost ani žal
nevyrvé mne z ruky tvojí,
ty jsi spásou mojí.

4. Ztíš se, srdce moje,
Pán je pomoc tvoje,
bezpečný tvůj hrad.
Vím, že v každém kříži
On se ke mně blíží,
pomáhá mi rád.
On i ve tmách svítí mi.
I když někdy přijde žalost,
On je moje radost.

---

1. Kdo chceš za Kristem jít,
nuž vstaň a vezmi zbroj,
vždyť můžeš od něj život vzít,
jen bojuj dobrý boj.

2. Ať Pán je síla tvá,
s ním kráčeš směle vpřed,
On bude hájit práva svá
a podmaní si svět.

3. V tom boji vítězném
nemůžeš stranou stát,
jdi směle za svým Ježíšem,
chce korunu ti dát.

4. S ním vždycky zvítězíš,
boj dobrý dokonáš,
když jeho slovu uvěříš
a při něm setrváš.

---

1. Slož, co srdce tísní,
víc již neběduj,
svěř se Bohu v písni,
On ztiší vzdech tvůj.
Ač znaven jsi cele,
jdi jen k Ježíši,
věř a doufej směle,
On vše utiší.

2. Zná Pán, co tě souží,
zná tvé prosby hlas,
On utiší bouři
a pomůže včas.
Pak ve zlatém lesku
zář sluneční zříš,
tvou ozáří stezku
tam v nebeskou říš.

3. Když je bratr v bolu,
jak tys někdy byl,
na modlitbě spolu
pak naberte sil.
Ať vzepře se zlému
dnes, dokud je čas,
Pán Ježíš dá jemu
mír do srdce zas.

4. Po skončené pouti
Pán přivítá nás,
dá nám v přístav vplouti,
do nebeských krás.
Již nechceme déle
lkát ve smutku víc,
vždyť už brzy směle
jít chcem Pánu vstříc.

---

1. Má duše, nic se nelekej,
Bůh v péči své tě má,
pod jeho křídly úkryt měj,
On v péči své tě má.

**Ref.: Bůh v péči své tě má,
po celý den, na cestách všech,
Bůh v péči své tě má,
On v péči své tě má.**

2. Když na všech stranách sílí boj,
Bůh v péči své tě má,
může tvůj ztišit nepokoj,
On v péči své tě má.

3. Dává co třeba, zná tvůj čas,
Bůh v péči své tě má.
Tvé touhy zná i prosby hlas,
On v péči své tě má.

4. Přijď, co přijď, třeba smrti stín,
Bůh v péči své tě má,
slož hlavu svou jen v jeho klín,
On v péči své tě má.

---

1. Když zármutek v mé srdce
vniká jak klín
a má duše touží
už zbavit se vin,
přec tvůj mohu být,
vždyť jsi můj dobrý Pán,
a vím, že jsi skálou,
kde svůj úkryt mám.

**Ref.: Smím tvůj vždy být,
smím tvůj vždy být,
ty skálou jsi mou, Pane,
smím v ní se skrýt.**

2. Když svádí mne lákavé
pokušení,
či v zármutku toužím
po potěšení,
když můj život bouří
a proudem je hnán,
tu vím, že jsi skálou,
kde svůj úkryt mám.

3. Když v zápasech mé srdce
již zemdlivá
a k vítězství síly
už víc nezbývá,
když v zoufalství zdá se mi,
že jsem tak sám,
přec vím, že jsi skálou,
kde svůj úkryt mám.

---

1. Kdo Boží vůli poznat touží
a v něm své skládá doufání,
ten Bohu svému vděčně slouží
a nepodléhá zoufání.
Kdo Nejvyššího dobře zná,
ten u něj pravou skrýši má.

2. Jen ztiš se, duše, ztiš se cele
a svěř se Páně vedení,
vždyť moudrá ruka Stvořitele
vše řídí k tvému spasení.
On, jenž nám v Kristu Otcem jest,
nejlépe ví, jak k cíli vést.

3. Ó nemysli, když Bůh tě tříbí,
že jsi upadl v nemilost
a že jen ten se Bohu líbí,
kdo má ve světě všeho dost.
Jen vyčkej, a snad příští den
tvůj úděl bude pozměněn.

4. Tak věrně, Pán co tobě svěřil,
vždy konej v duchu radostném.
Jen pros, On chce, bys jemu věřil,
že bude tvým vždy přítelem.
Kdo v Boha doufá, k Bohu Ine,
ten se ve zkoušce nepohne.

---

1. Někdo zná bol srdce tvého
a někdo o žalu tvém ví,
dobře ví, jak je ti lásky
a sluníčka zapotřebí.
Víš, když se v samotě trápíš,
znaven a beznadějný,
chce, abys poznal a věděl,
jak dobrý je, milosrdný.

2. Někdo přec bdí, i když váháš,
když svádí tě pokušení,
bdí, když tvá ubývá síla
a nikde vysvobození.
Někdo se rmoutí, když padáš,
upří svůj na něho zrak.
Někdo vždy na tebe čeká,
chce zahnat tvých těžkostí mrak.

3. Někdo tě miluje vroucně,
ať slabý, či silný jsi snad,
čeká, by pomohl tobě,
jen On tě má opravdu rád.
Znáš toho Přítele jméno?
Víš, proč nás laskavě zve?
Je to náš Spasitel Ježíš,
On miluje tebe i mne.

---

1. V tvou milost, dobrý Pane,
my doufat chceme jen,
ať stane se, co stane,
jsi s námi den co den.

2. Když nás tak často souží
jen starost, bol a žal,
po tobě srdce touží,
bys milost svou nám dal.

3. Když cestou umdléváme
a dlouhý je boj náš,
jen v tobě silu máme,
vždyť ty nám pomáháš.

4. Buď vůdcem naším stále
a dej, ať z milosti
ti smíme zpívat k chvále
ve věčné radosti.

---

1. Jak zní mile jméno Ježíš,
mírní smutek, bol a žal,
radost, pokoj tomu dává,
kdo se jemu odevzdal.

**Ref.: Dobře vím, jménem tím
srdce lidská oslovím.
Vždyť se tím potěším,
když je s vírou vyslovím.**

2. Jeho jméno dá ti sílu,
je to proti hříchu štít,
když tě pokušení zmáhá,
smíš si pomoc vyprosit.

3. Jak je vzácné jeho jméno,
jemu vzdejme slávu, čest.
Boží lid, bez tíhy hříchů,
vírou smí se k Pánu vznést.

4. Pějme slávu jeho jménu,
k jeho cti ať píseň zní,
vždyť už brzy přijde chvíle,
kdy se svět mu pokloní.

---

1. Přejde, přejde jednou čas,
kdy se každá bolest vzdálí,
tíha hříchu spadne z nás,
slza oko nezakalí.
Žal a smutek přestane,
radost věčná nastane.

2. Přejde! Slyšte krásnou zvěst:
Bude konec utrpení.
Všichni vzdají Bohu čest,
v ráj se celá země změní.
Kéž i já mu chválu vzdám,
až ve slávě přejde k nám.

---

1. Spasiteli, Pane můj,
v náruč svou mne přiviň sám,
v době bouře se mnou pluj,
kormidlo ti předávám.
Skryj mne, Pane, zachovej,
bouře zlé než přejde čas,
v přístav nebes vplout mi dej,
tam, kde vládne mír a jas.

2. Útočiště mé jsi sám,
nenechej mne utonout,
veď a těš mne, k tobě lkám,
zbav mne, Pane, hřícha pout.
V dlani své mne uschovej,
křídly svými přikryj sám,
pomoc svou a milost dej,
naději jen v tobě mám.

3. Lásky pln jsi, Bože náš,
milostí mne obdař svou,
vždyť mou bídu dobře znáš,
spoléhám na pomoc tvou.
Ty jsi pramen života,
živou vodu dej mi pít,
ty jsi moje jistota,
s tebou budu věčně žít.

---

1. Zanech nářku, přestaň zoufat,
srdce tvé když tísní žal,
pevně věř, vždyť můžeš doufat,
Pán za tebe život dal.
Mocný Král, jenž v nebi vládne,
také tebe miluje,
neměj pochybnosti žádné,
vždyť přec víš, Bůh láska je.

2. V pevné víře svěř se jemu,
jeho lásky vedení,
vždycky můžeš přijít k němu,
On se nikdy nemění.
Věř, jen věř a vzmuž se znova,
věrně bojuj, zvítězíš.
Zbraní tvou jsou jeho slova,
radostí tvou jeho kříž.

3. Ať se co chce vůkol děje,
jeho láska věčná jest;
když tvá touha za ním spěje,
dojdeš k cíli žití cest.
Sílu svou On chce ti dáti,
vítězstvím tě ozdobit.
Až se opět na zem vrátí,
v říši svou chce Pán tě vzít.

---

1. Blíž tobě, Bože můj, jen tobě blíž,
i když by do prachu tlačil mne kříž.
Tvůj Duch mne povznese,
v mé písni ozve se:
Blíž tobě, Bože můj, jen tobě blíž.

2. Když jako Jákob snad, tak znavený,
svou hlavu složit chci na kameni,
tu uzřím nebesa
a duch můj zaplesá:
Blíž tobě, Bože můj, jen tobě blíž.

3. A když noc pomine, tvůj přijde den,
s úctou chci děkovat vždy tobě jen.
Vždyť všechna moje tíž
je cestou k nebi výš,
blíž tobě, Bože můj, jen tobě blíž.

---

1. Blíž tobě, blíže, Ježíši můj,
táhni mne k sobě, chci být cele tvůj.
Přiviň mne k sobě, vem v náruč svou,
jen pokoj tvůj ztiší vždy duši mou,
jen pokoj tvůj ztiší vždy duši mou.

2. Blíž tobě, blíže, sám nemám nic,
slyš prosbu pokornou, vyjdi mi vstříc.
Mou velkou vinu i každý hřích
odpusť, můj Pane, jenž dlíš v nebesích,
odpusť, můj Pane, jenž dlíš v nebesích.

3. Blíž tobě, blíže, tvým vždy chci být,
vše, co je zlé, chtěl bych již opustit.
Tvé všechny ctnosti rád bych chtěl mít
a s tebou brzy již na věky žít,
a s tebou brzy již na věky žít.

---

1. Pán je můj Pastýř nebeský,
mám u něj hojnost, vím,
On k vodě tiché vede mne
a k pastvám zeleným,
On k vodě tiché vede mne
a k pastvám zeleným.

2. Mé duši vrátí svěžest zas,
vždy vodí kroky mé
po cestě spravedlnosti,
to vše pro jméno své,
po cestě spravedlnosti,
to vše pro jméno své.

3. Jdu smrti stínů údolím,
bát přec se nemusím,
hůl jeho, prut mne potěší,
je stále se mnou, vím,
hůl jeho, prut mne potěší,
je stále se mnou, vím.

4. Mám všeho hojnost, plný stůl
přes závist člověka,
Pán moji hlavu pomazal,
můj kalich přetéká,
Pán moji hlavu pomazal,
můj kalich přetéká.

5. Bůh vede mne svou dobrotou,
svým milosrdenstvím.
Už brzy vstoupím v jeho dům,
kde budu věčně s ním,
už brzy vstoupím v jeho dům,
kde budu věčně s ním.

---

1. Pán Ježíš je mou spásou,
Inu k němu srdcem svým.
Žít pro něj bylo krásou,
mřít s ním je ziskem mým.

2. On smrtí svou na kříži
mne smířil s Bohem svým,
sňal všech mých hříchů tíži,
mne nazval bratrem svým.

3. Teď blíží se ta chvíle,
kdy i já zemřít mám.
To mohu jen v tvé síle,
můj Pane, pomoz sám.

4. Chci s tebou žít, neb zmírat
a nechci se už bát,
ve smrti tvář se dívat,
když při mně budeš stát.

5. Mé srdce i dech slábne,
jen stěží šeptá ret,
už nemám síly žádné
a vadne žití květ.

6. Dej tichý spánek, Pane,
než přikážeš mi vstát,
ať se tvá vůle stane,
já uposlechnu rád.

7. Moc smrti padne cele,
až přijdeš jako Král
a dáš, bych v novém těle
jak vítěz s tebou stál.

---

1. Vzmuž se, vzmuž se, malé stádce,
nepřátel se nelekej.
Vzmuž se, praví Ježíš, rádce,
pevnou Boží víru měj.
Jen ať stále rozléhá se:
Ježíš je nám útěchou,
slíbil, že nás v krátkém čase
vezme ve vlast nebeskou.

2. Buď vždy věrný ve svém boji,
zlého nemusíš se bát,
po tvém boku Ježíš stojí,
slíbil vítězství ti dát.
V díle měj svou ruku pevnou,
ať tvé světlo zaplane,
brzy projdeš nocí temnou,
věčný den ti nastane.

3. S nadšením jdi v Boží síle,
brzy přijde Páně den.
Věrně pracuj v jeho díle,
budeš slavně odměněn.
Jásej, Pán se brzy vrátí,
den však nezná žádný z nás;
vstříc mu půjdou jeho svatí,
až je vyzve Boží hlas.

---

1. Bůh je můj věčný Pán,
mám v něm vždy sílu svou,
strach ani bázeň nepoznám,
On mou je ochranou.

2. On pastýřem je mým,
jenž vodí ovce své,
vždy k pastvám stále zeleným
a k vodám tichým zve.

3. Když slunce halí mrak
a svádí nepřítel,
pak neslábne mé víry zrak,
mne chrání Spasitel.

4. Jsem proto s ním vždy jen
a velkou radost mám,
vždyť navěky jsem zachráněn,
když vede mne můj Pán.

---

1. Když za Ježíšem jdem,
jeho slov dbáme jen,
potom nemůžem již zabloudit.
Tomu Pán se dá znát,
kdo ho má stále rád,
kdo chce věrný a poslušný být.

**Ref.: Věř, poslouchej,
co ti Pán říká, dbej,
je to jediná cesta,
věřit, poslouchat jej.**

2. Kde je Pán, mizí stín,
bolest, strach, tíha vin.
Jak je překrásné stále s ním žít.
Přejde úzkost i žal;
tomu Pán tíhu vzal,
kdo chce věrný a poslušný být.

3. Smutek netíží víc,
pokoj rozjasní líc,
starost tvou chce Pán na sebe vzít.
Zmizí pochybnost tvá,
tu jen překonává,
kdo chce věrný a poslušný být.

4. Jistě mnohý i z nás
někdy prožije čas,
kdy se zdá mu, že těžké je žít.
Ale laskavý Pán
tomu dá sílu sám,
kdo chce věrný a poslušný být.

5. Božím přítelem být,
v jeho království vjít,
to bys jak drahý klenot měl chtít.
Cestou nesnadnou snad,
dá-li Pán, ten jde rád,
kdo chce věrný a poslušný být.

---

1. Můj Bůh je síla moje,
můj cíl je, láska sám.
V něm všeho dobra zdroje
a život věčný mám,
a život věčný mám.

2. On na smrt vydal Syna,
v něm spasení mi dal.
Tak smyta má je vina,
když za mne umíral,
když za mne umíral.

3. On rány moje hojí,
On lékařem je mým
a v jeho krve zdroji
se navždy uzdravím,
se navždy uzdravím.

4. Já cítím lásku, vděčnost,
vždyť v tmách je světlem mým.
On dnes i celou věčnost
mým bude vítězstvím,
mým bude vítězstvím.

---

1. Ježíši můj, jen láska tvá
člověku spásu může dát,
i když svět též má kouzla svá,
jen tebe svým chci Pánem zvat.

2. Když v pravdě tvé mám víry zbroj,
pak mohu vítězem se stát,
vždyť v slovu tvém je síly zdroj,
z něj v každé chvíli mohu brát.

3. Života chléb jen v tobě mám,
ten velkou sílu dá mi, vím,
a nikdy žízeň nepoznám,
ze studny tvé přec pít vždy smím.

4. Když budeš stále blízko stát
a s tebou smířen budu žít,
každou noc klidně mohu spát,
občerstven ráno k práci jít.

5. Proto ať pálí žár neb mráz,
panuje mír či bouře zlá,
ty pevný štít jsi můj a hráz,
nad hlavou tvůj mi prapor vlá.

---

1. Bůh Syna dal, má jméno Ježíš,
chce spasit nás tou láskou svou.
Život ti dá, když jemu věříš,
a jeho prázdný hrob je toho zárukou.

**Ref.: Když žije Pán, mohu doufat dále,
bez obav žít a v pravdě stát,
protože vím, Ježíš má stále
pevně můj zítřek v rukou svých
a má mne rád.**

2. Když padne stín na cestu moji
a unaví mne hříchu tíž,
já přesto vím: Pán rány zhojí,
zas zvedne dítě svoje vzhůru k sobě blíž.

---

1. Svou záchranu v Ježíši,
Pánu svém, mám,
On Bůh je a Spasitel můj.
Nad skálu je pevnější,
skrýše je má,
zdroj útěchy v Pánu mám svůj.

**Ref.: Na skálu mne postavil,
skryl v dlani své
a poskytl chladivý stín.
Měl v péči mne své
a svou láskou mne hrál,
jak dítě mne bral na svůj klín,
jak dítě mne bral na svůj klín.**

2. Jak úžasný přítel je
Pán Ježíš sám,
můj úděl mi pomáhá nést.
Když břímě mne tíží,
On sílu mi dá,
chce k cíli mne života vést.

3. Pán v lásce mi žehná,
On dá pokoj svůj
a dává mi vždy dary své.
Rád písně si zpívám
o svém spasení,
vždyť vzhůru mne k domovu zve.

4. U Pána až jednou tam
já budu stát,
až v nebesích setkám se s ním,
pak v zástupu spasených
chválu mu vzdám,
že spásou je, zachráncem mým.

---

1. V kříži vírou zakotvuji,
v Kristu má je naděje,
o svou spásu usiluji,
síla má však slabá je.
Prudké bouře neustále
zmítají mým životem,
proto s vírou jdu vždy dále,
hledám mír jen v Bohu svém.

**Ref.: K Pánu spěchám,
vést se nechám,
pomoc u něj nalézám.
Čekám tiše, Král až říše
v pokoj svůj mne vezme sám.**

2. Mnohou tíhu jsem už nesl,
znaven hříchem, bídou svou,
zcela ztrápen jsem pak klesl
v Krista náruč laskavou.
Mocná síla jeho ramen
zbavila mne těžkostí,
v Bohu svém jsem našel pramen
pokoje a radosti.

3. Moje úzkost v Kristu mizí,
pochybnosti jsem již prost,
strach a bázeň je mi cizí,
vždyť On vzal mne na milost.
Proto vděčně Bohu zpívám,
jeho lásku v srdci mám,
na Ježíše vždy se dívám,
On mi dává pokoj sám.

1. Pán je světlo mé,
já bázně neznám,
když temnotou jdu,
On je se mnou sám.
On vždycky mne zbavuje
běd, strastí mých,
to sílu mi dá
v dobách všech nesnadných.

**Ref.: Pán je světlo mé,
zdroj síly a krás,
On bezpečně vede
mne v každý čas,
Pán je světlo mé,
zdroj síly a krás,
On bezpečně vede
mne v každý čas.**

2. Pán je světlo mé,
však kolem je mrak,
ten skličuje mne
a mdlí víry zrak.
Zda může tma nevěry
být stále tam,
kde kraluje Pán Ježíš
svou mocí sám?

3. Pán je světlo mé,
když s hříchem jdu v boj,
On vede mne sám
a dá Ducha zbroj.
On v slabosti mé
dává sílu mi svou
a provede mne nocí
tou bouřlivou.

1. Bez obav lásce věřím,
té lásce Pána k nám
a jí se cele svěřím,
vždyť Bůh je láska sám.
Ač bouře nitrem zmitá
a duši zkrušil stín,
mně v tmách den s Pánem svítá,
s ním dál jdu jistě, vím.

2. Dnes vím již o Pastýři,
proč mám se zlého bát?
Kam Pán jde, můj krok míří
a půjdu s ním vždy rád.
Vždyť zná On cestu moji,
o zrádných místech ví,
když ztrácím víru svoji,
mne najde, povzbudí.

3. Pán stádce své zve k vodám
a pastvám zeleným,
když svůj zrak k němu zvedám,
za mraky slunce zřím.
V něm pohled víry sílí,
vpřed s ním vždy mohu jít,
On dovede mne k cíli,
tam s Pánem vždy chci být.

---

1. Vzhůru, bratři, k boji,
přemáhat jdem hřích,
sílu můžem získat
ze slov Kristových.
Vpřed nás vede Ježíš,
pomoc dá nám svou.
Ti, kdo v jeho moci půjdou,
padnout nemohou.

**Ref.: Bratři, v tomto boji
nesmíme se bát,
vždyť nám sílu svoji
Ježíš slíbil dát.**

2. Vzhůru, bratři, jděme
bok po boku dál,
vždyť jsme Boží církev,
Ježíš je náš Král.
Kristovým jsme tělem,
buď v nás jeho Duch,
spojeni jsme živou vírou,
mocný je náš Bůh.

3. Vzhůru tedy, bratři,
jděme hlásat všem,
že je Kristus volá
v zaslíbenou zem.
On už brzy přijde
jako Král a Pán,
vítězně a slavně bude
boj náš dokonán.

1. Jezu, jako pastýř voď nás,
chceme býti stádcem tvým,
pouští světa doprovod zas
k pastvám věčně zeleným,
pouští světa doprovod zas
k pastvám věčně zeleným.
Všem, jenž bloudí v širém světě,
nabízíš vždy pomoc svou,
i my, Pane, slyšíme tě,
chceme kráčet za tebou.

2. Koho, Pane, víc než tebe
měli bychom milovat?
Vždyť jsi přece přišel z nebe
za nás hříšné život dát,
vždyť jsi přece přišel z nebe
za nás hříšné život dát.
Ani jedna ovce tvoje
se ti nikdy neztratí,
vždyť i z nejprudšího boje
ruka tvá ji vychvátí.

3. Koho vedeš, tomu, Pane,
zlý nemůže ublížit,
ať se co chce jemu stane,
bude s tebou věčně žít,
ať se co chce jemu stane,
bude s tebou věčně žít.
Šťasten tam pak bude státi,
kde jej Otci odevzdáš.
Prosíme tě, dej nám znáti,
že jsme tvoji a ty náš.

---

1. Jednou přijde světu čas,
v kterém zhasne slunce jas,
a já stanu s Kristem tam,
kde vše bude zjevné nám,
pak zvím, Pane, teprve,
co jsem dlužen lásce tvé.

2. Potom hříšných zazní hlas:
„Hory, skály, skryjte nás!“
A já s bázní, třesením,
oděn budu spasením,
pak zvím, Pane, teprve,
co jsem dlužen lásce tvé.

3. Až před trůnem milosti
oděn budu svatostí,
zemských poskvrn hříchu prost
spatřím tvoji velebnost,
pak zvím, Pane, teprve,
co jsem dlužen lásce tvé.

---

1. V něžné lásce Nejvyššího
radostné buď, srdce mé.
Oko Tvůrce nebeského
nespí ani nedříme,
nespí ani nedříme.

2. V mocné péči Nejvyššího
vede k cíli cesta tvá.
V každé bouři žití tvého
Pán ti žehná, pomáhá,
Pán ti žehná, pomáhá.

3. Když je sám Bůh skrýše tvoje,
tvoje zbraň i ochrana,
vítězstvím pak skončíš boje,
radost najdeš u Pána,
radost najdeš u Pána.

4. Doufej tedy, srdce, směle,
vděčnost Bohu projevuj.
Nikdo z ruky Stvořitele
nevyrve ti podíl tvůj,
nevyrve ti podíl tvůj.

---

1. Hrad přepevný je Pán Bůh náš,
zbraň naše v každé době.
On sám nad námi drží stráž,
stále nás vede k sobě.
Však z těch Božích cest
chce nás ďábel svést.
Má moc velikou,
Istí vábí za sebou,
však s ním vše končí v hrobě.

2. I když svět zloba ovládá
a hříchy k zemi tlačí,
u Pána tíhu odkládám,
vždyť Ježíš na ni stačí.
Kníže temna sám
uškodit chce nám.
Nemusím se bát,
Pán Ježíš mne má rád,
On po boku mi kráčí.

3. Jen Ježíš Kristus zůstává
a nemění se věkem,
On dary Ducha předává,
je lékařem i lékem.
Ať svět vezme snad
vše, co mám zde rád,
nezůstanu sám,
brzy jej přivítám
v příchodu nedalekém.

---

1. Pán Vůdce můj, jak slavná zvěst!
On bezpečně mne chce vždy vést,
On cestu určil i můj cíl
a chce, bych šťastný věčně byl.
Ó Pane můj, ty veď mne sám
a doved' k nebes výšinám,
ó Pane můj, ty veď mne sám
a doved' k nebes výšinám.

2. Pán vůdce můj, jdu směle dál,
byť svět mi celý v cestě stál.
Vždyť přede mnou jde mocný Král,
proč bych se tedy jíti bál?
Ó Pane můj, jen při mně stůj
a v bojích vždy mne posiluj,
ó Pane můj, jen při mně stůj
a v bojích vždy mne posiluj.

3. Pán vůdce můj, pluj, loďko, vpřed,
byť bouřil kolem celý svět.
Pán bouří každou utišil
a přístav klidný připravil.
Ó Pane můj, veď loďku mou,
ať vpluji v zemi slíbenou,
ó Pane můj, veď loďku mou,
ať vpluji v zemi slíbenou.

---

1. Snažně běžím, časem těžím,
o život mi jde.
K cíli musím, i když zkusím
žal a bolest zde.
Zlákat já se nesmím dát,
nechci světa svodů dbát.
Bůh mne sílí, vede k cíli,
kupředu mne zve.

2. S touhou spěji radostněji
v náruč Kristovu.
Zameškání v cestě brání
k nebes domovu.
Kdo snad v běhu zaváhá,
na zcestí se dostává.
Svést se nedám, svůj zrak zvedám
k trůnu Otcovu.

3. Sám jsem slabý, svět mne vábí,
duše zemdlívá.
Veď ty sám mě, tvé jen rámě
sílu k tomu má.
Vím, že rád mi pomáháš,
Duchem svým mi sílu dáš,
bych až k cíli, Pane milý,
v sídla dospěl tvá.

1. Kdo bude, Pane, bydlet v stánku tvém,
na hoře svaté tvé kdo může být?
Kdo v upřímnosti chodí,
bližním svým kdo neuškodí,
ten na svaté hoře tvój bude žít.

2. Kdo bude, Pane, bydlet v stánku tvém,
na hoře svaté tvé kdo může být?
Kdo hájí jiných práva,
každému, co jeho, dává,
ten na svaté hoře tvój bude žít.

3. Kdo bude, Pane, bydlet v stánku tvém,
na hoře svaté tvé kdo může být?
Kdo pevně v pravdě stojí,
vytrvá ve víry boji,
ten na svaté hoře tvój bude žít.

---

1. S touhou v srdci hledme k Pánu
v boji s hříchem kolem nás,
zahojí On každou ránu,
pomoc svou dá v pravý čas.
K němu vždy a v každém bolu
vznesme vírou zraky své,
dá nám chléb ze svého stolu,
ze své říše nebeské.

2. Odlož marné světa touhy,
jenom Pánem dej se vést.
I když vzdálen na čas pouhý,
sejít můžeš z dobrých cest.
Když chceš s Pánem jednou býti,
rád vždy jeho slovo slyš,
nechtěj sám bez něho jíti,
již dnes můžeš být mu blíž.

3. Nes mu všechna svoje přání,
každý svého srdce vzdech.
Pán tě s láskou stále chrání,
dá ti sílu v těžkostech.
K nebi výš se vděčně dívej,
v každé chvíli Pánu věř,
bratru svému o něm zpívej,
aby rád jej poznal též.

---

1. Nechci víc než tebe, Pane,
v tomto světě mít,
nechci víc, než jednou v nebi
s tebou věčně být.

**Ref.: Ty jen sám, ty jen sám,
buď mi vším, tu prosbu mám.
Ty jen sám ved' mne tam,
kde ti chválu vzdám.**

2. V bídě mé kdo mimo tebe
tak mne pochopil?
Kdo mne stále volal něžně,
cestu ozářil?

3. Čím jsou pro mne časné věci,
když tě, Kriste, mám?
Hyne všechno, svět co dává,
tys můj poklad sám.

4. Proto chci jen v tobě složit
časný život svůj,
abych mohl jednou vjíti
v domov věčný tvůj.

---

1. Můj Bůh žije, vím,
a z výše své k nám
se sklání jako předobry Pán.
Já být chtěl bych s ním,
kde dlí On sám,
s ním vstoupit do nebes bran.

2. Můj Bůh o mně ví,
On bídu mou zná,
však z lásky ke mně hřích mé sňal.
Když lkám, odpoví
a sílu dá,
pak žít s ním mohu zas dál.

3. Můj Pán v slově svém
slib královský dal,
že vrátí brzy v slávě se k nám.
Já vím, přijde den,
kdy slávy Král
svou vládu převezme sám.

---

1. Sione nádherný, svatý,
kde sídlí mír a klid,
mé srdce po tobě touží,
tam budu s Pánem žít.

**Ref.: Ó město nádherné, svaté,
slíbená vlasti má,
jak často zde touží má duše
už vejíti v sídla tvá.**

2. Tam není nemoci více,
běd ani loučení,
tam srdce teprve pozná,
čím je nám spasení.

3. Trůn je tam Ježíše mého
a na něm v slávě On,
kolem pak mohutně zvučí
díků a chvály tón.

1. Já vím, komu jsem uvěřil,
to nikdo nevezme mi.
Já v nebesích mám lepší díl
než zde, na této zemi.
V co tady doufám, uzřím tam,
kde dědictví u Pána mám,
kde dědictví u Pána mám
se spasenými všemi.

2. Je život krátký zápas jen.
Pak korunu tak skvoucí
mi Ježíš dá, až přijde den
s odměnou přezádoucí.
Pán, který za mne přišel mřít,
mne svojí rukou bude krýt,
mne svojí rukou bude krýt,
je vždy mi ku pomoci.

3. Můj Pane, vyveď mne ty sám
ze světa marnivosti,
veď do nebe, kde domov mám,
tam k sobě, do radosti.
Svět, ať je třeba plný krás,
ten trvá jenom krátký čas,
ten trvá jenom krátký čas,
chci k tobě do věčnosti.

---

1. Toužím k svému Pánu jít,
blízko něho stále být,
kde mne v klidu domova
vítá náruč Otcova.
Toužím v jeho blízkosti
složit všechny starosti,
dobře vím, že v lásce své
naplní On touhy mé.

2. K městu slávy kráčím rád,
kde mi Bůh chce místo dát.
V něm, co trápí duši mou,
utíší On láskou svou.
Nebude už pláč a hřích
tam u nohou Kristových.
Až se s Pánem uvidím,
žít pak budu stále s ním.

3. Tak se stále častěji
sílím touto nadějí,
že se Pán můj vrátí již,
uvede mne ve svou říš.
Tam pak hymny radosti
zpívat budu s vděčností,
kde jen Pán Bůh bude nám
sluncem, světlem, chrámem sám.

---

1. Svou lásku ti dávám,
jsi Spasitel můj,
když hřích srdce trápí,
ty dáš pokoj svůj.
Tvá láska, můj Pane,
je nadějí mou,
mne vede a sílí,
je mou záchranou.

2. Svou lásku ti dávám
a dík v srdci mám,
že hříchy jsi všechny
mi odpustil sám.
Vždyť z lásky jsi pro mne
i kříž postoupil,
jen pro moje blaho
ten kalich jsi pil.

3. Svou lásku ti dávám
a tvým chci vždy být,
i na nové zemi
tě písněmi ctít,
kde nebude žalu,
slz, ran, soužení.
Tam budeme spolu
už bez loučení.

4. Až přijdeš, můj Králi,
a vezmeš mne tam,
kam s touhou své zraky
dnes jen upírám,
pak v příbytcích slávy,
kde věčný je den,
ti čest budu vzdávat
a chválit tě jen.

---

1. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj,
naděje má jistá, jen vždy při mně stůj.
Mne zmáhá již hříchu mnohá tíž,
veď mne, Spasiteli, sám jen k sobě blíž.
Ó Pane milý, naděje má,
doved' mne až k cíli, tam v sídla svá.

2. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj,
útěcho má jistá, jen vždy při mně stůj.
Bolest a žal uť mne snášet dál,
doved' do své vlasti, již jsi přichystal,
kde není hoře, kde není hřích,
kde je lásky moře, tam v nebesích.

3. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj,
ty jsi pomoc jistá, jen vždy při mně stůj.
Když budu mít ten svět opustit,
dovol mi, až přijdeš, do života vjít,
tam k trůnu slávy v nebeskou říš,
kde je pokoj pravý, tam, kde ty dlíš.

---

1. Zda se sejdeme jednou zase,
smutku kde již není víc,
tam v tom krásném, věčném jase,
tam, kde září Krista líc?

**Ref.: Ano tam, ano tam,
ano, tam se sejdeme zase,
v říši světla, nebes krás,
tam před tváří Boží zas.**

2. Zda též vejdem všichni jednou
tam, kde trůn Beránkův jest,
v nebes říši zaslíbenou
po všech bouřích našich cest?

3. Zda to město svaté zříme,
jeho brány dokořán,
zda i vjít tam všichni smíme,
kde nás vítat bude Pán?

---

1. Spasiteli, Jezu drahý,
náš slyš vroucný hlas,
když jsi k sobě pozval jiné,
nepomíjej nás.

**Ref.: Jezu, Jezu,
slyš náš vroucný hlas,
když jsi k sobě pozval jiné,
nepomíjej nás.**

2. Koho bychom měli v světě,
koho v nebesích,
ty nad život nám jsi dražší,
Králi dítek svých.

3. V důvěře se náš hlas nese
k trůnu milosti,
pomoz nedověře naší,
z hříchu vyprosti.

---

1. Vzhůru zraky zvedám
v nadehvězdnu říš,
svého Pána čekám,
brzo přijde již.
To je touhou mojí,
mého žití snem,
že mne v náruč svoji
přivine v království svém.

Ref.: **Náš vrátí se Pán,**
svůj slib přece dal.
Už přijde pro svoje věrné
všemocný nebeský Král.
Náš vrátí se Pán,
svůj slib přece dal.
Už přijde pro svoje věrné
všemocný nebeský Král.

2. Všichni, kdo dnes chtějí
úzkou cestou jít,
v náruč Boží spějí,
v slávě budou žít.
Pán své slovo splní,
vždyť je církvi dal,
svou krev prolil za ni,
z lásky se obětoval.

3. Svůj zde domov nemám,
poutník jsem a host,
krásnější zem hledám,
být chci hříchu prost.
Tam, kde není strasti,
bolu, smrti víc,
tam v nebeské vlasti
pohlédnu v Kristovu líc.

1. Jak bude nám, až po skončeném boji
si jednou oddechneme naposled
a z této země ve vlast věčnou svoji
vejdeme k Pánu v nový, lepší svět.
Až hříchu, smrti pozbaveni cele
setřeme z čela cesty prach a pot,
tam budem chválit svého Spasitele,
kde navždy zmizí každý hříchu svod.

2. Jak bude nám, až věčný nebes Vládce
postaví sám po pravici své nás
a řekne: „Vejdí, požehnané stádce,
v království mé, jež očekává vás.“
Pak pohlédneme v milé oči jeho,
jež pro nás kdysi slzy ronily,
i v drahé rány Spasitele svého,
které nás trestu smrti zbavily.

3. Jak bude nám! Vždyť co zde nevidáno,
co lidem nikdy nezaznělo v sluch,
co srdcím porozumět není dáno,
to dítkám svým připravil dobrý Bůh.
Jen jděme tedy kupředu vždy stále,
vzdorujme vírou pokušením všem,
pak jednou odpočinem dokonale,
až vejdem v onu zaslíbenou zem.

---

1. Na věky zřít tvou tvář,
to moje přání je,
v mé noci jasná je to zář
a hvězda naděje.
Já šel jsem světa kraj
a hledal domov svůj
a stále toužil najít ráj,
být s tebou, Pane můj.
Tobě blíž, tobě blíž,
být s tebou, Pane můj.

2. Tam k nebi zří můj zrak,
tam v moji otčinu,
a ptám se v touze, zdalipak
u Otce spočinu.
Až uslyším ten hlas:
„Hle, Pán náš kraluje,“
pak vejdu v zemi věčných krás,
v to město pokoje.
V zemi krás, domov můj,
v to město pokoje.

3. Jak mnohý bol a žal
už hřích mi připravil,
on z života mi radost vzal,
den ve tmě proměnil.
Však ty mne potěšíš,
zas vzejde slunce zář,
za ruku mou mne uchopíš
a spatřím tvoji tvář.
Pane můj, Králi můj,
chci spatřit tvoji tvář.

4. Na věky tvář tvou zřít
mně dopřej, Otče můj,
za tebou srdce touží jít,
mne k sobě přitahuj.
Jsi nejen útěcha,
jsi radost, štěstí mé,
vím, ruka tvá mne nenechá,
mne vede k slávě tvé.
Bože můj, Otče můj,
mne doved' k slávě své.

---

1. Já bych tak rád šel domů,
kde Otce svého mám,
vždyť tolik stále toužím
už nebýt déle sám.
Hřích nezraní mne více
a bolest nepoznám
v té svobodné nebes vlasti,
kam zve mne lásky Pán.
V té svobodné nebes vlasti,
kam zve mne lásky Pán.

2. Zve Otec můj mě domů,
mne doma též chce mít.
Tam k uvítání budou
mi krásné písně znít.
Když andělským těm tónům
já v duchu naslouchám,
tu dojetím zrak se rosí
a hledím v touze tam.
Tu dojetím zrak se rosí
a hledím v touze tam.

3. Mne Kristus vede domů,
kde pravý vládne mír,
tam nezlomí mou duši
víc dravý bouře vír.
Smrt zbavena je vlády,
vždyť život dává Pán.
Já konečně Otce vidím,
má náruč dokořán.
Já konečně Otce vidím,
má náruč dokořán.

---

1. Krásnou vlast připravil pro svůj lid
milý náš Spasitel v nebesích.
Budeme radostně, věčně žít
v Kristových nebeských příbytcích.

**Ref.: Krásnou vlast na nebi
připravil věrným svým Spasitel,
krásnou vlast na nebi
připravil věrným svým Spasitel.**

2. Pane náš, otevři také nám
brány ty nebeské z milosti.
Doved' nás k nadhvězdným končinám
a ve svém domově uhosti.

3. Spásy zvěst zaznívá ze všech stran:
příbytky chystá Pán dětem svým,
z lásky své veliké dá je nám,
potom žít budeme věčně s ním.

---

1. Veď mne stále, Otče můj,
cestu Písmem ozařuj,
dej mi srdce upřímné,
zachovej mne v lásce své.

2. Ze všech stran když hrozí hřích,
chraň mne mocně v rukou svých,
provázej mne úskalím,
ať na cestě nezbloudím.

3. Prosím vroucně, Pane můj,
ve všech bojích při mně stůj.
Obdař mne svou milostí,
vírou, silou, moudrostí.

4. Jen v tvé moci sloužit smím
s láskou bližním potřebným,
sílu dá mi blízkost tvá
a pro věčnost zachová.

---

1. Já znám překrásnou jednu zem
a po ní toužím v srdci mém,
tam žádná strast netíží víc
a radost věčná zdobí líc.

**Ref.: Ó blahá zem, překrásná zem,
v ní nebude již smrti sten.
V ní slávou všechno září nám
a cherub pěje chválu tam.
Až v domov věčný vejdu svůj,
pak život dá mi Ježíš můj.**

2. Pán s námi bude přebývat,
s ním budeme se radovat.
Tam mocné dílo spasení
již pozná celé stvoření.

3. Mne netáhne víc hříšný svět,
já nechci se už vrátit zpět.
Ty kraje s věčnou krásou svou
nám splní touhu odvěkou.

---

1. Náš Pane, zůstaň s námi jen,
když noc se blíží, hasne den,
kéž stínem noci, hustou tmou
nám svítíš jasnou tváří svou.

2. Ať slovo tvoje v tento čas
svou mocí v jedno semkne nás
a přidá víry, nových sil,
by sbor náš ke tvé slávě žil.

3. Sám Duchem svatým posvět' nás
a připrav na ten slavný čas,
kdy přijdeš v moci, svatosti
a vezmeš nás do věčnosti.

---

1. Tam, kde v Páně jménu
zní modlitby hlas,
kde lid k Bohu svému
rád jde v každý čas.
Tam, kde v pravdě jeho
bratři svorní jsou,
dá On Ducha svého,
pomoc nebeskou.

2. Tam, kde Láska věčná
sílu dává nám,
Moudrost nekonečná
svůj si staví chrám.
Kde vždy znějí písně
k Boží chvále jen,
tam bez bázně, tísně
Bůh je veleben.

3. Tam, kde naše touha
v nebi cíl svůj má,
zdá se méně dlouhá
cesta únavná.
Pánu dejme sebe,
život svůj již dnes,
On pak mne i tebe
vezme do nebes.

---

1. Ty, Bože lásky, Bože slitování,
k nám dolů sešli milosti své jas.
Ať nás před pádem láska tvoje chrání
a slitování doprovází nás,
a slitování doprovází nás.

2. Srdcem svým nás uč vroucně milovati,
nekonečně, bez mezí, bez hranic,
a kdo by padl, ty mu pomoz vstáti
a vdechni do srdce mu lásky víc,
a vdechni do srdce mu lásky víc.

3. A naše hříšné srdce nauč, Pane,
umět se s láskou k druhým přiblížit,
ať cokoli se v životě snad stane,
pak musí odpuštění v srdci znít,
pak musí odpuštění v srdci znít.

4. Ty se nad námi denně slitováváš,
kéž my tě stále za to chválíme,
pomocnou ruku každému vždy dáváš,
i nás to nauč, Bože, prosíme,
i nás to nauč, Bože, prosíme.

---

1. Víra je pohled, jím vidíme cíl,
ve chvílích zlých nám dodává síl,
dědictví po otcích, dar, jenž dal Pán,
v ní nebes brány jsou dokořán.
Víra je zář a svítí tmou,
vírou nás Bůh zve za sebou.

2. Víra je pohnutkou pro lásky čin,
zahání bázeň, nevěry stín.
Když Bohu věříš, chceš věrný mu být,
On ti dá sílu pro bližní žít.
Jen vírou Bůh je Otec náš
a v bližním svého bratra máš.

3. Vírou se vzneseme před Boží trůn,
víra je touha jít k nebesům,
navzdory času a navzdory všem
svou vírou k Pánu Ježíši Inem.
Kdo by se bál vpřed vírou jít?
Věříš-li, můžeš s Pánem být.

---

1. Jak je vzácné, jak je milé
v církvi Páně svorně žít
a jak krásné jsou ty chvíle,
když nám Pán Bůh dá svůj klid.
Pane, dej, abychom v tobě
svoje blaho hledali,
z cesty tvé se v žádné době
nikdy svést nedali.

**Ref.: Pokoj Boží bude s námi,
když nás láska spojí v kruh.
Srdce naše budou chrámy
a v nich sídlit bude Bůh.**

2. Rádi břímě druhých nesme,
vždyť i Pán náš nesl kříž.
Kdo si příklad z něho vezme,
bude stále nebi blíž.
A když snad i křivdu sklidiš,
odpusť bratru v pokoji,
Boží oko všechno vidí,
bolest tvou vždy zahojí.

3. Tam, kde v míru bratři žijí,
žehná dílu nebes Pán
a kde láskou srdce bijí,
On si rád svůj volí chrám.
Jak je vzácné, jak je milé
v církvi Páně svorně žít
a jak krásné jsou ty chvíle,
když nám Pán Bůh dá svůj klid.

1. Bože svatý, v této chvíli
chceme tebou dát se vést,
srdce naše, Pane milý,
v obět živou tobě nést.

**Ref.: Odvrát' mysl od zemského,
utiš bolest všelikou,
dej nám plnost Ducha svého,
naplň láskou nebeskou.**

2. Žalmem chvály, slovy písně
vzdejme Pánu slávu, čest.
Srdce když je plné tísně,
smí se vírou k němu vznést.

3. A když příchod Syna tvého
zemi poctí slávou tvou,
prosti navždy všeho zlého
vejdem v říši nebeskou.

---

1. Hleď na naše shromáždění,
dobrý Pane v nebesích.
Píseň chval a díkyvdání
neseme ti v srdcích svých,
píseň chval a díkyvdání
neseme ti v srdcích svých.

2. Jak ovečky svoje milé,
skromné, dobré učiň nás,
které věrně až do cíle
jdou za tebou v každý čas,
které věrně až do cíle
jdou za tebou v každý čas.

3. Jako Pastýř ved' nás dále,
vodu živou dej nám pít,
slovem svatým syť nás stále,
z ruky tvé je chceme vzít,
slovem svatým syť nás stále,
z ruky tvé je chceme vzít.

4. Chceme zůstat dětmi tvými,
věrní tobě ve všem být,
dnes ti sloužit zde na zemi,
na věčnosti s tebou žít,
dnes ti sloužit zde na zemi,
na věčnosti s tebou žít.

---

1. Dnes vděčně chvalme Pána
v ten požehnaný čas,
že sobotního rána
zas vzešel nový jas.
Ty chvíle jsou jak vláha
pro zemi vyprahlou,
jak spánek plný blaha
pro duši znavenou.

2. Svě díky přinášíme
za Boží lásky čin,
že z kříže přijmout smíme
dar odpuštění vin.
Tys, Pane, z lásky vroucí
náš úděl nesl rád
a život nevadnoucí
chceš všem nám darovat.

3. Jen tobě, Pane, smíme
svou tíhu hříchu dát,
ty odpustiš nám, víme,
a stále nás máš rád.
Nám dávej ze své síly,
slyš našich proseb hlas,
vždyť cestou k spásy cíli
jen ty dovedeš nás.

4. Ty vydobyl jsi práva,
jež my jsme ztratili;
lid tvůj tě očekává,
náš Bože přemilý.
Ve tvé jen přítomnosti
mír, pokoj nastává;
je konec nepravosti,
kde tvůj Duch zůstává.

---

1. Otče v nebi, tvoje děti
shromážděny čekají,
vyslyš skromných srdcí přání,
když tě v písni vzývají.

**Ref.: Pane, veď a osvěcuji nás
jasnou září tváře své.**

2. Požehnání hojně dávej,
zlého zbav nás mocí svou.
Dej, ať vánek Ducha tvého
je nám stálou útěchou.

3. Připrav nás pro slovo svoje,
vždyť je naším pokladem.
Písmem svatým, světlem jasným,
provázej nás životem.

---

1. Chci, Bože, vzdát ti chválu, čest
a srdce své ti v oběť nést;
však především v den sobotní
kéž ti má píseň mile zní.

**Ref.: Já v sobotní chci škole být,
od Ježíše se učít žít,
já v sobotní chci škole být,
od Ježíše se učít žít.**

2. Pomoz mi žákem dobrým být,
bych požehnání tvé směl vzít.
Dej, Pane, ať ti sloužím rád,
nauč mne bližní milovat.

3. Ty v duši mou svůj pokoj dej,
srdce i sluch mi otvírej,
ať slova tvého slyším hlas,
poznávám vzácný Boží čas.

4. Ať nejen dnes, v den sobotní,
mi tvoje slovo mile zní,
však celý život, Pane můj,
pro službu svou mne posvěcuj.

---

1. Haleluja, jitro krásné,
naplněné pokojem,
odkládám rád všechno časné,
vždyť je svatý Páně den.
Bůh v něm svojí dobrotou
potěšuje duši mou.

2. Právý pokoj srdcem vládne
ve dni svatém sobotním.
Starosti mít nechci žádné,
vždyť jsem, Otče, dítkem tvým.
Požehnej mi, Bože můj,
milost svou mi uděluj.

3. Žehnej služebníkům slova,
ústa jejich otvírej,
slyšícím pak stále znova
porozumět moudrost dej.
Ať zní zpěv neb prosby hlas,
slovo tvé vždy sytí nás.

4. A když skončí tyto chvíle,
kéž tě duch náš stále ctí.
Tak jak nyní jsou nám milé,
budou i na věčnosti.
Pak nám dopřej v domě svém
navždy slavit svatý den.

---

1. Naše srdce radost
naplňuje dnes,
píseň díků stoupá
vzhůru do nebes.
Též i vesmír zpívá
stejnou píseň jen
Stvořiteli svému
v svatý Páně den.

2. Ne snad hudby znění,
ani krásný hlas,
ale láska věčná
k nebi táhne nás.
Za tu velkou lásku
Pán buď veleben
v tomto domě Božím
v svatý Páně den.

3. Tam, kde v Páně jménu
dva neb tři jen jsou,
Bůh k nim též se sklání
přítomností svou,
tam je církví svojí
Ježíš oslaven;
s úctou ztiš se před ním
v svatý Páně den.

---

1. Pán Sionu je vládce,
ať jásá celý svět.
Jen pojdme k trůnu milosti,
Bůh dá nám sílu hned.
Ke slávě jeho pějme
vždy mocné písně chval,
před ním se všichni pokořme,
On Pán je, slávy Král.

2. Náš Pán je mocný tvůrce
a na Sionu Král,
On celý vesmír učinil
a udržuje dál.
Jen zůstaň jeho dítkem,
vždy věrný v každý čas,
a k chvále Pána v nebesích
již dnes svůj připoj hlas.

3. Na celé tváři země
kdo se mu vyrovná?
Vždyť krása moře chválí jej
i země nádherná.
Tak oslavujme Pána
a pějme písně chval,
svět celý aby nakonec
jen Bohu poctu vzdal.

---

1. Žalm chvály ať Pánu dnes k oslavě zní,
když lid Boží opět se shromáždít smí.
On, Bůh věrný, stálý je v dobrotě své,
a nás, lidi nehodné, k svým hodům zve,
a nás, lidi nehodné, k svým hodům zve.

2. Je krásné tu před Pánem společně stát,
vždy radost a sílu jen od něho brát.
Zde složití smíme svou pozemskou tíž
a na křídlech víry se vznést k němu blíž,
a na křídlech víry se vznést k němu blíž.

3. Zde známe vše zčásti a zastřeně jen,
tam v Pánu nám vzejde již plnosti den,
zde hřích budí v nás mnohý bolesti vzdech,
tam ctít budem Pána již bez úhon všech,
tam ctít budem Pána již bez úhon všech.

4. K té svatyni v nebi, kde ve světle dlíš,
nás táhni, ó Pane, vždy blíže a blíž.
Pak utichne lkání a pomine stín,
až nás vezmeš k sobě, tam v lásky své klín,
až nás vezmeš k sobě, tam v lásky své klín.

---

1. Jak příjemně je, Bože můj,
kde v slávě přebýváš,
tam, Hospodine zástupů,
kde chrám svůj svatý máš.

2. Má duše touhou vyprahlá
by chtěla k tobě vjít,
kde srdce žízni trápené
smí živou vodu pít.

3. Tam vrabec místo nachází,
kde křídla složí svá,
a vlaštovička mladým svým
tam hnízdo udělá.

4. Tam ptáčata jsou v bezpečí,
kde stojí oltář tvůj.
Ty, Hospodine zástupů,
sám Bůh a Král jsi můj.

5. Jak šťastný je, kdo v domě tvém
ti chválu, čest chce vzdát,
vždyť jeho srdce u tebe
svou sílu může brát.

---

1. Nejmilejší Ježíši,
sešli jsme se k slovu tvému.
Dej, ať duch se utiší
k naslouchání jenom jemu.
Chceme k tobě, Pane milý,
mysl povznést v této chvíli.

2. Rozum náš i schopnosti
mráкотou jsou zahaleny,
dokud nejsou jasností
tvého Ducha osvíceny.
Dobře činit, myslet, znáti
můžeš nám jen ty sám dáti.

3. Světlo slávy Otcovy,
Tvůrce světů od věčnosti,
všechny učíň hotovy
vnímat tvůj hlas s upřímností.
K zpěvu, prosbám, ke kázání
dávej svoje požehnání.

---

1. Králi věčný, žehnej nám
svatým požehnáním,
k svému lidu skloň se sám,
když se tobě klaní.
Pane, naplň všechny nás
dary Otcovskými,
chceme dnes i v každý čas
zůstat dětmi tvými.

2. Díky, že nám požehnáš
v lásce nekonečné,
svoje stádce zachováš
z milosti své věčné.
Ať nás už nic nedělí
s tebou, dobrý Pane,
potom spolu s anděly
tobě chválu vzdáme.

1. Buď, mocný Bože, s námi,
veď nás vždy Duchem svým.
Kéž ruka tvá nás chrání,
ať jsme vždy lidem tvým.
Veď nás vždy v pravdě, Pane,
naš směr ty určuj sám,
ať každý z nás tam stane,
kde tvé je slávy chrám.

1. Prosbu naši, Bože, slyš,
když se nyní rozcházíme,
dej, ať jsme ti stále blíž,
tvého Ducha nermoutíme.
Tvoje ruka ať nás chrání,
dávej nám své požehnání.

---

1. Pane, dej nám požehnání,
naplň nás svou radostí.
Ať nás ruka tvoje chrání,
dává sílu v slabosti.
Povzbuď, Pane, potěš, Pane,
na nás pohleď s milostí.

2. Pane, přijmi chválu, vděčnost
za dar lásky, spasení.
Kéž tvůj odkaz: pravda, věrnost,
naše srdce naplní.
Veď nás k sobě, stále k sobě,
ať nás tvůj Duch promění.

1. Kéž se milost Spasitele
sklání v Boží lásce k nám,
svatý Duch ať změni cele
naše srdce ve svůj chrám.

2. Radost, pokoj nalezneme
jen u Krista v každý čas;
v jednomyslnosti jděme,
kam Duch svatý vede nás.

---

1. Sobota krásná, jak milý to čas,
přináší pozdravy nebeských krás,
všichni jsme hotovi slyšet spásy zvěst
a v předsíni pozemské vzdávat Bohu čest.

**Ref.: Sobota krásná, jak milý to klid,
vítá ji radostně Ježíšův lid.
Sláva, čest, chvalo zpěv budiž vždy vzdán
našemu Králi ze všech světa stran.**

2. Sobota krásná. Po námaze dní,
sílu a útěchu získáme v ní.
Sám Otec nebeský ten den připravil,
aby mnoho dobrého v srdce naše vлил.

3. Sobota krásná. My toužíme dnes
do Boží blízkosti vírou se vznést.
Svá srdce, Pane, ti znovu chceme dát,
dobrotu a věrnost tvou vždy oslavovat.

4. Sobota krásná. Ten nebeský klid
pokojem naplní věřící lid.
S tebou chci, Ježíši, vždy radostně jít,
a v sobotu tvou věčnou ve tvář tvoji zřít.

---

1. Den sobotní opět zavítal k nám,
z lásky jej daroval svým dětem Pán.
Stvořitel v šesti dnech dílo dokonal
a den sedmý posvětil, pro nás požehnal.

**Ref.: Pomni na sobotní den svatý můj,
abys jej zachoval ty i dům tvůj.
V šesti dnech stvořil Bůh nebe i zem,
sedmý den požehnal k radosti všem.**

2. V úctě a lásce vždy den Páně měj,
své všední záliby v něm odkládej,
pak radost v Bohu svém budeš stále mít,
požehnáním svým chce tě Pán tvůj obdařit.

3. Ve slově svém praví Pán laskavý,
co vše pro nás v nebesích připraví.
Jak šťastný již nyní je člověk ten,
který věrně zachová sobotní zde den.

1. Jen pojď a pohleď vzhůru,
vždyť nebe mluví k nám,
že všechno dobře stvořil
naš Tvůrce, nebes Pán.

**Ref.: Den sobotní nám připravil
tu nejkrásnější ze všech chvil.
Zpívejme, jásejme,
čest Bohu vzdávejme.**

2. Jak vzácný mír a pokoj
tam všude nastává,
kde jenom Boží vůli
se srdce poddává.

3. Když slavně Boží slovo
dnes zaznívá v náš sluch,
pak mocně povznáší nás
blíž k Pánu jeho Duch.

4. Když je na zemi této
den jeho milý nám,
jak bude potom jednou
u Pána v ráji tam?

---

1. Svatá doba, Páně den.
Hospodin buď veleben.
On sám den ten oddělil,
požehnal a posvětil;
i já práci odkládám,
vůli Boží v úctě mám.

2. Ticho vůkol, svatý čas,
z nebe volá Páně hlas:
„Pojďte, lační, žízniví,
jsem váš Otec pečlivý,
touhu vaši dobře znám,
manu z nebe sešlu vám.“

3. Něžně volá Boží Syn:
„Pojď, kdo lkáš pod tíhou vin,
hříchy tvé i bídu tvou
obmyl jsem již krví svou,
spasení ti vydobyl,
v nebi se mnou tvůj je díl.“

4. Přijď, ó Duchu svatý, přijď,
a sám kroky moje říd,
srdce moje posvěcuji,
mocí svou vždy při mně stůj,
bych tam jednou, kde jsi ty,
věčně slavil soboty.

---

1. Pokoj Boží, klid sobotní,
sešli, Pane, z nebes nám;
pravou zbožnost dej do srdcí,
Duchem svým nás veď ty sám.
Uč nás, ať tě posloucháme,
pro tebe se světa vzdáme.

**Ref.: Jako lid svůj připrav nás
k službě své na věčný čas.**

2. Posvět srdce, obnov mysl,
potlač každou žádost zlou;
strast neb smutek když by tížil,
stůj vždy při nás mocí svou.
Osvět rozum, dej nám sílu
porozumět tvému dílu.

3. Dej, ať v svaté horlivosti
zvěstujeme slávu tvou;
zbav nás každé pochybnosti,
posvěcuj nás pravdou svou.
Očisti rty učícího,
připrav srdce slyšícího.

4. Dej ať všichni dospějeme
k tobě, Dárce života,
tam, kde setře slzy z lící
nám všem tvoje dobrota.
V sobotu pak věčnou tvoji
tam se chvály naše spojí.

---

1. Můj Bože, má jsi chvála, čest,
ať srdce mé vždy tvoje jest,
den sobotní sám požehnej
a lásku, milost znát mi dej.

2. Vlož slova svá mi v srdce sám,
ať činím, nejen naslouchám.
V mém životě vždy při mně stůj
a Duchem svým mne posiluj.

3. Ať nejen dnes, v den sobotní,
mi slovo tvoje mile zní,
však den co den mne, Pane můj,
k své lásky službě posvěcuj.

---

1. Tak vzácný je a milý
den svaté soboty,
v něm víra naše sílí
vždy z Boží dobroty.
Skoň v úctě svoje čelo
před Stvořitelem svým,
by v mysli tvojí znělo:
Je Vládce nebeským.

2. V své sobotě nám radost
sám Pán chce z lásky dát
a vzít nám každou starost
a nám všem požehnat.
V ní, zřídlu tryskajícím,
jež v ráji pramení,
je láska žehnající
a Boží znamení.

3. Vznes výš se pevnou vírou
až k trůnu milosti,
ať zní již zemí šírou
tvá píseň vděčnosti.
Tak vzdávej díky svoje
a zpívej s nadšením,
že Bůh ti z lásky zdroje
dá věčné spasení.

---

1. Můj Bože, Otče na nebi,
dnes ústa má tě velebí,
v ten památný den stvoření
chci zpívat písně sobotní.

2. Tak vzácný nám je tento den,
v něm zmírní se i bolu sten.
Když Boží pokoj v srdci je,
nic výhled víry neskryje.

3. Když svítí tvého slova jas
a pravda věčná vede nás,
tu jistě k cíli dojdeme,
před trůnem tvým pak staneme.

4. Tam vyplní se tužeb sen,
tam radost bude, věčný den.
Tam Pán Ježíš nás uvítá
a dá nám věnec života.

---

1. Další týden vedl nás
dobrý Bůh zas rukou svou.
Proto náš se nese hlas
k jeho trůnu s důvěrou.
Všední práce zproštění
pějme Pánu s nadšením,
všední práce zproštění
pějme Pánu s nadšením.

2. Když se k Otci modlíme
ve tvém jménu, Pane náš,
k nám se skláníš, věříme,
odpuštění hříchů dáš.
/:Sejmi všechny starosti,
daruj nám klid v hojnosti.:/

3. Když se k tobě blížíme,
dej nám znáti milost svou,
ať tvou slávu spatříme
shromáždění před tebou.
/:Dnes již dávej poznat nám,
dítěm svým co chystáš sám.:/

4. Slovem svým nás potěšuj,
pokání dej hřešícím,
naši víru posiluj,
útěchou buď plačícím.
/:Sobotní klid dopřej nám
prožít s tebou v nebi tam.:/

---

1. Na všech cestách, v každé chvíli,
zpívám rád o Pánu svém,
tím víc moje srdce sílí,
když si zpívám v Páně den.

**Ref.: Bůh již odňal, co mne tíží,
vlévá radost v srdce mé,
s láskou zrak můj k němu vzhlíží,
přináším mu díky své.**

2. S úctou andělé jej chválí,
v písni slaví Boží čest;
však jen lidé nebes Králi
díků za milost mohou nést.

3. S láskou moje srdce touží
k Pánu všechny bližní zvat,
tíha hříchu když je souží,
Bůh jim milost svou chce dát.

---

1. Ten Páně den,
v němž jasné světlo zříš,
nás vede stále k Bohu bliž.
V něm, kdo je znaven, najde klid
a předzvěst nebes krás
v něm může mít.

2. Den sobotní
má světu pokoj nést,
v něm člověk vzdát má Bohu čest,
je poslem lásky jeho k nám,
v něm srdce vzhlížet smí
až v Boží chrám.

3. V tom Božím dni
nám Kristus příklad dal,
když věrně sám jej zachoval.
Ten den je Božím znamením,
jej chceme světit též,
být s Pánem svým.

4. Sobotu svou
Bůh lidem v ráji dal,
ji posvětil a požehnal.
My dnes v ní chceme Boha ctít,
ve věčné sobotě
pak s Pánem žít.

---

1. Chci Pánu Bohu dík
i vroucí chválu vzdát
a za den sobotní
mu s láskou děkovat,
kdy od pozemské časnosti
se mysl vznáší k věčnosti,
od časnosti do věčnosti.

2. Přijď, Kníže pokoje,
a vejdi v srdce mé,
bys mohl stvořit v něm
ten obraz lásky své.
Mých vin a hříchů sejmi tíž
a dej mi svoji milost již,
a daruj všem svou milost již.

3. K nám, Duchu svatý, přijď,
buď s námi mocí svou,
ať, kdo tě v srdci ctí,
má víru přepevnou.
Ty v síle své nám pomoz žít
a vítězný boj dokončit,
dej výborný boj dokončit.

---

1. Zas sobotní je Páně den,
v němž ztiš se, duše má,
a k Ježíši jdi s pokorou,
On tobě požehná.
Když Tvůrce dílo dokončil,
den sobotní sám oddělil,
i nám jej z věčné lásky dal,
sám posvětil a požehnal.
Já též chci jít
to požehnání vzít.

2. Sám Ježíš přišel spasit svět,
nás z hříchů vykoupil,
své dílo v pátek dokonal,
v sobotu v hrobě byl.
Však jako vítěz z hrobu vstal
a pouta smrti přetrhal.
On hřích svým dětem odpustil,
jim život věčný připravil
a chce je vzít,
kde s ním pak budou žít.

3. Své srdce hříchem zraněné
dej Pánu Ježíši,
vždyť On i dnes je lékařem,
tvou bolest utiší.
Již brzy pro svůj přijde lid,
i ty s ním věčně můžeš být
a sobotní den s Pánem svým
též světit s lidem spaseným.
Na věčnosti
jej chválit s radostí.

---

1. Sobotní den dal nám Pán,
v něm svým dětem žehná sám,
osvěží nás slovem svým,
k zdroji spásy půjdem s ním.

2. V tom dni svatém znovu nás
vede Bůh do rajsých krás,
utíší náš shon a vír,
je v něm Boží klid a mír.

3. Mluví k nám v něm Boží hlas,
v srdce vlévá nebes jas,
jatým hlásá svobodu,
zbloudilé zve k domovu.

4. Všemu světu přináší
nebes pozdrav nejdražší.
S otcovským jde pozváním:
Domů pojd', jsi dítkem mým.

---

1. Mám v srdci plno radosti,
na den se těším Páně,
v něm hojnost Boží milosti
rád vezmu z jeho dlaně.

**Ref.: Den plný požehnání,
den plný požehnání,
v něm se opět k nám
slovem svým Bůh sklání.
Ó den plný požehnání.**

2. Já v domě Božím místo mám,
kde po skončeném díle
rád se svým Pánem prožívám
vždy krásné, šťastné chvíle.

3. Z té naší školy sobotní
se díky nesou k Pánu.
Bůh sklání se k těm, kdo jsou v ní,
a svou jim dává manu.

4. Ve slově Božím máme zdroj,
jenž vodu živou dává,
ten ztlíší každý nepokoj.
Buď Pánu za to sláva.

---

1. Náš Bože, Pane soboty,
vždy plný lásky, dobroty,
slyš našich vroucích proseb hlas,
žár tvojí lásky zapal v nás.

2. Svou přítomnost nám, Pane, zjev,
slyš prosby naše, slyš náš zpěv.
Co lid tvůj zde ti posvětil,
buď příjemnou ti obětí.

3. Tvé soboty nás svěřit uť
a od té věčné neodluč,
v níž radost, blaho, stálý klid
ty v nebi chováš pro svůj lid.

4. Přijď, Pane náš, v den toužený,
v den radostné té proměny,
kdy v skutečnost se oděje
ta nejkrásnější naděje.

---

1. Když se slunce sklání níž,
duch se v prosbě nese výš
vzhůru k trůnu milosti,
prost všech světa starostí,
ku Pánu Ine.

**Ref.: Vznešený a svatý Stvořiteli.
Nebesa ti vzdávají chválu, čest
a hlásají tvou velkou moc.**

2. Shromažď všechny dítky své,
připrav mysl, srdce mé,
otevři je k slyšení,
slovem svým k občerstvení
v den sobotní.

3. Když přikrývá zemi noc,
bdí nad námi Lásky moc.
Bůh nám všechno dobré dal,
proto pějme písně chval,
On mocný je.

4. Stín až noci pomine,
slávy den pak nastane,
nebude tam smrt a žal,
království nám přichystal
naš mocný Bůh.

---

1. Můj Otče v nebi, pozvedám
své ruce k tobě výš
a v srdci jednu prosbu mám,
kéž hlas můj uslyšíš.

2. Já k tobě, Pane Ježíši,
chci radostně dnes jít,
mé srdce se vždy utiší,
když v tobě smím se skrýt.

3. Když s tebou půjdu, Otče můj,
pak nemusím se bát,
ty jistě dáš mi pokoj svůj,
vždyť vím, že máš mne rád.

---

1. Tvůj den se zas ke konci sklání,
já chci ti zpívat píseň chval
za mnohá tvoje požehnání,
jež v dnešní den jsem opět vzal.
Dal jsi všem hojnost svého klidu
a slovo pravdy dal jsi nám,
svou ruku otevřel jsi lidu
a uvedl jej v lásky chrám.

2. Den, kdy jsi, Bože, skončil dílo,
je památkou na stvoření.
Ten den je pro mne novou silou,
je tvého lidu znamením.
V tom dni se ke svým dětem skláníš
a hojný stůl jim prostíráš,
jim žehnáš a před zlým je chráníš,
co dobré je, to vždy jim dáš.

3. Ten den se již ke konci chýlí,
v něm duši mou jsi občerstvil.
Mé přijmi díky, Bože milý,
a k další cestě dej mi sil.
Mně dopřej, Pane, znovu státi
na prahu příští soboty
a každý týden znovu bráti
z pokladů tvé dobroty.

---

1. Když západ slunce provází
zpěv ptáků večerní,
tu znovu tiše přichází
den Páně sobotní.

2. Svou práci, starost odkládám,
jak radí v Písmu Bůh,
tu mír a pokoj v srdci mám,
znát nechci světa ruch.

3. Ty vzácné chvíle sobotní
mi domov slibují,
v nich srdce mé se těšit smí,
mne s rájem spojují.

4. Až Pán můj zemi obnoví,
pak ztratí vládu hřích
a díky srdce vysloví
v den Páně v nebesích.

---

1. Sobotní den, který dal Pán,
noří se z vln časnosti,
upřímný buď Dárci dík vzdán
za tu hojnost milosti,
že nás jako Otec milý
ve své lásce stále má,
když nás hříchy poskvrnily,
odpouští i těšívá.

2. Srdce mé je plno chvály,
Ježíš můj je mi dnes blíž,
otevřel zrak můj, bych v dále
vírou zřel, co dává kříž.
Satanem svět porobený
smrtí svou Pán vykoupil,
lid svůj, láskou potěšený,
novou silou vyzbrojil.

3. A když Pán pak naši zemi
mocí svou sám obnoví,
lid svůj, láskou vykopený,
tam u Otce oslaví.
Slovy svými neustále
budem Pánu vzdávat čest,
věčně zpívat k jeho chvále,
On že láska byl a jest.

---

1. Den sobotního klidu,
jenž dal Bůh svému lidu,
zas uplynul již nám.
Za všechno v písni chvály
já nebeskému Králi
své srdce vděčně odevzdám.

2. Před námi je noc dlouhá,
však chvilka je to pouhá
ve vztahu k věčnosti.
A proto, milý Pane,
ať cokoli se stane,
ty chraň nás ve své milosti.

3. Ať v příštích dnech se sklání
k nám se svým požehnáním
tvůj dobrý, svatý Duch.
Kéž tvoje moc a síla
by stále s námi byla,
vždyť ty jsi Otec náš a Bůh.

---

1. Loučí se s námi Páně den,
ve kterém Bůh byl oslaven,
však srdce naše touží zas
po týdnu vjít v ten krásný čas.

2. Pán Ježíš sám v něm s námi byl,
svým slovem všechny nasýtil,
do srdce mír a lásku dal,
bohatě nám všem požehnal.

3. Až Ježíš přijde jako Král,
aby si svůj lid k sobě vzal,
pak v nový domov vejít smím,
sobotu světit věčně s ním.

---

1. Jak rychle míjí ta sobotní chvíle,
kdy, Otče náš, nám žehnáš láskou svou.
V ní každý z nás se cítí blízko cíle,
zří okem víry zemi nádhernou.

2. Kéž Duch tvůj stále vede nás a chrání,
kéž v jeho síle jdeme za tebou.
Chcem pravdě tvé být věrni bez ustání
a šťastně vjíť pak v zemi slíbenou.

---

1. Veď mne, mocný Hospodine,
touto zemskou pustinou,
slabý jsem, tys všemohoucí,
veď mne mocnou rukou svou.
Manou z nebe, manou z nebe
nasyť duši zemdlenou,
nasyť duši zemdlenou.

2. Čisté, křišťálové zřídlo
otvírej mi, Pane můj,
na mé cestě do Kanánu
sviť mi ohnivý sloup tvůj.
Mocný Vůdce, mocný Vůdce,
mně po boku stále stůj,
mně po boku stále stůj.

3. Když mám Jordán překročiti,
zažeň, Pane, bázeň mou,
převed' mne přes jeho proudy
šťastně v říši nebeskou.
Chvalozpěvem, chvalozpěvem,
chci tam slavit lásku tvou,
chci tam slavit lásku tvou.

---

1. Jak je vzácné ono štěstí,
přítele, že v Kristu mám,
v modlitbě smím k němu nésti
všechno, čím jsem zraňován.
Marně jičil jsem svou ránu,
snášel marně mnohý žal,
vše jen proto, že jsem k Pánu
v tísni svojí nespěchal.

2. Cokoli tě rmoutí, tíží,
břímě tvých neb cizích bēd,
směle ať tvé oko vzhlíží
na modlitbě k Pánu hned.
Kde se najde v širém světě
přítel rovný Ježíši?
Šťasten buď, vždyť Kristus zve tě,
prosbu tvoji vyslyší.

3. „Pojďte ke mně, unavení,“
říká Pán všem lkajícím.
Proto jděte bez prodlení,
na modlitbě mluvte s ním.
Obráťte se k svému Pánu
jako přítel k příteli,
mluvte s ním, On mnohou ránu
na modlitbách zacelí.

1. Buď požehnána hodina,
v níž skláním svoje kolena
a k svému Pánu v nebesích
se na modlitbách blížím svých.
V čas strasti, běd a soužení
v nich útěcha mi pramení,
nad svody světa vítězím,
když modlitbou se posilním.

2. Jak krásná proseb hodina,
v ní přání má jsou nesena
až k trůnu Otce na nebi,
On zná mé všechny potřeby.
Bůh laskavě mne k sobě zve
a požehnání dává své,
před trůnem jeho skládám tíž,
když v modlitbě jdu k němu blíž.

3. Ty vzácná chvíle proseb mých,
jsi útěchou mi v souženích.
Když v bolesti se skláním níž,
ty pozvedáš mne stále výš.
Pak zrakem víry vzhlížím tam,
kde domov svůj u Pána mám,
a radost nitro naplní,
že mám jistotu spasení.

---

1. Tobě blíží chci stále býti,
můj ty věrný Příteli,
ty jsi cílem mého žití,
více než v světě cokoli.

**Ref.: Tobě blíží, tobě blíží,
blíže tvou milosti.
Jsme u tebe jisti již
nyní i na věčnosti.**

2. Jen ty můžeš sílu dáti,
když nám hrozí nepřítel,
milost tomu darovati,
kdo by s tebou jít chtěl.

3. Dej nám víru v spásu tvoji,
ať je v nás tvůj obraz zřít,
zbav nás bázně v našem boji,
život svatý nám dej žít.

---

1. Stvoř srdce čisté, Bože, mi
a ducha přímého,
ať v míru žiji se všemi,
zbav všeho hříšného.

2. Dej srdce mi, jež v pokoře
by tobě bilo vstříc,
vnoř lásky své je do moře,
uč milovat tě víc.

3. Svou láskou změň je, Pane, sám,
nad sněh by zbělelo,
tvůj obraz ať v něm stále mám,
vpiš jméno na čelo.

4. Duch tvůj mi rosu milosti
do mého srdce dej,
ať pokoj v něm se uhostí
a zřím tvůj obličej.

---

1. Kéž víc tě miluji, víc lásky mám,
já prosím, Pane můj, dej mi ji sám.
Vyslyš tu prosbu mou, duši mou studenou
rozehřej láskou svou, dej lásky víc.

2. Po hříšných radostech toužival jsem,
teď chci jen tebe mít vždy v srdci mém.
Neskrývej svoji líc, uč milovat tě víc,
chci jít ti, Pane, vstříc, dej lásky víc.

3. Ať přijdou radosti, neb trpký žal,
dej, ať jsem spokojen s tím, co jsi dal.
Ať hledám tebe jen, tvou láskou osloven
svým bližním k službě jsem. Dej lásky víc.

---

1. Náš Otče svatý v nebesích,
slyš našich proseb hlas:
Nám odpusť viny, sejmi hřích,
ať jdeme dál po cestách tvých
a víra tvá je v nás,
a víra tvá je v nás.

2. Chcem vzhlížet k tobě s důvěrou,
jak kdysi národ tvůj,
když veden mocnou rukou tvou
byl sycen manou nebeskou,
tak veď i dnes lid svůj,
tak veď i dnes lid svůj.

3. Ty přání srdce naplníš
i dnes, v den sobotní,
vždyť v něm jak Syn tvůj, Pán Ježíš,
v své touze k tobě jdeme blíž
a v duších láska zní,
a v duších láska zní.

4. Vlej nám do srdce radost svou,
pro bolest lék dej nám,
ve slabosti buď posilou,
před světa svody ochranou,
jsi naším Otcem sám,
jsi naším Otcem sám.

---

1. Chci mít tě, Bože můj,
buď Pánem mým,
když dáš mi pokoj svůj,
být šťasten smím.

**Ref.: Když sám jsem, jen se soužím,
jít vždy s tebou toužím,
dej své mi požehnání,
jdu za tebou.**

2. Chci mít tě, Bože můj,
sám být strach mám.
Před hříchem ochraňuj
mne, Pane, sám.

3. Chci mít tě, Bože můj,
když radost mám,
však též, když právě svůj
žal prožívám.

4. Chci mít tě, Bože můj,
jdu za tebou.
Uč znát mne zákon svůj
a vůli svou.

---

1. Pomoz mi, Pane, správně žít,
ke službě lásky hotov být,
a vůli tvou se učit znát,
abych svůj úkol konal rád.

2. Nauč mne správnou radu dát,
lidi před pádem varovat,
k domovu volat zbloudilé,
ať opustí už cesty zlé.

3. Otevři klíčem lásky své
ochotu mou žít k slávě tvé.
Dávej mi sílu tam vždy jít,
kde vůle tvá mi určí být.

4. Upevni víru, lásku mou,
zmocni mne silou nebeskou,
ať pokoj tvůj vždy v nitru mám,
ten můžeš dát mi jen ty sám.

---

1. Jsi nezměrná,
ty Boží lásko stálá,
co ti my, slabí lidé, máme dát?
Sebevětší byt' byla naše chvála,
lidským jen slovem můžem děkovat.

2. My jdeme ti vstříc,
byť snad i víra váhá,
však máme tiché místo k modlitbám.
Veď k sobě blíž, i když se někdo zdráhá,
v nás vytvoř, Duchu Boží, lásky chrám.

1. Tvé, Pane, svaté krve proud
je spasení zdroj můj,
chci ve tvé lásce spočinout
a navždy být jen tvůj.

**Ref.: Můj život v tobě pramení,
u tebe spásu věčnou mám,
jsem navždy hříchu zbavený,
rád se ti vděčně odevzdám.**

2. Jen tvoje láska odvěká
mne těší v bolesti.
Chceš hříchu zbavit člověka,
jej spasit z milosti.

3. Kéž uchopí mne tvoje moc
a tvoje dobrota.
Jen v tobě zmizí temná noc,
jsi světlem života.

4. Když ve tvém světle vykročím
a s tebou půjdu dál,
pak životem tě oslavím,
jak si tvůj Otec přál.

---

1. Můj Pane, dnes mne povoláváš,
ve křtu ti s vírou vyznávám:

**Ref.: Chci s tebou jít a věrný ti být,
dnes život svůj celý ti předávám.
Chci s tebou jít a věrný ti být,
dnes život svůj celý ti předávám.**

2. Můj Pane, sílu svou mi dávej,
kéž světu, hříchu umírám.

3. Můj Pane, svého Ducha dej mi,
ať k bližním lásku tvoji mám.

4. Můj Pane, dej, když strach mne svírá,
ať v tobě smělost získávám.

5. Můj Pane, jako učedníky
tvé slovo hlásat uč mne sám.

---

1. Jan Křtitel kdysi v řece křtil,
na hříšná srdce působil
a volal lidi k Bohu blíž,
ať rozhodnou se pro něj již.

2. Chceš z hřícha pout se vymanit
a dále jenom s Kristem jít?
Tak dej mu život, lásku svou,
ať může vstoupit v mysl tvou.

3. Chce útočištěm tvým se stát,
On vejde v srdce tvoje rád.
Jen milost jeho dá ti klid,
a víru – s ním že můžeš žít.

4. On pozvedne tě, obnoví,
na prosby tvoje odpoví.
Pak povede tě jeho tvář
a dá ti sílu, lásky zář.

---

1. Tak velmi Bůh svět miloval,
že z vroucí lásky k nám
i svého Syna v oběť dal,
jenž spásou nám je sám.

**Ref.: Jak úžasná to láska je,
kdo z nás ji docení?
Vždyť z Golgoty všem naděje
a spása pramení.**

2. Teď s vírou, láskou vyznat smím:
Vždy být chci, Pane, tvůj,
svou spásu, pomoc v tobě zřím,
krev tvá hřích sňala můj.

3. Chci o Kristově vítězství
již zpívat v tento čas,
a když se v slávě objeví,
jej chválit budu zas.

---

1. Já pro tebe jsem mřel,
krev svou za tebe dal.
Jak být bys vděčný měl,
že jsem to vykonal.
Já svůj jsem život položil,
co ty jsi učinil?
Ze smrti jsem tě vyprostil,
zda jsi to pochopil?

2. Můj příchod z nebe sem,
ten nebyl marností.
Já z lásky zřekl jsem
se nebes radosti,
pro tebe chudobným se stal,
bych bohatství ti dal.
Teď pověz, co ty dát mi chceš,
co v oběť přineseš.

3. Já s bolestí jsem zřel
tu velkou bídu tvou
a v srdci pohnut, šel
ti podat ruku svou.
Pro tebe jsem to vykonal,
bys v hříchu nezůstal.
Dal jsem za tebe život svůj,
co dáš mi, uvažuj.

---

1. Můj Pane, za mne jsi krev prolil svou,
lásku jsi dal mi znát tak bezmeznou.
Víc nesmí slast ni kříž
tebe mi vzdálit již,
láskou vždy tobě blíž
chci, Pane, být.

2. Vroucně ti děkuji, ty slávo má,
ať cele vládne mnou jen láska tvá.
Své sliby vyplním,
tobě se zasvětim
životem oddaným
jen službě tvé.

3. Budu-li vírou se jen k tobě pnout,
nemohu v hříchu svém už zahynout.
Pomáhej kříž mi nést
i svatý život vést
a šířit tvoji čest,
tvým dítkem být.

4. Kéž jsem ti podoben, Ježíši můj,
kéž ve tvé pokoře mám příklad svůj.
V ní dej mi pracovat,
tvou pravdu zvěstovat,
svůj život dokonat
ve službě tvé.

---

1. Kdo roven tobě, Ježíši?
Jsi moudrost, láska nejvyšší.
Ty slovem, činem učíš nás,
zveš všechny k sobě zpátky zas.
Svým životem jsi příklad dal,
na kříži dílo dokonal.

2. Ty k Otci svému vedeš nás
tam do nebeských věčných krás,
vždyť Bůh tak všechny miloval,
že pro nás na smrt tebe dal.
Ty na zem k nám jsi poslán byl,
a jas na cestu naši vlil.

3. Jsi služby, lásky příkladem,
ne slovy jen, i životem.
A kdo chce dítětem tvým se stát,
ten má se bližním v lásce dát.
Když lásku svou nám v srdce dáš,
pak službou stal se život náš.

4. Já tebou, Učiteli můj,
chci nechat řídit život svůj,
mne očisť, zbav mne pýchy sám,
a v srdci mém si zbuduj chrám.
Pak v slávě tebe uvidím
a v novou zemi vejít smím.

---

1. V tu noc, kdy Pán a Spasitel
již zrazen být a souzen měl,
vzal chléb a s díků činěním
jej lámal učedníkům svým.

2. Již poďte, jezte, řekl jim,
já vaše duše nasytím,
vždyť tento chléb je tělo mé
za vás na kříži zmučené.

3. Pak dík za kalich Otci vzdal
a dítkám svým jej pítí dal.
To krev je má, tak řekl Pán,
v ní novou smlouvu dávám vám.

4. Tak číňte, než se vrátím zpět,
ať zprávu o mně slyší svět.
Až v slávě Otce přijdu zas,
do nebe k sobě vezmu vás.

---

1. Pojď k Spasiteli, poď ještě dnes,
své srdce jemu v oběti nes.
On všechny lidi zve do nebes,
i tebe volá: Poď.

**Ref.: Sláva, sláva, srdce zaplesá,
až ta krásná uzřím nebesa,
kde v hříchu nikdo již neklesá.
Můj Pane, vstříc mi poď.**

2. Poď, dítko milé, ten Páně hlas
i tebe volá, poď, dokud čas.
Kdo ví, zda zítra ozve se zas,
dnes rozhodni se, poď.

3. Poď, slyš tu výzvu, je blízko Pán,
za hříchy naše byl v oběť dán.
Bůh všechny volá, zve ze všech stran,
tak slyš a věř a poď.

1. Ó pojdte, chci vám říci,
co Bůh mi prokázal.
On, Otec milující,
je mého srdce Král.
Teď říci mohu s díkem:
já Spasitele mám,
On mým je slitovníkem,
na něho spoléhám.

**Ref.: Ó pojdte, chci vám říci,
co Bůh mi prokázal,
On, Otec milující,
je srdce mého Král.**

2. Nic vzácnějšího není
nad lásku Kristovu,
můj život cele mění,
mne vede k domovu.
Já byl jsem vzpurným synem
a trest jsem zasloužil,
však Pán svým lásky činem
mne z hříchu vykoupil.

3. To hlásat chci vždy znovu,
jej chválit zas a zas,
ať v písni nebo v slovu
a všude, v každý čas.
Ať všichni naslouchají
a k Pánu chtějí jít,
v něm radost nalézají
a blaho, pokoj, klid.

1. Slyš, jak tě Pán Ježíš volá,
proč jen otálíš?
Často slyšíš jeho slovo,
kdy se obrátíš?
Dlouho, dlouho stále váháš,
na co čekáš jen?
Život brzy uplyne ti,
přejde spásy den.

2. Neodkládej, Bůh tě volá,
obrať se už dnes.
Pánu svoje hříšné srdce
s důvěrou vždy nes.
Když tě volá, neotálej,
teď je vhodný čas.
Víš-li, zda tě Ježíš bude
zítra volat zas?

3. Když se vzpíráš obrátit se,
budeš jednou lkát,
nikdo ale tvého lkání
nebude už dbát.
Pozdě, pozdě, hrozné slovo,
pozdě bude již,
zavřena ti bude navždy
slávy věčná říš.

4. Dnes však ještě pozdě není,
proč jen otálíš?
Pán Ježíš zve, prosí, volá,
co mu odpovíš?
Viz tu lásku, viz ty rány,
vrať se k němu jen.
Dnes tě volá, dnes tě přijme,
dnes je spásy den.

---

1. Posílám vás, můj Duch je vaší silou,
vždyť milost má přemůže smrt a hřích,
v ní neste dál mé jméno, pravdu milou,
posílám vás, rost'te ve vítězstvích.

2. Posílám vás ke hříchem zotročeným,
osvobodí je slovo pravdy mé,
dám život svůj všem k smrti odsouzeným,
posílám vás, hledejte ztracené.

3. Posílám vás, dám slabým sílu svoji,
zármutek váš se v radost promění,
těm pokoj dám, jež v utrpení stojí.
Posílám vás, tak zvěte k smíření.

4. Posílám vás, mou trpělivost mějte,
jak kdysi já, tak neste vy svůj kříž
a bližní své ke spáse přivádějte.
Pak zazní k vám: Tak domů pojdte již!

---

1. Mysli na ty davy lidí
přeplněných velkoměst,
pohled na ně budí soucit.
Kdo jim má zvěst spásy nést?
Každé lidské srdce touží
blaženě a šťastně žít,
s láskou bližním svým vždy sloužit
také ty buď hotov jít.

2. V Ježíši když vládce nebe
člověkem se pro nás stal,
bídu naši tíše snášel,
cestu k slávě ukázal.
V hanbě kříže, ponížení
nesl tíhu hříchů mých,
abych našel svoji spásu
v jeho dlaních zraněných.

3. Ježíš volá obtížené
ze všech dálných světa stran:
„Pojďte ke mně, unavení,
já vám odpočinek dám.“
Po námaze, těžké práci
v Kristu pokoj najdeme,
on dá sílu, zhojí rány,
když ho vírou přijmeme.

---

1. Žeň blíží se a zlátnou
už lány obilí,
kdo vyjde snopy sbírat,
náš Pane přemilý?
Ty dej nám svoji sílu,
ať vyjdem pracovat,
se srdcem plným lásky
své bližní k tobě zvat.

2. Když tvoji věrní kdysi
šli zrno pravdy sít,
tys naplnil je vírou,
že budou úspěch mít.
Dnes dej nám stejnou víru
a zapal oheň v nás,
ať s nadšením jdeme k dílu,
už nejvyšší je čas.

3. To tvé jsou, Pane, lány
a zrají ke žni své,
tak vyšli žence k práci,
ať sklídí, co je tvé.
Když dobře splní úkol,
jenž pro ně, Pane, máš,
pak jako svoje děti
je domů zavoláš.

1. Hledej všechny mdlé a slabé,
které spoutal zrádný hřích,
přiveď je ke spásky zdroji,
kde se zbaví hříchů svých.
Hledej s láskou ty, kdož Kristu
svoji víru chtějí dát,
ukaz jim, jak ve svém slovu
říká všem, že má je rád.

2. Probud' ze sna všechny spící,
kterým zápas sílu vzal,
ať se v moci Ducha vzchopí,
svému Pánu slouží dál.
Probud' všechny, kteří bloudí,
štěstí své zde chtějí mít,
pověz jim, že jenom Ježíš
může všechny zachránit.

3. Volej stále, bez přestání,
příklad dávej světlem svým.
Mistr tvůj též přece sloužil
v každé chvíli zemdlým.
Volej stále, dnes i zítra,
den se chýlí, končí čas.
Proto zvěstuj: Ježíš přijde,
by nás vzal do nebes krás.

---

1. Strážný, z trub z plné síly,
nepřestávej vyzývat,
aby každý v pravou chvíli
Pánu chtěl své srdce dát.

**Ref.: Strážný, z trub plnou silou
mocně přes moře i lán,
hlásej lidem zprávu milou:
Věčný život dává Pán.**

2. Údolím, přes vrchy, stráně,
zprávu tu hled' zvučně nést,
stále zvěstuj odhodlaně:
Nejvyšší cíl Kristus jest.

3. K Spasiteli volej stále
všechny hříchem raněné,
doved' k němu velké, malé,
mnohou prací znavené.

4. Hlásej všude Krista jméno,
ať je slyší celý svět,
že je všechno připraveno,
Pán už brzy přijde zpět.

---

1. Sejme záhy símě,
dobré símě lásky,
símě vůle Boží
sejme v každý čas.
Pán dá požehnání,
símě naše vzklíčí,
o žni budem jásat,
rychle zraje klas.

**Ref.: Rychle zraje klas,
rychle zraje klas,
o žni budem jásat,
rychle zraje klas,
rychle zraje klas,
rychle zraje klas,
o žni budem jásat,
rychle zraje klas.**

2. Sejme, kde jsou stíny,
i kde slunce svítí,
kde je půda skalná,
sejme zas a zas.
Práce všude mnoho,
času málo máme,
o žni budem jásat,
rychle zraje klas.

3. Sejme vždycky věrně
bez bázně a strachu,
byť i bylo z dálky
slyšet bouře hlas.
Čas se rychle krátí,
pak nám práce skončí,
o žni budem jásat,
rychle zraje klas.

---

1. Jak mnoho práce je kolem nás,
na roli Páně dozrává klas.
Žlutnoucí lány zvěstují nám,
že blízko chvíle, kdy přijde Pán.

**Ref.: Slyš, celá země, slyš Boží hlas:
Je doba vzácná, je milosti čas.**

2. Všude kol nás zde zástupy jsou,
jež cestou hřichu, nevěry jdou,
jak ovce bloudí, nechtějí znát,
že dobrý Bůh má celý svět rád.

3. Všechno, co lidem slibuje svět,
je klamně zdání, vadnoucí květ,
proto chcem k Pánu vést bližní své,
říci jim, Bůh že k sobě je zve.

4. Slyš tedy, vzdálen dosud kdo jsi,
nech cestu zlou a ku Pánu jdi,
vděčně pak o něm vypravuj všem,
by naši též své spasení v něm.

---

1. My věrné dítky Kristovy,
vždy budme k službě hotovy
a nesme všemu stvoření
tu milou zvěst o spasení.

2. Pán v srdce lásku chce nám dát,
tou hledme svoje bližní hřát.
On každé duši zemdlené
dá napít z žití pramene.

3. Pán volá k dílu všechny nás,
tak rychle jděme, dokud čas,
ať všichni lidé slyší zvěst,
jak jeho příchod blízko jest.

4. Až bude úkol vykonán,
pro svoje věrné přijde Pán,
pak skončí jejich trápení,
sám Bůh je slávou odmění.

---

1. Pane, dílo lásky tvé
konat budu radostně.
Já tě vroucně miluji,
úkol, práci přiděl mi.
Ruce mé, ač slabé jsou,
chtějí plnit vůli tvou.

**Ref.: Pane, dílo lásky tvé
konat budu radostně.**

2. Chci od časně mladosti
v Bibli hledat s pilností,
po tvých cestách chodit rád,
jméno tvoje zvěstovat.
Všechno, co jsem a co mám,
tobě v oběť oddávám.

3. Chci jen dobré símě sít,
mnohá srdce potěšit.
Stůj vždy při mně mocí svou,
abych hlásal pravdu tvou.
Toužím celé mládí své
odevzdat do služby tvé.

---

1. Vstaň, Páně žeň se blíží,
jdi k práci, dokud čas,
ten, kdo se neohlíží,
dojde k cíli včas.
Hned v jitru vyjdi k dílu,
než oschne rosy třpyt,
Pán dá ti svoji sílu
práci dokončit.

2. Vstaň, Páně žeň se blíží,
ač páli slunce žár
a horko práci ztíží,
Bůh dá dílu zdar.
Svým Duchem všechno změní,
dá sílu, svěžest zas,
ty potom bez umdlení
zachraň každý klas.

3. Vstaň, Páně žeň se blíží,
pros dnes o Boží moc,
vždyť brzy oči sklíží
dlouhá temná noc.
Jen k Bohu slabé dlaně
v modlitbě zvedej výš,
pak požehnání Páně
jistě pocítíš.

---

1. Dej, Bože, nám tu sílu svědků,
již věrně kdysi stráž svou drželi,
a podle vzoru našich předků
ať každý z nás se k práci oddělí.
Pak prosti bázně vyjdem v širý svět
a všechny budem k Pánu volat zpět.

2. Nás naplň, Pane, ohněm z nebe,
svou velkou láskou, silou, moudrostí,
ať všechna srdce chválí tebe,
naš mocný Bože, Otče věčnosti.
Ať každý národ slyší spásy zvěst
a Spasiteli svému vzdává čest.

3. Sám řady ženců rozmnož, Pane,
ať mocně slovo tvoje nesou všem,
když v našich srdcích tvůj Duch plane,
pak brzy uslyší je celá zem.
Až přijdeš ve své slávě, Pane náš,
svým věrným dítkám věčný život dáš.

1. Pole světa jsou již zralá,
klasy sklání hlavy níž,
síla naše však je malá,
Pane, pošli žence již.

**Ref.: Vyslyš naše prosby, Pane,
vždyť to přece žeň je tvá.
Práce naše nepřestane,
dokud žně čas potrvá.**

2. Ať jdou ráno, dřív než vyjde
slunce v záři oblaků.
Vyšli je, než večer přijde,
než se schýlí k soumraku.

3. Dávej, Pane, svou jim sílu,
ať jdou svorně k práci té.
Dej jim lásku k svému dílu,
radost ze žně bohaté.

---

1. Světu zaznívá zvěst spásná,
mocně zvučí do všech stran,
že se brzy Kristus vrátí
jako slávy Král a Pán.
Vzešla lidem chvíle slavná,
kdy se hlásá soudu zvěst:
Vzdejte svému Stvořiteli
mocně chválu, dík i čest.

**Ref.: Mizí temný noční stín,
brzy den se rozední;
lide Boží, vstaň a připrav se,
blízko je tvé spasení.**

2. Světu zaznívá zvěst spásná,
touha dojde splnění,
pak se naše víra smělá
ve skutečnost promění.
Z říše smrti, z prachu hrobů
vyjdou, kteří zemřeli;
pro svou víru život přijmou,
Páně hlas až zavelí.

3. Světu zaznívá zvěst spásná,
zvěst o míru, pokoji,
vítězem se stane Ježíš,
nepřítele odzbrojí.
Nikdo věrným Božím dětem
nemůže pak ublížit,
šťastně již na nové zemi
budou se svým Pánem žít.

---

1. Tvá, Pane, Kriste, věc to jest,
jež nám je svěřena.
Ta nemůže pro tvoji čest
být nikdy zničena.
Však nežli zrno ujme se
a užitek svůj přinese,
dřív zmírá, ale potom zas
ze země vzklíčí v Páně čas,
pak v Páně čas ze země vzklíčí zas.

2. Ty šel jsi cestou kříže sám
a slavně zvítězil.
Teď s láskou skláníš též se k nám
a dáváš stejný cíl.
Všem k boji svoji sílu dáš,
když padnou, z hrobu povoláš,
pak naše boje, trápení,
ve vítězství se promění,
pak trápení se v radost promění.

3. Ty jako zrno obilí
jsi zemřel, ožil zas,
a proto, Pane přemilý,
máš moc též vzkřísit nás.
Dej, ať hlas tvého poselství
po celém světě slavně zní,
ať přijde brzy onen den,
kdy vezmeš si nás v novou zem,
ať přijde den, kdy vejdem v novou zem.

---

1. Den v službě mého Pána,
ten vždy se vyplatí.
Svět cenu ztrácí,
však Pán tvou práci
vždy dobře zaplatí.
Když velí nám,
svou pomoc dává sám.

**Ref.: Den v službě mého Pána,
den v službě mého Pána,
den v službě mého Pána
je hoden námahy.**

2. Den v službě mého Pána
je vzácnou předností.
Když bližním sloužíš,
jak Ježíš toužíš
brát sílu z výsosti.
Již nejsi svůj,
sám Pán je přítel tvůj.

3. Den v službě mého Pána
ač třeba s únavou,
Ježíš dá sílu
k našemu dílu,
 pryč tedy s obavou.
On věrný jest
a chce až k cíli vést.

4. Den v službě mého Pána
je práce s radostí,
vzdor světa zlobě
sladký mír tobě
se v duši uhostí.
Ó Pane můj,
ty sám mne posiluj.

---

1. Mé spásy neste vzácnou zvěst
a jděte ke všem národům;
kdo uvěří a přijme křest,
ten se mnou dojde k nebesům.

2. Mou pravdu nést je úkol váš,
všem lidem milost zvěstovat
a stálí být jak věrná stráž,
na místě svém vždy pevně stát.

3. Mou vůli učte lidi znát,
ať více učedníků mám.
Chci s vámi být, vám pomáhat,
svou moudrost k tomu vždy vám dám.

4. Ten příkaz svým dal věrným Pán,
než vzhůru vstoupil k nebesům;
a dílo spásy do všech stran
se šíří ke všem národům.

---

1. Dnes chvály zpěv v mém nitru zní
ke slávě, Pane, tvé,
že láska tvá mi žehnala
a vedla kroky mé.

2. Slyš dík za všechny schopnosti,
jež z lásky jsi mi dal,
jsou zdrojem mého dávání
a radost šíří dál.

3. Já správcem jen jsem, Pane můj,
chci sloužit lidem všem,
být bratrem jim, je povzbudit,
jak říkáš v slově svém.

4. Můj Pane, vše co mám a jsem
vždy rád ti v službu dám,
když své mi požehnání dáš,
pak dílo dokonám.

---

1. Co máme dát ti, Bože náš?
Vždyť vše je tvé a všechno máš,
svou chválu dnes ti chceme vzdát
a vroucím srdcem děkovat.

2. Tvá svatá vůle vedla nás,
moudrost jsi dával zas a zas,
když s láskou stavěl tvůj zde lid
ten dům, kde toužíš s námi být.

3. Prosíme v úctě, Pane náš,
ať tento stánek požehnáš.
Kéž nám je domem modliteb,
kde svému lidu dáváš chléb.

4. Jdem k tobě, Otče, s důvěrou,
naplň ta místa slávou svou,
ať tváře naše radostí
zvou lidi do tvé blízkosti.

5. Tvé požehnání tento dům
učiní bránou k nebesům,
kde hřích a zlo se rozplynou
a duše v tobě spočinou.

---

1. Kdo dospělý je, může,
co umí, Bohu dát;
když bohatý je,
peněz pro Ježíše se vzdát,
kdo zdravý je,
ten sílu smí Pánu odevzdat;
však co my, děti malé,
mu máme darovat?

2. My srdce své mu dáme,
své mládí, lásku svou
a budeme jej chválit
svou písni nadšenou.
Chcem s ním vždy věrně kráčet
a stále víc jej znát.
To dary jsou, jež může
mu každé dítě dát.

3. Ať budeme se učit,
či na něco si hrát,
vždy budeme se snažit
vše dobře vykonat.
Vždyť líbit chcem se Pánu
a stále s ním jen být
a chodit jeho cestou,
jak On si přeje, žít.

---

1. Bože, který stále dáváš
lidem štědře dary své,
všechno o tvé síle svědčí,
moudrosti a péči tvé.
Za tvou lásku chceme tobě
srdce svá dnes v oběť dát,
stále písně díky zpívat,
že nás znáš a máš nás rád.

2. Tvou když máme vůli plnit,
jenom ty dáš sílu nám;
chceme všichni v církvi spolu
s tebou jít, kam jdeš ty sám.
Pane, dál veď naše snahy,
zbav je pýchy sobecké,
učiň z nás své služebníky
v mocném díle spásy tvé.

3. Nám jsi svěřil svoje dary,
život, zdraví, lásku svou,
jak svým správcům nám je dáváš
pro svou práci záchrannou.
Žehnej nám i naše snahy,
cestou tvou když chceme jít,
uč nás dávat, druhým sloužit,
uč nás život lásky žít.

1. Denní chvíle, zlé i milé,
opět končí v tichosti.
Vzpomeň každý: dnešek
navždy noří v tůň se věčnosti.

**Ref.: Každou chvíli, Bože milý,
jen ty sám v svých rukou máš,
buď vždy skála naše stálá,
spásy hrad i štít buď náš.**

2. Uč nás, Pane, dny nám dané
prožít moudře s tebou jen.
Dej nám k dílu svoji sílu,
naplň nás svým pokojem.

3. V každé době jdeme k tobě,
chceme chválit lásku tvou.
Odpusť hříchy, zbav nás pýchy,
srdce naplň pokorou.

---

1. Když zvolna slunce zapadá,
kraj v soumrak halí tvář,
buď dále se mnou, Bože můj,
nechť tvá mne vede zář.
Do mého domu, Pane, přijď,
jsi hostem vítaným,
tak zůstaň se mnou v noci té,
buď stále světlem mým,
tak zůstaň se mnou v noci té,
buď stále světlem mým.

2. Když zvolna slunce zapadá,
tu znovu vzpomínám,
jak šel jsi se mnou životem,
jak jsi mne učil sám.
Ty oslovil jsi srdce mé,
až vzplálo nadšením,
tak zůstaň se mnou v noci té,
buď stále světlem mým,
tak zůstaň se mnou v noci té,
buď stále světlem mým.

3. Když zvolna slunce zapadá,
chci tvoje světlo mít.
Bez lásky tvého vedení
již více nechci jít.
Vždyť sám bych ve tmě ztratil cíl,
to, Bože, dobře vím,
tak zůstaň se mnou v noci té,
buď stále světlem mým,
tak zůstaň se mnou v noci té,
buď stále světlem mým.

---

1. Pane lásky, Pastýři můj milý,
už se blíží tmavé noci stín.
Já tebe prosím v této chvíli,
sám mne vezmi na svůj klín.

2. Zůstaň stále s ovečkou svou malou,
když se k spánku večer ukládá,
na tvoji lásku, péči stálou
s důvěrou vždy spoléhá.

---

1. Buď, Bože, se mnou, už se blíží noc,
když tma mne děsí, přijď mi na pomoc.
Jen v tobě svoje potěšení mám,
tíž hříchu sejmi, se mnou zůstaň sám.

2. Jen tebe mít chci, skálo spasení,
ty dáváš sílu v každém soužení.
Tvou pomoc v bouři, v pokušení mám,
ty, Bože mocný, se mnou zůstaň sám.

3. Když ty mi žehnáš, dáváš lásku znát,
i smrti stínu nemusím se bát.
Teď s tebou smířen klidně uléhám,
jen ty, můj Pane, se mnou zůstaň sám.

4. Tvá láska dává sílu dále žít,
kéž ruky tvé se mohu uchopit.
Když život končí a když zemřít mám,
stůj, Pane, u mne, se mnou zůstaň sám.

---

1. Jak tiše večer přichází,
den ztrácí se v červánku,
jak pějí ptáčkové v mlázi
svou večerní písničku,
svou večerní písničku,
svou večerní písničku.

2. Na louce květiny voní,
jim dán není přece hlas,
tak tiše hlavinky kloní
jak modlitebníci zas,
jak modlitebníci zas,
jak modlitebníci zas.

3. Kam jenom pohled můj míří,
Pán všude je uctíván,
vždyť v řece, v moři se zhlíží
ten nádherný nebes stan,
ten nádherný nebes stan,
ten nádherný nebes stan.

4. Tak země modlí se celá,
do péče se Pánu dá,
jak říct by člověku chtěla:
Též modli se jako já.
Též modli se jako já,
též modli se jako já.

---

1. Slunce spát když odchází,
noc už zvolna přichází,
práci svoji odkládám,
Pánu Bohu chválu vzdám.

2. Tebe, Otče na nebi,
moje duše velebí.
Dík za pokoj, lásky dar,
pomoc tvou a v práci zdar.

3. Odpusť ve své milosti
hříchy mé a slabosti,
a po celou tuto noc
ať mne chrání tvoje moc.

4. Až noc přejde poslední,
až se navždy rozední,
pak i já bych chtěl tam být,
s tebou v slavné ráno vjit.

---

1. Den odchází tiše,
zní jen větví šum,
zrak pozvedám výše,
výš, až k nebesům.
Klid, je chvíle svatá,
skví luny se tvář,
v tmách se třpytí zlatá
hvězd vznešená zář.

2. Jak posvátná chvíle,
jak velebný čas.
Vše tichounce, mile
zve k modlitbě nás.
Níž čelo se sklání,
chví v úctě se duch,
svou přesvatou dlaní
sám všem žehná Bůh.

1. Večerní když zvony znějí,
duše moje pamatuj,
kolik zase dobrodiní
prokázal ti Ježíš tvůj.

**Ref.: Haleluja, k chvále Páně
rozezvuč se nebe, zem.
Veleb jej i ty, mé srdce,
Boží lásky ohlasem.**

2. Večerní když rostou stíny,
na vlast světla pamatuj,
kde již slunce nezapadá,
Slunce spásy, Ježíš tvůj.

3. Večerní když hvězda svítí,
na den nový pamatuj,
k němuž brzy povolá tě
Hvězda jitřní, Ježíš tvůj.

---

1. Již soumrak tiše vchází
a tóny krajem zní,
to ptáci pějí v mlázi
své písně večerní,
své písně večerní.

2. Zde růže svoji vůni
chce vánkem vzhůru nést,
hvězd zář ve vodní tůni
též vzdává Bohu čest,
též vzdává Bohu čest.

3. To z lásky k Pánu svému
teď zpívá stvoření,
až k trůnu nebeskému
ty písně díky zní,
ty písně díky zní.

4. I já chci s nimi zpívat,
též Pánu díky vzdát,
jen s vírou vpřed se dívat,
vždyť má mne tolik rád,
vždyť má mne tolik rád.

---

1. Když rychle noc se blíží a končí den,
tu zraky naše vzhlíží vždy vzhůru jen.
Tam v nebi Otce máme, a v každý čas,
když k němu zavoláme, On slyší nás.

2. Pán mocí svou nás chránil a vedl výš,
když hřích nás těžce ranil, sňal jeho tíž.
Vždyť proto přišel z nebe a umíral,
by spasil mne i tebe, nám život dal.

3. Teď prosit chceme znovu i děkovat.
Bůh slíbil ve svém slovu nám pokoj dát,
a proto v náruč jeho se chceme skrýt
a klid u Otce svého si vyprosit.

---

1. Minula již temná noc,
chránila nás Boží moc.
Přijď a skloň se, Otče, k nám,
chraň i dnes nás, prosím, sám.

2. Sílu Ducha svého dej
a od zlého zachovej.
Vždy mne v dobrém posiluj,
moje milé opatruj.

3. Zůstaň s námi v tento den,
svým jej naplň pokojem,
zlému přiblížit se braň,
vždy však vůle tvá se staň.

---

1. Jitřní záře zdobí tváře,
nový den již nastal nám.
Opět sílu k mému dílu
dnes mi dává mocný Pán.

**Ref.: Boha chválí slunce v dáli,
ptáci pějí žalmy chval,
i já k chvále svého Krále
rád bych píseň zazpíval.**

2. Pán se ke mně skláněl jemně,
nade mnou když v noci bděl.
Byť pak i byl hořem tříbil,
vím, že tím mé dobro chtěl.

3. A když s Pánem kráčím ránem,
jeho dlaň mne provází,
těší, sílí, vede k cíli,
zbaví hoře, nesnází.

4. A když vůkol čeká úkol,
ke své práci pospěš hned,
Pán dá sílu k tvému dílu,
snahy své pak užříš květ.

---

1. Ze sna se probud' svého
a Pána oslavuj,
za věrnou péči jeho
ze srdce prozpěvuj.
On všechny ve své lásce
dnes v noci zachoval
a pro den nové práce
nám svoji sílu dal.

2. Jak dítě k otci svému
jdu k tobě, Bože můj,
ať odolávám zlému,
ty sám mne posiluj.
Ať stále v každou chvíli
tvou vůli konám rád
a odpusť, Otče milý,
když zarmoutím tě snad.

3. Do rukou tvých já vkládám
svůj celý dnešní den
a s vírou vroucně žádám
o pomoc tvoji jen.
A když snad někdy žalost
se vleje v kalich můj,
ty proměníš ji v radost,
já věřím, že jsem tvůj.

---

1. Když se ráno probudíš,
s důvěrou vždy vstávej,
Bůh tě chránil, dobře víš,
proto mu čest vzdávej.
V péči své On tvůj den má,
s ním noc stíny ztrácí,
co tě trápí, dobře zná,
dává sílu k práci.

2. Když tě souží hřích a klam,
bolest k zemi sklání,
silnější je Ježíš Pán,
v lásce své tě chrání.
Jenom jemu důvěřuj,
v něm je spása tvoje.
On je věrný přítel tvůj
v míru i v čas boje.

3. Když vše s Pánem začínáš,
dojdeš s ním až k cíli,
strach a bázeň pozbýváš,
vždyť tě Ježíš silí.
Dá ti štěstí, dá ti klid
už na této zemi,
a pak budeš věčně žít
s jeho dětmi všemi.

---

1. Ó Bože, já chci modlitbou
nést v jitře k tobě mysl svou.
Tys chránil v noci, sen jsi dal
a tělo, ducha zachoval.

2. Když den tmu noci zahání,
buď se mnou se svým žehnáním.
Ať každá moje vina, hřích,
je očištěna v ranách tvých.

3. Má mysl se ti oddává,
když všední práce nastává.
Můj život láskou posvěcuj
a ve všech zkouškách při mně stůj.

4. Dnes také veď mne Duchem svým,
ať tobě vždycky náležím;
chci v boji víry věrný být
a vítězně jej dokončit.

---

1. Vítej nám zas, jitro krásné,
zlaté slunce vzešlo nám,
člověk s úctou tiše žasne,
kolik krásy dal nám Pán.
Hory, stráně háv svůj mění,
slunce zář je odívá,
v trylících ptáků roztoužení,
píseň díků zaznívá,
píseň díků zaznívá.

2. Též i já chci Boha chválit,
srdcem svým mu vděčný být,
vždyť mne slíbil věrně chránit,
život můj vždy v péči mít.
Každou tíhu, starost žití
já dnes Pánu odevzdám,
jeho tvář mi jasně svítí,
na něj vždy se spoléhám,
na něj vždy se spoléhám.

3. Zatím v touze Pána čekám,
dosud střídá temno den,
každé ráno s prosbou klekám,
s vírou vzhlížím vzhůru jen.
Brzy jitro nové přijde,
mine nám noc poslední,
Ježíš, slunce naše, vyjde,
věčný den se rozední,
věčný den se rozední.

---

1. Harfu svoji nech zazníti,
když se v jitře probouzíš,
v modlitbě se připrav jíti
k Pánu svému v nebes říši.

2. Povznes vzhůru svůj hlas v písni
ke cti svého ochránce,
Pán pomůže v každé tísni,
On ti spásu dáti chce.

3. Krásná je ta ranní chvíle,
kdy je srdce plné chval,
píseň vznáší se tak mile
k trůnu toho, jenž je Král.

---

1. Začni všechno s Bohem svým.

Důvěřuj mu jako dítě,
síla tvá přec nespasí tě,
tvým je Otcem pečlivým.
Začni všechno s Bohem svým,
začni všechno s Bohem svým.

2. Začni všechno s Bohem svým.

Máš-li Pána vůdcem v díle,
nemineš se nikdy cíle,
Bůh dá sílu zemdleným.
Začni všechno s Bohem svým,
začni všechno s Bohem svým.

3. Začni všechno s Bohem svým.

Vírou vzhlížej k trůnu jeho,
s láskou povzbuď bratra svého,
k Pánu kráčeť spolu s ním.
Začni všechno s Bohem svým,
začni všechno s Bohem svým.

---

1. Můj Pane, k sobě ved'
mé děti sám,
stále je ochraňuj,
já za ně lkám.

**Ref.: Tvým velkým darem jsou,
ať jdou jen za tebou,
svou ruku ve dlaň tvou
vždy vkládají.**

2. Krásný ač zdá se svět
svým vábením,
nenech je odejít
za hlasem tím.

3. Tys děti maličké
v náruč svou bral,
s láskou jsi žehnal jim,
příklad v nich dal.

4. Víím, tys je svěřil jen
do péče nám;
můj Pane, přijmi je
a chraň je sám.

---

1. Šťastný je dům, kde hostem je Pán Ježíš,
kam vždy jak přítel nejlepší je zván.
S ním všichni v lásce nebesům jsou nejbliž,
když v srdce mír jim z jeho rukou dán.
Tam Bůh vždy žehná v moudrosti a síle
modlitba víry stoupá v nebes chrám
i vřelý dík za pomoc v každém díle,
že svoje věrné před zlým chrání sám.

2. Šťastný je dům, kde srdce láskou hoří,
tam muži dán i ženě dávný ráj.
Jak chtěl to Tvůrce, bytost jednu tvoří
a mohou žít svůj krásný, slunný máj.
Byť náhle temný mrak jak slunci září
chtěl štěstí, mír a pohodu jim vzít,
když život zlou se obrátí k nim tváří,
dál bude láska v Boží síle žít.

3. Šťastný je dům, jenž zvoní dětským smíchem,
květem své lásky obdařil ho Pán,
kde očka září nezkalená hříchem
a srdcím v mládí Spasitel je znám.
Tam vzhůru z nevinných úst píseň letí
a tomu dík, jenž maličkých je Král,
že matce v náruč zdravé vrací děti.
Je šťastný dům, byť chudý snad se zdál.

4. Šťastný je dům, kde Bůh sám radost dává,
každému pokoj v srdce zasévá,
kde tiší bolest jeho láska pravá,
nemoci léčí, nové zdraví dá.
Až přijde čas, kdy skončí strasti, boje
a Pán se vrátí s mocí královskou,
pak vezme k sobě všechny děti svoje,
uvede je tam ve vlast nebeskou.

---

1. Otče dobrý, slyš hlas náš,
modlitby hlas vroucí,
požehnání své kéž dáš,
Bože všemohoucí.
Veď své děti v každé době,
naději ať mají v tobě,
milosti své otevř chrám,
zdrojem lásky buď jim sám.

2. U oltáře tvého dnes
snoubenci teď stojí.
Na svém srdci vždy je nes,
ať je věrnost pojí.
Útěchou buď v každém bolu,
moudrosti jim dáváš školu,
k životu dej sílu svou,
důvěru jen v pomoc tvou.

3. Přijmi, Pane, za ten dar
naše díkůvzdání,
že jsi spojil tento pár
v jeho putování.
Kéž pro Krista, Syna tvého,
zdědí věčný život jeho
a po strastech pozemských
vejdou v domov v nebesích.

---

1. Náš Otče svatý, Bože všemohoucí,
tvůj lid se blíží s prosbou před tvůj trůn,
kéž tvojí lásky plamen nehasnoucí
je zdrojem štěstí těmto manželům.

2. Jen ty jsi lásky pramen dokonalý,
svou radu, moudrost vždy jim uděluj.
Svá srdce vírou tobě odevzdali,
kéž plní nadějí je sám Duch tvůj.

3. Dávej jim radost, pokoj neustálý,
obvazuj rány, utiš srdce žal,
kéž by v tvé lásce věrně vytrvali,
jen s tebou životem šli stále dál.

---

1. Šťastný je dům, kde vládne Pán,
tam v srdci radost zní
a každý cítí: Nejsem sám,
můj Otec o mně ví.

2. Šťastný je dům, kde písní svou
mysl se vznáší výš
a Bohu svému modlitbou
denně je stále blíž.

3. Šťastný je dům, kde Bůh je Pán,
tam dětská radost zní,
kde tiší láska bolest ran,
všechny je zahojí.

4. Pane, svou sílu dávej nám,
ztiš každé zloby vír,
rodiny naše posvěť sám,
ať v nich tvůj vládne mír.

---

1. Náš Otče nebeský,
ve světle slávy dlíš,
chceš dětem pozemským
být přesto stále blíž.
Všem rodinám chceš požehnat,
je láskou před zlem zachovat
a rodičům svou moudrost dát.

2. I ty jsi, Kriste, sám
byl kdysi dítě též;
dnes vědět dáváš nám,
že děti miluješ.
Kéž učíme je tebe znát,
za milost tvoji děkovat,
že život svůj ti mohou dát.

3. Přijď, Duchu svatý, k nám
a naše srdce spoj,
vždyť sebelásky klam
je nesouladu zdroj.
Dej pokoj svůj nám jako dar
a v domech utiš každý svár,
ať v srdcích plane lásky žár.

---

1. Pane náš, ty Králi lásky,
dáváš nám ji stále znát.
Požehnej i našim dětem,
vždyť je, Pane, máš tak rád,
sám jim dávej vše, co třeba,
chraň je, buď jim štít i hrad.

2. Vždy ses k dětem něžně skláněl,
otevíral náruč svou.
Dej i nám, když chcem ti nést je,
lásku, moudrost pokornou,
aby k tvé jen rostly slávě,
měly víru, lásku tvou.

1. Jak je šťastný život dětí,
které otce, matku ctí,
jejich prosby k Bohu letí
plné díků, radosti.

2. Bůh sám žehná ty rodiny,
v kterých vládne lásky moc,
ta přikryje všechny viny,
tam hněv nezastihne noc.

3. Kde rodiče děti učí
Pána Boha milovat,
struny srdce láskou zvučí,
Bůh sám na ně může hrát.

---

1. Necht' nám srdce plní radost,
vděčnosti a lásky cit.
Otec v nebi zve nás dětmi,
proto smíme šťastní být.

**Ref.: Vždy vesele jdeme s Pánem,
cestou září slunce svit,
radostná je cesta k nebi
tomu, kdo chce věčně žít.**

2. Bůh nás jako Otec vede
širou pouští světa sám,
chrání v boji ze dne na den,
milost, sílu dává nám.

3. I když někdy klopýtáme,
Pán Bůh podá ruku svou,
pomůže nám dojít k cíli
ve svou říši nebeskou.

---

1. Má Pán Ježíš, má mne rád,
říká Písmo nastokrát.
Všechny malé děti jsou
vždy pod jeho ochranou.

**Ref.: Má Pán Ježíš, má mne rád,
říká Písmo nastokrát.**

2. Má mne rád i v nemoci;
On vždy může pomoci,
ránu každou zahojí,
říká: Já tě miluji.

3. Má mne rád, je pastýř můj,
vždyť dal za mne život svůj.
Když mu věrný zůstanu,
do nebe se dostanu.

---

1. Pán Bůh se každému do srdce dívá,
vidí, kdo hněv nebo lásku tam mívá.
Kdo se rád hněvává, anděl mu šeptává,
že se nestydí, když ho Bůh vidí.

2. Pán Bůh se každému do srdce dívá,
vidí, kdo poslušný rodičů bývá.
Kdo umí poslouchat, anděl mu dává znát,
že ho Bůh chrání svou mocnou dlaní.

3. Pán Bůh se každému do srdce dívá,
vidí, kdo naději, víru tam mívá.
Ten, kdo má Boha rád, učí se Bibli znát,
toho ve svou říš vezme Pán Ježíš.

---

1. Můj drahý Otec nebeský
má v nebi trůn svůj královský,
přesto i mou modlitbu zná,
On každé dítě v péči má,
přesto i mou modlitbu zná,
On každé dítě v péči má.

2. On o každém vrabečku ví,
zvířátka též všechna živí,
On loukám trávu dal i květ;
jak krásně Pán Bůh stvořil svět.
On loukám trávu dal i květ;
jak krásně Pán Bůh stvořil svět.

3. On vlasy mé sečteny má,
co čeká nás, to dobře zná,
když k němu jdu vždy s důvěrou,
chránit mne bude rukou svou.
Když k němu jdu vždy s důvěrou,
chránit mne bude rukou svou.

4. On v srdci mém chce stále být,
dál v jeho síle mohu jít.
Chce, abych kráčel za ním jen
a věrný byl mu každý den.
Chce, abych kráčel za ním jen
a věrný byl mu každý den.

---

1. Pán Bůh je láska,
dal Syna svého,
Pán Bůh je láska,
On mne má rád.

**Ref.: Zpívám si radostně:
Pán Bůh je láska,
Pán Bůh je láska,
On mne má rád.**

2. Pán Ježíš z lásky
za moje hříchy
zemřel na kříži,
tak mne má rád.

3. Ať nemoc tíží,
Ježíš je blízko,
mou bolest léčí,
vždyť mne má rád.

4. Proto chci z lásky
žít k jeho slávě
a jednou chválu
v nebi mu vzdát.

---

1. Ovečkou že Boží jsem,
to mne těší každý den.
Pán Ježíš můj pastýř je,
do nebe mne dovede,
miluje mne, dobře vím,
jenom jemu náležím.

2. Pán zve k pastvám zeleným,
k vodám tichým, příjemným,
já hlad u něj nemívám;
když však někdy zemdlívám,
vždy mne umí potěšit,
do náruče své mne vzít.

3. Pán Ježíš je pastýř můj,
vždyť dal za mne život svůj.
Když snad někdy zabloudím,
On mne najde, já to vím,
zpívám proto každý den,
ovečkou že Boží jsem.

---

1. Znáš snad počet hvězd, jež svítí,
když je tichá, klidná noc,
jako louka plná kvítí,
chválí svého Tvůrce moc?
Pán Bůh sám je všechny stvořil,
svoji moudrost do nich vložil,
dosud stále tvoří dál,
mocný Tvůrce, nebes Král.

2. Víš snad, kolik broučků vítá
teplou září sluneční,
kolik ptáčků vzduchem lítá,
jejichž písně krajem zní?
Ježíš všechny jménem zná je,
stvořil pro ně lesy, háje,
dal jim život, dal jim hlas,
sám je živí v každý čas.

3. Víš snad, kolik dětí zpívá
svoji ranní písničku,
na svět vesele se dívá,
radost má v svém srdíčku?
Otec z nebe k nim se sklání,
ve dne v noci všechny chrání,
zná i tebe, má tě rád,
věčnou radost chce ti dát.

---

1. Bože můj, ty mne jsi vedl
již od mládí Duchem svým,
veď ty sám mne žitím dále
přímo k sídlům nebeským.
Otče, veď mne, posiluj mne,
mým buď vůdcem bezpečným.

2. Pane, svět mne také vábí,
v pokušení upadám.
Proto stůj vždy při mně, prosím,
Duchem svým veď dál mne sám.
Pevnou rukou zabraň pádu,
jenom v tobě pomoc mám.

3. Veď mne v práci, dej mi sílu,
dávej též po práci klid,
uč mne v bázni tvé vždy chodit,
tvůj ať toužím stále být.
A když mládí moje přejde,
zas chci dále s tebou žít.

1. Chceš v mládí svém
být věrným křesťanem?
Chceš v mládí svém
být věrným křesťanem?
Snad zdá se ti, že štěstí
bude ti bez Boha kvéstí.
Nedej se tím klamem svěsti
v mládí svém.

2. Chceš lásku svou dát Pánu
v mládí svém?
Chceš lásku svou dát Pánu
v mládí svém?
On vzdal se pro nás všeho,
nesl tíhu kříže svého
a ty nedbal bys na něho
v mládí svém?

3. Tak proč bys tedy váhal
v mládí svém?
Tak proč bys tedy váhal
v mládí svém?
Vždyť všechna lidská sláva
zvadne jako polní tráva.
Tím buď, kdo se Pánu dává
v mládí svém.

4. Pojď, zvol si cestu Boží
v mládí svém.
Pojď, zvol si cestu Boží
v mládí svém.
Když Pán tě bude vodit,
jako přítel s tebou chodit,
kdo ti bude moci škodit
v mládí tvém?

---

1. Až se Pán náš na zem vrátí
jak všech králů Král,
přijde, aby svoje děti
do nebe si vzal.

**Ref.: Jako hvězdy překrásné
skvíť se budou tam
v Boží koruně slávy
víc než drahokam.**

2. Potom dítky něžně k sobě
On sám přivine,
vždyť mu svoje srdce s láskou
dát šly ochotně.

3. Proto každý, velký, malý
pojď jej oslavit,
On už brzy ve svou slávu
chce tě k sobě vzít.

4. I ty svému nebes Králi
rád své srdce dej.
On tě přijme, zachrání tě,
na něj spoléhej.

---

1. Jak velkou radost cítím,
když kol se podívám:
zde plná louka kvítí,
nad hlavou nebe chrám.
To z lásky své jsi pro mne
sám stvořil, Pane náš,
jak ovoce na stromě,
tak chléb mi z pole dáš.

2. Zde kvetoucí jsou sady,
v nich včely létají,
tam hory jako hrady
svit slunka vítají.
Zde k mému potěšení
je ptáčků plný háj,
já stojím v okouzlení,
vše připomíná ráj.

3. A když se večer blíží
a sluníčko jde spát,
mé oči vzhůru vzhlíží,
já nemusím se bát.
Vždyť i tu krásu noci
a celou hvězdnou říš
též stvořil ve své moci
můj dobrý Pán Ježíš.

---

1. Ó pojďte s námi zpívat
o Pánu Ježíši,
On každého je rádce
a přítel nejlepší.
On na nebesích v slávě
svůj královský trůn má,
a přece naše prosby
vždy s láskou přijímá.

2. Je radost o něm zpívat,
vždyť z lásky přišel k nám
a pro spasení naše
dal v oběť sebe sám.
Ač vesmíru je Pánem,
vzal lidskou podobu,
svůj úděl tiše snášel,
v něm bídu, chudobu.

3. A proto chceme zpívat
již tady na zemi,
ať jej i v nebi ctíme
dál svými písněmi.
Když přiznáme se k Pánu,
i On se přizná k nám.
Až přijde, pak nám z lásky
dá život věčný sám.

---

1. Proč posloucháš svůdný
hlas pokušení?
Hřích dovede spoutat,
pláč pak v srdci zní.
Buď ve víře stálý,
máš v Ježíši cíl,
vždy důvěřuj Pánu,
chce, bys věrně žil.

**Ref.: Sílu Spasitel dá ti,
radost, pokoj ti vrátí,
pojd', vždyť doba se krátí,
přijde v slávě své Pán.**

2. Zlá společnost svádí
jak v Edenu had,
však poznáš, že málo
jen může ti dát.
Co čisté je, miluj,
co pravda je, vem,
hleď na Krista Krále,
máš záchranu v něm.

3. Bůh vítězství dává,
též můžeš je mít,
pak korunu slávy
od Ježíše vzít.
Tak vzepři se zlému,
dá sílu ti Pán,
s ním vejdeš pak jistě
tam do nebes bran.

1. Jako ptáče v teple hnízda
nemá strach, když vítr hvízdá,
tak i dítě nebes Vládce
bouře žádné nesmí bát se.

2. Bůh své dítě chlebem sytí,
v jeho péči hojnost cítí,
On je svojí svatou dlaní
v světě zlém vždy mocně chrání.

3. A když dítě bolest zdrtí,
když se setká s hrozbou smrti,
Bůh mu s láskou slzy stírá,
naučí je, co je víra.

4. Slavme proto svého Krále,
On nás chrání neustále.
Ať se kolem co chce stane,
milovat nás nepřestane.

5. Ať nám bere, nebo dává,
jeho láska neustává,
všechno jenom tomu slouží,
že nás přijmout k sobě touží.

---

1. Blaze tam, kde sliby svaté
samo nebe posvěťí,
tam, kde láskou city vzňaté
hotovy jsou k oběti.
Blaze těm, kdo místo věna
věrnost, lásku žádají,
blaze tam, kde muž i žena
v Boží pomoc doufají.

2. Jen tam vzácné štěstí vzkvétá,
kde rad Páně chtějí dbát,
když se k růžím trní vplétá,
On přec může pokoj dát.
Tam jen láska čistá blaží,
kde On sám vše spravuje,
rosou shůry srdce svlaží,
mír a radost daruje.

3. Proto též, snoubenci milí,
smíte Pána k svatbě zvát,
aby v této krásné chvíli
mohl vám svou lásku dát.
K svatbě své Pán pozve jednou
všechny, jimž po boku stál,
k jeho slávy stolu sednou
a On bude jejich Král.

---

1. Dosud nám vždy pomáhal

Hospodin svou mocí,
proto k nebes výšinám
hledme vírou vroucí.
Odtud stále přichází
pomoc v pravé době,
a tak srdce nachází
novou sílu v mdlobě.

2. Stále mocně vede nás

ruka Hospodina,
neváhal pro spasení
dát nám svého Syna.
On zná naše potřeby
dříve, než je máme,
a že rád nám pomáhá,
z jeho slova známe.

3. Nám se ale někdy zdá:

Pán nás nevyslyšel.
Zatím On nás laskavě
právě hledat vyšel,
aby nás zpět dovedl
do ovčince svého,
odkud nás ven vylákal
úskok svůdce zlého.

4. Hospodin, jenž s námi byl,

vždycky s námi bude,
rámě jeho otcovské
provede mne všude.
On nás cestou života
podpírá a sílí,
bezpečně nás dovede
k nebeskému cíli.

---

1. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas,
moudrost svoji vždy vám dávej,
v stádcí svém vás zachovávej,
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.

**Ref.: Než se sejdem, než se sejdem
u nohou tam Ježíše,
než se sejdem, než se sejdem,
Bůh buď s vámi než se sejdem zas.**

2. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.
Dávej vám vždy manu svoji,
sílu dej vám k žití boji.
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.

3. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.
Budete-li v nebezpečí,
Pán vás chovej ve své péči.
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.

4. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.
V lásce své vás zachovávej,
zhoubných vichřic uchovávej.
Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.

---

1. Nastal nový rok,
Pane, veď náš krok,
požehnej nám naše snahy,
Spasiteli, Jezu drahý,
chraň nás pádů všech
v našich příštích dnech.

2. Chcem ti chválu vzdát,
vroucně děkovat,
že nás vedla ruka tvoje,
že jsi léčil rány z boje,
v němž jsme znaveni
byli zranění.

3. Spasiteli, sám
cestu ukaž nám.
Jenom ty znáš naši mdlobu,
strach ze smrti, úzkost hrobu;
i když klesáme,
v tebe doufáme.

4. Zůstaň s námi dál,
buď náš Vůdce, Král,
vždyť jsme tvoje slabé děti,
proto prosba k tobě letí,
abys dál náš krok
vedl v tento rok.

---

1. Rok starý mizí v dáli
jak ztichlý hlas,
chcem zpívat píseň chvály
za prošlý čas.
Svou písní chceme Pánu
dnes díky vzdát,
že mnohou zhojil
ránu tak častokrát.

2. Pán otvíral svou ruku
a žehnal nám
a chránil v světa hluku
od zlého sám.
On v každém bolu, tísni
nás v péči měl,
by každý novou písní
mu chválu pěl.

3. Slyš, Bože, prosbu vroucí
i v tento čas,
tvá ruka všemohoucí
ať vede nás.
Když jsme na prahu roku
zas nového,
veď nás na každém kroku,
chraň od zlého.

---

1. Až zmlkne píseň života
jak ptačích křídel mávnutím,
já budu chvíli tiše spát,
na rozkaz tvůj se probudím.

**Ref.: Pak budu zpívat vděčně dál,
tvou milost chválit, můj jsi Král,
pak budu zpívat vděčně dál,
tvou milost chválit, můj jsi Král.**

2. Večerní vánek zašumí,
srdce se věkem unaví,
bez síly tvé bít neumí,
na chvíli jen se zastaví.

3. Když smrt můj život překoná,
do země spát mne uloží.
Však slovo tvé tu sílu má,
že hradby smrti rozboří.

---

1. Když slunce zář i světlo hvězd
hasne nám, hasne nám,
tu člověk touží ducha vznést
vzhůru tam, vzhůru tam,
kde noci nebude již víc,
nebeský jas ozáří líc,
kde půjde nám již s láskou vstříc
Ježíš sám, Ježíš sám.

2. Když kolem nás se rozmáhá hřích,
lest a klam, lest a klam,
duch rád na víry perutích
vzlétá tam, vzlétá tam,
kde vane mír již po boji,
vždyť nepřítele odzbrojí
a všechny rány zahojí
Ježíš sám, Ježíš sám.

3. Když přítel pozdrav poslední
dává nám, dává nám,
hledíme okem zroseným
k nebi tam, k nebi tam,
kde ztíší Pán již smutku vzdech,
dosažen bude spásy břeh
a setře slzy z tváří všech
Ježíš sám, Ježíš sám.

---

1. Poslušně ztišit srdce své
chceme, náš Bože, v lásce tvé
a svojí vírou vzhlednout výš,
kde v slávě nebes věčně dlíš.

**Ref.: Vládne zde jen zlé smrti sen,
než nový vzejde bez noci den.**

2. Nezhyne símě zaseté,
jež je tu v Pánu ukryté,
ožije zas, vždyť Kristus Král
slib ten svým dětem slavně dal.

3. Utichnou bouře časných dní,
smrt ztratí vládu nad zemí,
věčné pak jaro přijde k nám,
v něm život věčný dá nám Pán.

---

1. Odpočívej, zde místo máš tiché,
odpočívej už netížen hříchem.
Sen klidný tvůj je nerušen bolem;
chcem ztížit pláč, vždyť Bůh těší slovem.
Odpočívej.

2. Odpočívej. Již konec je bojů,
nebudeš bát se dál nepokojů.
Tvé oči víc už nezvlhnou pláčem,
Bůh skryl tě sám jak v hnízdě své ptáče.
Odpočívej.

3. Odpočívej. Po chvíli jen malé
hlas uslyšíš, hlas vesmíru Krále.
Pak probudíš se do věčné slávy,
sám Ježíš dá ti život svůj pravý.
Odpočívej.

---

1. Můj Pane, ty jak chceš,
tvá vůle kéž je mou.
Cokoli mám a jsem,
vše dávám v ruku tvou.
Ať šťastně žije zde,
či pláče duše má,
kéž umím zašeptat:
Buď, Pane, vůle tvá.

2. Můj Pane, ty jak chceš.
Kéž také v tento den
svítí mi naděje,
i když přes slzy jen.
Též kdysi plakala
tvá duše trýzněná,
vím, že mne pochopíš.
Buď, Pane, vůle tvá.

3. Můj Pane, ty jak chceš.
Mám v tobě síly zdroj,
v ní mohu snést i žal
a všechn nepokoj.
Tvá láska dítě své
v náruč svou uschová
a slzy osuší.
Buď, Pane, vůle tvá.

---

1. Usnouti v Pánu tichým snem,
pak tělo skryje chladná zem,
však znovu vstane z hrobu zas,
když zazní mocný Boží hlas.

2. Smrt je jen spánek, skončil boj,
utichl každý nepokoj,
tělo již nezná trápení,
na slavné čeká vzkříšení.

3. Smrt je jen spánek, dlouhý sen,
po kterém vzejde věčný den,
v něm přijde ve své slávě Pán,
On klíče má od hrobu bran.
